

PREDSEDNIK VLADE JE PRIČEL POSVETOVANJA S TAJNIKI STRANK

ANDREOTTI IN BERLINGUER ZA SKUPNO STALIŠČE STRANK PARLAMENTARNE VEČINE O ZADEVI MORO

SODNIKI MOLČIJO O DOMNEVNI NAJDBI AKCIJSKEGA NAČRTA RB

MILAN — Milanski sodniki ni so hoteli ne potrditi ne demantirati domnev in govorice, da so med gradivom, ki so ga zaplenili v arhivu RB v Ul. Monte Nevoso našli akcijski načrt teroristične organizacije. Le-ta naj bi, kot smo poročali, predvideval vrsto napadov na komunistične voditelje in sindikaliste, val uporov v zaporih in plaz atentatov na državne ustanove. »Ne morem vam povedati ničesar — je dejal na primer sodnik Pomarici — ker bi s tem kršil tajnost preiskovalnega postopka«.

Rimski sodnik Gallucci, ki vodi preiskavo o ugrabitvi in umoru predsednika KD Mora pa je s svoje strani odločno demantiral, da bi med zaplenjenim gradivom videl akcijski načrt RB. Kaže, da so govorice in domneve, ki so se razširile v petek, precej vznejovalje rimske sodnike, ki naj bi sumili, da so jim milanski kolegi kaj prikrili.

Pač pa je tajnik KPI opozoril Andreottija na dolžnosti vlade na področju gospodarske politike - Craxi obljublja, da ne bo zaostroval polemik med parlamentarno razpravo

RIM — Predsednik vlade Andreotti je pričel posvetovanja s tajniki strank vladne večine. Dve uri je razpravljal z Berlinguerjem, vendar nista posvetila vsega časa zadevi Moro, saj se glede linije odločnosti vlade strinjata. Pač pa je tajnik KPI opozoril Andreottija, da bo morala vlada delati resno, če si hoče zagotoviti tudi v nadalje podporo komunistov. Vsekakor pa KPI ne želi sprožiti vladne krize.

Andreotti je bil med pogovorom pomirljen, saj je verjetno že izvedel da je Craxi napisal za današnji »Avanti« izjavo, v kateri obljublja, da socialisti med parlamentarno razpravo o »zadevi Moro« in boju proti terorizmu, ne nameravajo vnašati polemike o različnem zadržanju glede pogajanj s teroristi. »O teh vprašanjih se je parlament že enkrat izrekel in pri tem upošteval te razlike« je napisal Craxi ter dal tako razumeti, da bi bil pripravljen spet glasovati za podoben enoten dokument.

Vsi so se, resnici na ljubo, bali nečesa drugega. Član direkcije PSI Lelio Lagorio, ki vodi urad o »problemih države«, je namreč izjavil nekemu rimskemu časopisu: »Imamo dokaze, da zadnjih 48 ur ni nihče storil ničesar, da bi rešil Morovo življenje. In vendar je bilo mogoče«.

Vsi so tedaj mislili, da namerava PSI ponovno sprožiti polemično ofenzivo o »odgovornosti« za Morovo smrt. Toda pozneje so pojasnili, da bo PSI »dokumentacijsko« odbržala zase in jo bo uporabila samo, če se bo nadaljevala polemika proti stalščim socialistične stranke v tem obdobju.

O »zadevi Moro« so casnikarji zastavili nekaj vprašanj tudi Berlinguerju, ki je zapustil palačo Chigi. Izognil se je vprašanju o verodostojnosti »zapiskov« o prvih sejah vladne večine, takoj po ugrabitvi Moro. Rekel je samo, da sam ni delal beležek.

Pač pa je dejal, da bi bilo koristno objaviti vse gradivo o tej zadevi, vključno tudi »dosje« rdečih brigad. Zacasno bi lahko obdržali tajnost samo za tiste dokumente, ki so neobhodno potrebni zaradi učinkovitosti preiskave, je dodal Berlinguer.

Andreotti in Berlinguer sta vsekakor govorila tudi o drugih stvarih. Tajnik KPI je predsednika vlade seznanil z vsebino svojih pogovorov v Moskvi in Beogradu v zvezi z razvojem odnosov med Italijo, SZ in Jugoslavijo. Zatem pa sta se ledila predeli vprašani investicij in zaposlovanja. Berlinguer je od vlade zahteval takojšnji dejani, poleg tega pa je postavil vprašanje dogovorjenih imenovanj voditeljev državne industrije. Čez teden dni zapade, na primer, mandati predsedniku IRI Petriliu in komuniste skrbni ker noče, da bi KD obravnavala tako pomembne ustanove kat la sten fevd, ne oziraje se na potrebne dogovorjene politike na tem gospodarsko tako pomembnem področju.

Jesenska obnova teroristične dejavnosti

Nasilje in terorizem sta v zadnjem desetletju postala stalna spremljevalca italijanskega političnega in družbenega življenja. Res je sicer, da sta bila v taki ali drugačni obliki prisotna že prej, vendar šlo je bolj za neke občasne pojave, ne pa za stalno, ne za uro, ki s bombami crnih prevratnikov in z rafali iz brozastek ultralehkih teroristov dramatično skandira e-kape politične poti, ki jo je prehodila Italija od vladne levega centra do sedanje vladne koalicije strank ustavnega loka. S stalnimi in ponavljajočimi se posledicami: teroristi so znatno upočasnili politični in družbeni razvoj, večkrat so potisnili delavsko gibanje in napredne sile v defenzivo, zavirali so reforme, ki edine lahko zamočijo Italiji večjo družbeno pravičnost.

Teroristične akcije rdečih brigadistov pa so upočasnile družbeni in politični napredek, otežile so oblikovanje naprednejših ravnotežij, poplutilo so politično razpravo in odgnale pozornost ljudi in sredstev obeležanja od najbolj zgodnjih družbenih in gospodarskih vprašanj.

Ni nam treba prehajati vse poti od prvih atentatov zgodovinskega jedra rdečih brigadistov do zadnjih zločinov v preteklih dneh, da se prepričamo o tem. Dovolj je, da pogledamo, kako je ura terorizma bila mrtvaška pesem v zadnjem letu. Nasilje je vselej doseglo konico, ko so bile italijanska družba, politične sile in parlament pred ključnimi odločitvami; in vselej je bila levica zaradi razmer v državi prisiljena sprejeti reduktivne rešitve. Predsednik kriščanske demokracije Aldo Moro je bil ugrabljen na dan, ko je parlament začel razpravo o zaumnici novi vladi, izraz koalije, v kateri je bila komunistična partija, prvič po tridesetih letih, polnopravni član; nasilje in atentati so se spiralo stopnjevali in so skandirali potek upravnih volitev ter razprave med strankami o reformnih zakonih; po nekajmesečnem premoru se je spirala atentatov in krvi začela znova zavijati sedaj, ko se milijoni delavcev pripravljajo na obnovitev delovnih pogojev; ko stranke vladne večine razpravljajo o praktičnem uresničevanju pomembnih reformnih zakonov; ko levica pritiska, da bi končno od načelnih izjav prešli k dejstvom; ko se bje boj za naprednejšo vsebino triletnega gospodarskega načrta.

Rezultat tega dolgaletnega terorističnega pritiska je na dlani: upočasnjen je reševanje bistvenih protislovij italijanske družbe in s tem potencialno pa tudi dejansko hudo zaostri nasprotja in napetost v državi. In sedaj skuša to strategijo uresničevati tudi z napovedanimi neposrednimi napadi na sindikalna in komunistična voditelja.

Podobne posledice je imel teroristični pritisk na mednarodno vlogo Italije. Država, ki je istočasno na meji med Zahodom in Vzhodom, med razvitim državami in državami v razvoju, med svetom tehnologije in svetom, bogatim s surovimi, ni uporedno z notranjim demokracičnim razvojem lahko vnesla novo vsebino v odnose s sredozemskimi držav in bi z avtonomnim nastopom lahko veliko prispevala k pravičnejši gospodarski ureditvi tega dela sveta. Zaradi vse ostrejšega notranjega pritiska, pa se je morala zapreti vase in se oddaljiti od odra mednarodnega dogajanja. (Sklenitev osimskih sporazumov je edini pomemben in samostojni italijanski zunanepolitični korak).

Na osnovi navedenega je zaključek naraven: teroristična ofenziva je tako v notranjepolitičnem kot v zunanepolitičnem pogledu koristila samo nazadnjaškim silam, ki si prizadevajo, da bi ohranila »status quo«, ki se upirajo demokra-

Pogajanja o miru na bližnjem vzhodu

WASHINGTON — Včerajšnji premor v izraelsko-egiptovski pogovori zaradi judovskega sabata je egiptovska delegacija izbrala za obisk saudskega kralja Khaleda, ki je na okrevanju v Clevelandu po težki operaciji. Egiptovska poteza dokazuje, da Kairo skuša vpreči v voz pogovorov Saudsko Arabijo, ali pa bo vsaj seznanjeni s potekom pogovorov.

Medtem pa je prevzela pobudo tudi romunska diplomacija, saj se je včeraj pogovarjal z voditeljem PLO Jaserom Arafatom in s predsednikom Sirije Asadom svetovalec romunskega premiera Ceausescu Vasile Pungan. Obema je romunski minister predsedstva izročil Ceausescuovi poslanici. Ni popolnoma jasno, kakaj se je Ceausescu obrnil prvc na najvidnejša predstavnikta fronte zavračanja, a pred dnevi je dobil pismi predsednika Sadata in predsednika vlade Begina, kar naj bi bilo tesno povezano z včerajšnjo pobudo.

Bistveno protislovje rdečih brigad in njim sorodnih skupin je, da medtem ko se na eni strani proglašajo za avantgardo proletariata, z orožjem in nasiljem zavirajo reforme in preprečujejo demokratizacijo družbe, ker jim vse ostrejša emarginacija in kričeha družbena krivičnost edini lahko zagotavlja življenje. Zato pa so demokratizacija, družbeni napredek in socialna pravičnost tudi edini učinkovito orože v boju proti terorizmu in tistim, ki se za kulisami z njim okoriščajo.

Ustanovitev prve slovenske šole v Trstu ima sedveda svojo prazgodovino. Ze 20. marca 1883 je 1428 slovenskih otroč vložilo na mestni svet v Trstu prošnjo, naj se za njihove otroke ustanovi v mestu osnovna šola. O tej prošnji je razpravljala občina: sv. na svoji seji 18. decembra istega leta in z ogorenjem odbil upravičeno in utemeljeno prošnjo slovenskih meščanov. Sledilo je še veliko celo na Dunaj, vendar vsi zaman. O dloka o ustanovitvi slovenske šole v Trstu oblasti niso izdale. Trebu je bilo po izjemo akcije slovenskih rodoljbov.

V ljubljani so leta 1885 ob tiskalnici Metodove smrti, ustanovil Ciril »Metodovo« o. Za božič 1884. let so se Ivan Hribar, tedanji ljubljanski župan, poslanec in senator, Tomo Zupan,

Včeraj začetek konklava

IZROČILO SVOBODE

Ob 16.45 so kardinali prestopili prag Sikstinske kapele in po kratki molitvi je vatikanski obrednik msgr. Virgilio Noè zapovedal »Extra omnes«, ven vsi, in konklavska vrata so se zaprla za 111 kardinali in 83 konklavskih uslužbence. Prvo glasovanje bo že danes, bržkone bo že ob 12. uri dim iz Sikstinske kapele sporočil izid. Na sliki: včerajšnja jutranja maša »pro eligendo papa« v baziliki sv. Petra (Telefoto ANSA)

Podoba štirih mladincev, ki jih je Posebni fašistični tribunal 6. septembra 1938 na baziški gmajni, zavezana posebno mesto v zavesti vsega našega ljudstva. Po ustrelitvi Vladimirja Goriana v Beramu, s čimer je fašistična oblast nameravala spraviti na kolena vso Istro, se je zloplazno sodišče preselilo v Trst in leto kasneje zrežiralo dramo, ki naj bi s svojo veličastnostjo nedvoumno uveljavila pravico močnejšega in dokončno opravila z vsemj neugnanimi uporniki primorske zemlje. Tragični strelji v tistem krvavem jutru so sicer prekinili življenjski utrip štirih mladih src, dosegli pa so nasproten učinek, ker tako skrbno zrežirana drama je v svetu izvenela kot žalostna burka. Fašistična Italija ni s tem uspela rešiti niti zunanega videza, kaj šče da bi zaustavila boj za svobodo in pravico. Ker so v njem zasejane najdramatičnejše klice tega boja, je baziški spomenik postal simbol antifašizma.

Leta minevajo, potrjena strogim zakonom narave, naša vsakdanja stvarnost pa vsezozi za ostaja, kot da so zaman vsa prizadevanja po boljšem, lepšem in pravičnejšem. Kaj nam je drugega ugotoviti če ne tega, da sile močnejšstva so še zmeraj prisotne, da še zmeraj poskušajo uveljavljati pravico nasilja, da zastrupljajo ozračje, stalno provocirajo, da s podlimi dejanji netijo razdore, rušijo demokracični red, skušajo zaustavljati sleherno možnost razvoja, da ustreljujejo, podžigajo, pobijajo? Kdo so ti, benopolitičnega, kapitalnega življenja izmenične domovine, če se je torej v enem samem tednu zbralo na tem častnem stražarjenju v Bazovici blizu 2000 ljudi, Slovencev in Italijanov, je to pousem najzlastnejše obeležje je globoka zvest, da nihče ne bo mogel uničiti idealov boja za svobodo in pravico, ki edini združujejo, edini vodijo naprej.

F. BENEDETIĆ

Danes bavarske deželne volitve

BONN — Danes bo 7 milijonov in pol Bavarcov šlo na volišča, da obnovijo deželni parlament. Večjih presenečenj ne bi smelo biti, saj je Bavarska osebnitve Franza Josefa Straussa, opazovalce pa predvsem zanima usoda liberalcev, ker so leta 1974 imeli le 5,2 odstotka, kar je le za 0,2 odstotka nad maksimalno vsoto, ki se dovoljuje predstavitvi v parlamentu.

GENOVA — Neznane je včeraj telefoniral v genovsko redakcijo dnevnika »Avvenire« in sporočil, da je »kamerado« Franco Freda jeletni skupine »comabbentti« pri ma linea. Kvestura preverja verodostojnost sporočila, saj zveni skoraj neverjetno, da bi bil neokrajni jetnik skrajnolevčarske teroristične organizacije.

BRASILIA — Delegati brazilskega zveznega volilnega sveta bodo danes izbrali bodočega predsednika, ki bo nadomestil gen. Ernesta Geisela. Ama kandidata sta generala, enega, Joao Baptista Figueiredo, je predlagala stranka vojaške hunte, drugega, Euler Bentes Monteiro, pa opozicija.

ZAKLJUČEK KONGRESA ZSMS V NOVI GORICI

Trdno in odločno po poti samoupravnega socializma

Delegati odobrili zaključno resolucijo s smernicami za bodoče delo

NOVA GORICA — S sprejetjem kongresnih dokumentov se je v Novi Gorici včeraj zaključil X. jubilejni kongres Zveze socialistične mladine Slovenije. Mladi delegati iz vseh krajevnih skupnosti Slovenije so sprejeli smernice delovanja vseh osonih organizacij ter vodstva v novem mandatu obdobju štirih let; obenem so tudi izvolili republiško konferenco ZSMS ter njeno predsedstvo.

Kongres je pokazal tudi glavni rezultat, ki je za nadaljnji razvoj tudi najpomembnejši. To pa so enotna ZSMS, njena trdnost in odločnost nadaljevati samoupravno socialistično pot k razvoju. Sprejeti sklepi monentno mobilizacijo vseh naših bogastev na širši sposobnosti, da bi no hitreje napredovali, hitreje uresniči tisto, kar smo si zadali. Sedaj nas čaka ogromno delo. Izpolniti moramo tisto, kar smo si kl. li, kar smo na kongresu obljubili našemu članstvu, našemu delavcu, dijaku, študentu, kmetu, ker smo o'ljubili našemu delavskemu razredu.

Tako je v včerajšnjem posegu o značil potek ter rezultate kongresa dosedajni predsednik RK ZSMS Ljubo Jasnič, ki je nato dodal, da je mogoče strniti misli, ki sta prežemali vse dni kongresa deležencev tako »Prvič: dobro živimo, nič nam ne manjka, imamo vse, kar nam je potrebno za delo, učenje, študij. In drugi: zavedamo se, da je bilo mnogo živ. Zato je naša obveza, da mi revolucionarji današnjega časa, nekaj damo generaciji, ki prihaja, da bi živel a še dolgo, da bi imela še več«.

Na plenarnem zasedanju so bili predstavljeni vsi rezultati petkočnega dela v petih komisijah. Izdoločena stališča in predlogi so bili nato strnjeni v zaključno resolucijo X. kongresa, ki bo enova za bodoče delo. Resolucija potrjuje enotnost mladine, enotnost različnih interesov, ki jih družbi organizacija mladini.

Delegati X. kongr. so poslali predsedniku Titu in Edvardu Kardelju pismi, v katerih potrjujejo svojo pripadnost idealom narodnoosvobodilne borbe in socialistične revolucije. Pismo Titu se zaključuje takole: »Dosedne: kot do sedaj se bomo vključevali v akcijo za spreminjanje in dograjevanje naše družbe in za njen hitrejši samoupravni ter materialni razvoj. Vsakdo po svojih močeh la skupaj z mladimi vseh bratskih narodov

deležencev tako »Prvič: dobro živimo, nič nam ne manjka, imamo vse, kar nam je potrebno za delo, učenje, študij. In drugi: zavedamo se, da je bilo mnogo živ. Zato je naša obveza, da mi revolucionarji današnjega časa, nekaj damo generaciji, ki prihaja, da bi živel a še dolgo, da bi imela še več«.

Vse tri prej omenjene šole so neprestano rasle po številu razredov in učencev in skupno z meščansko šolo, ki je bila dovoljena oktobra 1916, dosegle višek v solskem letu 1917/18, ko je bilo v vseh solskih CMD v 46 razredih vpisanih 2499 učencev in učenk.

Za naslednje šolsko leto je bilo vpisanih še več učencev (2524), toda nova oblast po zatrti epidemiji španske bolezni ni dovolila odprti družinskih šol. Po dolgih mledovanjih so končno leta 1920 oblasti dovolile, da se zopet odpre zasebna šola, vendar le tista pri Sv. Jakobu. Ta šola je ostala pri življenju se potem, ko so bile vse mestne in državne šole širom po Primorski na osnovi zlozlasne Gentilejeve reforme ukinje. Zadnjič je šentjakobska šola zbrala slovenske otroke v solskem letu 1923/30. Prav na začetku naslednjega šolskega leta, medtem ko so bili učenci z učitelji pri solski maši, je fašistična oblast zasedla solske prostore in šolo ukinila.

Nastopila je noč fašističnega nasilja in razred v šolskem letu 1931-32 je bila šola že štirirazredna. Ko je šola, ki je bila zasebna, leta 1932 dobila značaj javnosti, je bilo vanjo vpisanih že 311 učencev in je na njej poučevalo 5 učiteljev. Leta 1935 se je šola razdvojila v deško in dekliško. Pouk je bil poverjen šolskim sestram, ki so vodile šolo do konca šolskega leta 1911-12, naker je tudi na tej šoli prevzelo pouk posvetil učiteljstvo. Nato so ustanovili še zoprednico šole, ki je imela svoj sedež v stavbi Ul. : Frančiška, kmalu nat pa je bila ustanovljena iz v:orednic v središču mesta trirazredna dekliška šola, ki je imela svoje prostore na Akvedutu v hiši št. 20.

Nekaj let pred 1. svetovno vojno je zrasla na prostori stare šole v Ul. Giulianij nava, močnega stavba, za takratne čase najmodernejša šolska poslopje v Trstu. Za to stavbo, v kateri je danes uredništvo Primorskega dnevnika in podjetje ZTT, je Ciril-Metodova druž-

90 let prve slovenske Ciril-Metodove šole v Trstu

Natanko današnji dan pred 90 leti je bil za zgodovino tržaških Slovencev izredno pomemben. 15. oktobra 1888 se je namreč začel pouk na prvi slovenski šoli v Trstu. Bila je to zasebna Ciril-Metodova šola v Ul. Giulianij pri Sv. Jakobu. Prav je, da ta zgodovinski datum v našem dnevniku posebej obeležimo z osvetlitvijo dogodka, ki je pomenil prvi uspeh naših prednikov v trdnovratnem boju za slovensko šolo v tržaškem mestu in z njim prizadevanj novih generacij skozi desetletja do danes, da si slovensko šolo ohranimo, izpopolnimo in ji zagotovimo nadaljnje življenje in nemoten razvoj.

Ustanovitev prve slovenske šole v Trstu ima sedveda svojo prazgodovino. Ze 20. marca 1883 je 1428 slovenskih otroč vložilo na mestni svet v Trstu prošnjo, naj se za njihove otroke ustanovi v mestu osnovna šola. O tej prošnji je razpravljala občina: sv. na svoji seji 18. decembra istega leta in z ogorenjem odbil upravičeno in utemeljeno prošnjo slovenskih meščanov. Sledilo je še veliko celo na Dunaj, vendar vsi zaman. O dloka o ustanovitvi slovenske šole v Trstu oblasti niso izdale. Trebu je bilo po izjemo akcije slovenskih rodoljbov.

V ljubljani so leta 1885 ob tiskalnici Metodove smrti, ustanovil Ciril »Metodovo« o. Za božič 1884. let so se Ivan Hribar, tedanji ljubljanski župan, poslanec in senator, Tomo Zupan,

silja in z njim najtežje obdobje za primorske Slovence. Oropan vsega, šol, jezika, z lastnimi žili zvezanje leta št 83.000 km (v današnji vrednosti okrog 150 milijonov). Ze te številke zgornjo kaže, kakšen narodni davek je plačal naš narod za svoj obstoj.

Vse tri prej omenjene šole so neprestano rasle po številu razredov in učencev in skupno z meščansko šolo, ki je bila dovoljena oktobra 1916, dosegle višek v solskem letu 1917/18, ko je bilo v vseh solskih CMD v 46 razredih vpisanih 2499 učencev in učenk.

Za naslednje šolsko leto je bilo vpisanih še več učencev (2524), toda nova oblast po zatrti epidemiji španske bolezni ni dovolila odprti družinskih šol. Po dolgih mledovanjih so končno leta 1920 oblasti dovolile, da se zopet odpre zasebna šola, vendar le tista pri Sv. Jakobu. Ta šola je ostala pri življenju se potem, ko so bile vse mestne in državne šole širom po Primorski na osnovi zlozlasne Gentilejeve reforme ukinje. Zadnjič je šentjakobska šola zbrala slovenske otroke v solskem letu 1923/30. Prav na začetku naslednjega šolskega leta, medtem ko so bili učenci z učitelji pri solski maši, je fašistična oblast zasedla solske prostore in šolo ukinila.

Nastopila je noč fašističnega nasilja in razred v šolskem letu 1931-32 je bila šola že štirirazredna. Ko je šola, ki je bila zasebna, leta 1932 dobila značaj javnosti, je bilo vanjo vpisanih že 311 učencev in je na njej poučevalo 5 učiteljev. Leta 1935 se je šola razdvojila v deško in dekliško. Pouk je bil poverjen šolskim sestram, ki so vodile šolo do konca šolskega leta 1911-12, naker je tudi na tej šoli prevzelo pouk posvetil učiteljstvo. Nato so ustanovili še zoprednico šole, ki je imela svoj sedež v stavbi Ul. : Frančiška, kmalu nat pa je bila ustanovljena iz v:orednic v središču mesta trirazredna dekliška šola, ki je imela svoje prostore na Akvedutu v hiši št. 20.

Nekaj let pred 1. svetovno vojno je zrasla na prostori stare šole v Ul. Giulianij nava, močnega stavba, za takratne čase najmodernejša šolska poslopje v Trstu. Za to stavbo, v kateri je danes uredništvo Primorskega dnevnika in podjetje ZTT, je Ciril-Metodova druž-

IZ UVODNE MISLI PROGRAMSKE IZJAVE PREDSEDNICA GORIŠKE POKRAJINE

Skupna prizadevanja za splošni napredek ob spoštovanju ustave in idealov odpravnosti

Zaradi izjemnega gospodarskega položaja nujna enotnost vseh demokratičnih sil. Posegi v podporo gospodarstvu in na področju mentalne higiene

Dejavnost novega pokrajinskega odbora se začne v izredno težavni trenutku, tako na gospodarskem kakor tudi na družbenem področju. Živimo v neobičajno težkih okoliščinah, ki terjajo široko sporazumevanje vseh političnih strank in skupin, ki se sklicujejo na demokratično ureditev in ustavo, je dejal na uvodu programske izjave, predsednik goriške pokrajine, profesor Silvano Pagura. Zato smo pri sestavljanju odbora tudi iskali najširše možno sodelovanje. Prav zvestoba republikani in zvestoba idealom odpravnosti, bosta vodila pri našem bodočem delovanju. Pagura je nato omenil, kako ob spoštovanju omenjenih osnovnih načel ni mogoče pozabiti na pomembno obsejnost teh dni — 35-letnico goriške fronte, organizirane oborožene vstaje proti fašizmu, pri kateri so sodelovali tako Italijani, kot Slovenci iz vseh krajev pokrajine. Potem ko je obrazložil porazdelitev posameznih resorjev v enobarnem pokrajinskem odboru, ki ga sestavljajo predstavniki KD, se je Pagura dotaknil nekaterih načelnih političnih vprašanj. Tako je poudaril nujnost odpravnosti in ureditve dejavnosti, kot odgovor razbijskim in separatističnim težnjam določenih političnih skupin v državi.

Pri obravnavi posameznih področij, ki so v pristojnosti pokrajinske uprave, se je profesor Pagura obsejno zadržal pri vprašanju gospodarske obnove ter pri tem omenil možnosti, ki jih odpira osimski sporazum, ki ga v celoti in z odgovornostjo sprejemamo.

Poleg pozornosti za izboljšanje položaja v velikih podjetjih kovinarske in tekstilne stroke, kar bo mogoče napraviti le s sodelovanjem na vse državni ravni, bo treba veliko napora vložiti za obnovo male in srednje industrije ter obrtnosti, ki je nepogrešljivi člen sodobno urejene in funkcionalnega gospodarstva.

Pagura je nato omenil vrsto posegov za izboljšanje cestnih in železnih povezav, posebej pa je poudaril, da zaradi prenosne na gospodarskem področju in zaradi urbanističnega načrtovanja ne bi smelo trpeti kmetijstvo. Skratka odločiti se je treba za usklajeno prostorsko politiko, kjer ena dejavnost ne bi smela nepopravljivo oškodovati drugih dejavnosti.

Na področju zdravstva in socialnega varstva, predvsem pa na področju mentalne higiene, si bo pokrajinska uprava prizadevala za nemožne nadaljevanje oskrbe duševno prizadetih oseb, ob istosmernem uvažanju drugih pristopov. Predvsem velja omeniti, da bo zdravstvena služba še vedno urejena v pokrajinski meri, vendar bo prišlo do širše decentralizacije z ustanovitvijo manjših socialnih centrov. Predvidena je sklenitev pogodbe o sodelovanju z goriško splošno bolnišnico ter z nekaterimi zdravstvenimi ustanovami v pokrajini. Pri prenosni psihiatrični varstvu naj bi upoštevali predloge in stališča osebja bivše psihiatrične bolnišnice.

To je v glavnih potezih okvirni program delovanja enobarnega pokrajinskega odbora, ki uživa podporo krščanskih demokratov, komunistov, socialistov, socialdemokratov in republikancev. V kratkem pa naj bi k večini pristopila še Slovenska skupnost. Razprava na prihodnji seji pa bo pokazala, kako trdna je programska večina.

Na področju zdravstva in socialnega varstva, predvsem pa na področju mentalne higiene, si bo pokrajinska uprava prizadevala za nemožne nadaljevanje oskrbe duševno prizadetih oseb, ob istosmernem uvažanju drugih pristopov. Predvsem velja omeniti, da bo zdravstvena služba še vedno urejena v pokrajinski meri, vendar bo prišlo do širše decentralizacije z ustanovitvijo manjših socialnih centrov. Predvidena je sklenitev pogodbe o sodelovanju z goriško splošno bolnišnico ter z nekaterimi zdravstvenimi ustanovami v pokrajini. Pri prenosni psihiatrični varstvu naj bi upoštevali predloge in stališča osebja bivše psihiatrične bolnišnice.

To je v glavnih potezih okvirni program delovanja enobarnega pokrajinskega odbora, ki uživa podporo krščanskih demokratov, komunistov, socialistov, socialdemokratov in republikancev. V kratkem pa naj bi k večini pristopila še Slovenska skupnost. Razprava na prihodnji seji pa bo pokazala, kako trdna je programska večina.

Na področju zdravstva in socialnega varstva, predvsem pa na področju mentalne higiene, si bo pokrajinska uprava prizadevala za nemožne nadaljevanje oskrbe duševno prizadetih oseb, ob istosmernem uvažanju drugih pristopov. Predvsem velja omeniti, da bo zdravstvena služba še vedno urejena v pokrajinski meri, vendar bo prišlo do širše decentralizacije z ustanovitvijo manjših socialnih centrov. Predvidena je sklenitev pogodbe o sodelovanju z goriško splošno bolnišnico ter z nekaterimi zdravstvenimi ustanovami v pokrajini. Pri prenosni psihiatrični varstvu naj bi upoštevali predloge in stališča osebja bivše psihiatrične bolnišnice.

To je v glavnih potezih okvirni program delovanja enobarnega pokrajinskega odbora, ki uživa podporo krščanskih demokratov, komunistov, socialistov, socialdemokratov in republikancev. V kratkem pa naj bi k večini pristopila še Slovenska skupnost. Razprava na prihodnji seji pa bo pokazala, kako trdna je programska večina.

Na ogled dokumentacija o regulacijskem načrtu

V uradu za urbanistiko na goriškem županstvu so na ogled vsem, ki jih to zanima, že nekaj dni, vsi načrti in elaborati v zvezi s splošno varnostno regulacijsko načrta za goriško občino. Gre za načrt zmanjšanja zemljišč, ki so bila svoj čas namenjena za ljudske gradnje (zakon št. 167) v Štandrežu, Ločniku in UL III armata, za načrt zasege novih zemljišč za gradnjo ljudskih hiš v ulicah Ascoli, Balamonti, Rabatta, Palladio, del Prato, Riori, Attens (Podgora), Lungo Isonzo, Argentina, Manzano, Campi (Siročič), Pevma, Korzo Italia, Ulice Torriani, Brigata Pavia, Gar-

Pismo uredništvu

Tovariši uredniki! Že dolgo časa se govori o postavitvi spomenika zaposlenim v tržaški ladjedelnici, ki so padli v narodnoosvobodilni borbi; pobuda je vse hvalje vredna in bo predstavljala izredno važen moment, če bo izvedena v duhu vrednot odpravnosti. Po naključju sem izvedel, da bo na spomeniku napis, ki bo sicer pravilno imenoval »Italijane in Slovence padle v NOB«, napisan samo v italijanskem jeziku. Izražam svojo in tudi željo mnogih slovenskih tovarišev, da bi to, ki je za naše pojme nezaslišano napadno, če ne celo diskriminatorno, ne odgovarjalo resnici.

Ne glede na število enih ali drugih padlih, ki so imeli svoj dom in Tržič ali v Kostanjevici, v Ronkah ali Doberdobi, vsi žrtvovali svoja življenja za isti ideal svobode in enakopravnosti; to jih združuje na pokopališčih, v gozdovih ali kjerkoli se nahajajo njihovi skromni ostanki. Zakaj ne bi bila ta e-

zarolli, Fatti, Cordaioli. Prav tako je na ogled načrt splošne variante za vse območje občine z novimi, zgradbenimi, možnostmi in z novimi pravilnikom.

Dokumentacija je na ogled vsakomur. Kdor želi vložiti priziv mora za točke, ki zanimajo gradnjo ljudskih hiš, to napraviti najkasneje do 30. oktobra, za splošno revizijo do 19. novembra. Prizive sprejemajo na protokolarnem uradu občine.

Jutri seja občinskega sveta

Ponovna seja občinskega sveta v Gorici bo jutri zvečer. Na dnevnem redu so točke, ki jih niso utegnili odobriti na prejšnji seji ter vrsta drugih točk upravnega značaja.

Porazdeljene funkcije v odboru SPZ za Goriško

Poročali smo že, da je bila pred dnevi seja goriškega dela glavnega odbora Slovenske prosvetne zveze, ki ji je sledil posvet goriških društev včlanjenih v to zvezo. Sredi tega tedna pa je bila v Trstu seja celotnega glavnega odbora SPZ, na njej so izvolili organe zveze. Za predsednika je ponovno prof. Klavdij Palčić.

Kar se goriškega dela SPZ tiče je bil za podpredsednika izvoljen prof. Milko Renar, za tajnika Marko Waltritsch. Funkcije so bile med odborniki takole porazdeljene: Marko Marincič in Diego Marvini, podtajnika in referenta za stike z mladimi.

Poleg pozornosti za izboljšanje položaja v velikih podjetjih kovinarske in tekstilne stroke, kar bo mogoče napraviti le s sodelovanjem na vse državni ravni, bo treba veliko napora vložiti za obnovo male in srednje industrije ter obrtnosti, ki je nepogrešljivi člen sodobno urejene in funkcionalnega gospodarstva.

Pagura je nato omenil vrsto posegov za izboljšanje cestnih in železnih povezav, posebej pa je poudaril, da zaradi prenosne na gospodarskem področju in zaradi urbanističnega načrtovanja ne bi smelo trpeti kmetijstvo. Skratka odločiti se je treba za usklajeno prostorsko politiko, kjer ena dejavnost ne bi smela nepopravljivo oškodovati drugih dejavnosti.

Na področju zdravstva in socialnega varstva, predvsem pa na področju mentalne higiene, si bo pokrajinska uprava prizadevala za nemožne nadaljevanje oskrbe duševno prizadetih oseb, ob istosmernem uvažanju drugih pristopov. Predvsem velja omeniti, da bo zdravstvena služba še vedno urejena v pokrajinski meri, vendar bo prišlo do širše decentralizacije z ustanovitvijo manjših socialnih centrov. Predvidena je sklenitev pogodbe o sodelovanju z goriško splošno bolnišnico ter z nekaterimi zdravstvenimi ustanovami v pokrajini. Pri prenosni psihiatrični varstvu naj bi upoštevali predloge in stališča osebja bivše psihiatrične bolnišnice.

To je v glavnih potezih okvirni program delovanja enobarnega pokrajinskega odbora, ki uživa podporo krščanskih demokratov, komunistov, socialistov, socialdemokratov in republikancev. V kratkem pa naj bi k večini pristopila še Slovenska skupnost. Razprava na prihodnji seji pa bo pokazala, kako trdna je programska večina.

Na področju zdravstva in socialnega varstva, predvsem pa na področju mentalne higiene, si bo pokrajinska uprava prizadevala za nemožne nadaljevanje oskrbe duševno prizadetih oseb, ob istosmernem uvažanju drugih pristopov. Predvsem velja omeniti, da bo zdravstvena služba še vedno urejena v pokrajinski meri, vendar bo prišlo do širše decentralizacije z ustanovitvijo manjših socialnih centrov. Predvidena je sklenitev pogodbe o sodelovanju z goriško splošno bolnišnico ter z nekaterimi zdravstvenimi ustanovami v pokrajini. Pri prenosni psihiatrični varstvu naj bi upoštevali predloge in stališča osebja bivše psihiatrične bolnišnice.

To je v glavnih potezih okvirni program delovanja enobarnega pokrajinskega odbora, ki uživa podporo krščanskih demokratov, komunistov, socialistov, socialdemokratov in republikancev. V kratkem pa naj bi k večini pristopila še Slovenska skupnost. Razprava na prihodnji seji pa bo pokazala, kako trdna je programska večina.

Na področju zdravstva in socialnega varstva, predvsem pa na področju mentalne higiene, si bo pokrajinska uprava prizadevala za nemožne nadaljevanje oskrbe duševno prizadetih oseb, ob istosmernem uvažanju drugih pristopov. Predvsem velja omeniti, da bo zdravstvena služba še vedno urejena v pokrajinski meri, vendar bo prišlo do širše decentralizacije z ustanovitvijo manjših socialnih centrov. Predvidena je sklenitev pogodbe o sodelovanju z goriško splošno bolnišnico ter z nekaterimi zdravstvenimi ustanovami v pokrajini. Pri prenosni psihiatrični varstvu naj bi upoštevali predloge in stališča osebja bivše psihiatrične bolnišnice.

To je v glavnih potezih okvirni program delovanja enobarnega pokrajinskega odbora, ki uživa podporo krščanskih demokratov, komunistov, socialistov, socialdemokratov in republikancev. V kratkem pa naj bi k večini pristopila še Slovenska skupnost. Razprava na prihodnji seji pa bo pokazala, kako trdna je programska večina.

Na področju zdravstva in socialnega varstva, predvsem pa na področju mentalne higiene, si bo pokrajinska uprava prizadevala za nemožne nadaljevanje oskrbe duševno prizadetih oseb, ob istosmernem uvažanju drugih pristopov. Predvsem velja omeniti, da bo zdravstvena služba še vedno urejena v pokrajinski meri, vendar bo prišlo do širše decentralizacije z ustanovitvijo manjših socialnih centrov. Predvidena je sklenitev pogodbe o sodelovanju z goriško splošno bolnišnico ter z nekaterimi zdravstvenimi ustanovami v pokrajini. Pri prenosni psihiatrični varstvu naj bi upoštevali predloge in stališča osebja bivše psihiatrične bolnišnice.

To je v glavnih potezih okvirni program delovanja enobarnega pokrajinskega odbora, ki uživa podporo krščanskih demokratov, komunistov, socialistov, socialdemokratov in republikancev. V kratkem pa naj bi k večini pristopila še Slovenska skupnost. Razprava na prihodnji seji pa bo pokazala, kako trdna je programska večina.

Na področju zdravstva in socialnega varstva, predvsem pa na področju mentalne higiene, si bo pokrajinska uprava prizadevala za nemožne nadaljevanje oskrbe duševno prizadetih oseb, ob istosmernem uvažanju drugih pristopov. Predvsem velja omeniti, da bo zdravstvena služba še vedno urejena v pokrajinski meri, vendar bo prišlo do širše decentralizacije z ustanovitvijo manjših socialnih centrov. Predvidena je sklenitev pogodbe o sodelovanju z goriško splošno bolnišnico ter z nekaterimi zdravstvenimi ustanovami v pokrajini. Pri prenosni psihiatrični varstvu naj bi upoštevali predloge in stališča osebja bivše psihiatrične bolnišnice.

To je v glavnih potezih okvirni program delovanja enobarnega pokrajinskega odbora, ki uživa podporo krščanskih demokratov, komunistov, socialistov, socialdemokratov in republikancev. V kratkem pa naj bi k večini pristopila še Slovenska skupnost. Razprava na prihodnji seji pa bo pokazala, kako trdna je programska večina.

no; Zdenko Vogrič, referent za fotografiko in filmsko dejavnost; Danilo Nanut, gospodar; Rudi Pavšič, referent za stike z družbo in za predavanja; Adrijana Bukovec, referent za knjižničarstvo; Zdravko Petecan in Ivan Klanjšček, referenti za glasbo.

Novi odbor bo navezal tesne stike z vsemi društvi, vsak mesec bodo posvetili med odborom in predsedniki društev.

Bo lastnik sovedenske predelne ce »Manifattura Goriziana« zaras čez petnajst dni, to je do konca oktobra, odpustil iz službe 70 delavcev in delavk? Vest, ki smo jo včeraj objavili, je vzbudila med vsemi približno 350 zaposlenimi v tej tovarni in tudi na področju Sovodnje in Štandreže, kjer je doma veliko število ljudi, ki dela v tej tovarni, upravičeno zaskrbljenost. Strah pred prihodnostjo je bil vi-

den že prejšnji teden, ko je lastnik dal v dopolnilno blagajno do prvih januarjskih dni, praktično za tri mesece, 65 delavk. Dohodek dopolnilne blagajne je sicer fotov, je pa manjši in ni gotovosti za bodočnost. V tem primeru je bila bojazen zelo upravičena, kot je razvidno iz drugega sklepa.

Kako je sploh do tega prišlo? Na sestanku na goriški zvezi industrijskega sveta, ki je razprava tekla tako o delavcih v dopolnilni blagajni kot o predlogu lastnika tovarne, da zgradi v njej še dodatni obrat, predelavni, v kateri bi našlo zaposlitev, čez dve leti, nadaljnjih 30 delavcev. Investicija v ta obrat naj bi znašala približno dve milijardi in baje je dežela že obljubila denar tovarnarju. Z novim obratom bi boljše uspevali tudi drugi oddelki tovarne. S svoje strani pa so sindikati, ki niso nasprotovali tej novi investiciji, zelo zaskrbljeni s položajem 65 delavcev v dopolnilni blagajni za tri mesece. Zahtevali so njih rotacijo in ob koncu meseca anticipacijo prejemkov; te naj bi izplačalo podjetje, kajti zavod INPS jih izplačuje s precejšnjo zamudo.

Na petkovem sestanku pa je med diskusijo prišlo do prekinitev razgovorov, zastopniki tovarne so se odaljili in kasneje izročili sindikalnim pisno, da pričenujejo z odpuštnim postopkom 14. da bo do konca oktobra odpuščenih 70 delavcev.

Vest je torej alarmantna. Delavci so še isti petek popoldne dobili pismo podjetja, v katerem so skušali zvaliti krivdo za prekinitev pogajanj na sindikate, češ da niso bili dovoljeni za predloge podjetja v trenutku krize. Nekateri zaposleni v tovarni so nam povedali, da so v tem tednu, ko ni bilo na delu 65 ljudi, morali proizvajati iste količine blaga, kar pomeni, da morajo delati več kot doslej.

Jutri bo sindikat tekstilcev sklical v tovarni seštevke delavstva, da bi razpravljali o teh hudih perspektivah.

V drugi goriški tekstilni tovarni, t.j. v podgorski predelnici, se niso še stviri premaknile z mrtve točke, čeprav so neki znaki, ki kažejo na morebitno izboljšanje. Sedaj je v tovarni zaposlenih 720 ljudi, ni pa še znano, če bodo spoštovali konec oktobra sporazum, ki oredvideva, da bi takrat bilo na delu že 1.050 delavcev. Na vrhu družbe Busteje je prišlo do simptomatičnih premikov vodilnega kadra, haje je bil imenovan tudi komercialni direktor za podgorsko predelnico. V. t. n. naj bi bili tudi premiki v lastništvu družbe. Ta teden se je komisija državnega sveta sestala najprej s sindikalisti, zatem se z zastopniki družbe. Pričakuje skupni seštevki vseh zainteresiranih in morda bo prišlo do njega kmalu.

bi stari imeli jasno sliko o adaptaciji notranjih prostorov vrta, va bi predsednik konzulte Rešič jutri ob 20. uri v vrtec vse stare otroke, ki obiskujejo prvo sekcijo in tudi tiste, ki so vpisani v bodočo drugo sekcijo, na ogled adaptacijskih del.

Kmalu metan v štandreske hiše

Po dvomesečnem premoru so v teh dneh delavci mestnega podjetja spet pričeli z deli za namestitve metanovodske napeljave v štandreske hiše. Dela so prekinili letos poleti po nesreči na delu, ki je terjala smrt dveh delavcev tega podjetja. Številni štandreski, ki so se spomnili plačali zahtevane vsote za povezovalno na metanovodsko omrežje, so menili, da se ne bodo v tej zimi posluževali metana za kurjavo. Na mestnem podjetju upajo, da bo do dela končana v nekaj tednih in vseh hišah tistih, ki so zahtevali povezovalno na metanovodsko omrežje.

Tudi v Podgori bodo imeli že to zimo metan v vseh hišah. Enako tudi v Ločniku.

Danes v Novi Gorici odkrijte doprsnega kipa pesnika Alojza Gradnika

Danes ob 10. uri bo tudi pesnik Alojz Gradnik v Erjavčevem drevoju v Novi Gorici dobil mesto, ki mu pripada med zaslužnimi slovenskimi možmi Goriške. Klub starih goriških študentov mu bo odkril doprsni kip na tako imenovani Aleji velikih mož, kjer so že kipi Frana Erjavca, Simona Gregorčiča, Antona Gregorčiča, Karla Lavriča, Gradnikov kip je delo kiparja Negovana Nemca.

PRVI BO 16. NOVEMBRA

Pet koncertov v abonmaju Glasbene matice v Gorici

Glasbena matica je tudi za letošnjo sezono pripravila abonma v Gorici. V okviru abonmaja bodo predali pet koncertov, dva bosta v režiji Attens, dva v Auditoriju, eden pa v Verdijevem gledališču.

Sezona se bo pričela 16. novembra, ko bo Trio Tartini nastopil v dvorani palače Attens. V tem priznanem ljubljanskem triu igrajo pianist Aci Bertonec, violonist Dejan Bravničar in violončelist Ciril Skerjanc.

6. decembra bosta nastopila v Auditoriju simfonični orkester Slovenske filharmonije in pevski zbor Concertum musicum iz Ljubljane; nastopila bodo ob tej priliki nastopili tenorist Jurij Reja, violonist Črtomir Šiškočič in violončelist Milos Mlejnik.

Dirigent je Uroš Lavjovic. 1. februarja bomo imeli v Verdijevem gledališču izredno prireditev: nastopili bodo namreč orkester, zbor in solisti ljubljanske Opere.

Se isti mesec, 21. februarja, bo v palači Attens klavirski recital Marine Horak, abonma pa bo sklenjen 13. marca v Auditoriju s koncertom pevskega zbora Collegium musicum iz Beograda, ki ga vodi Darinka Matić Marović.

Glasbena matica, ki prireja abonmaje sezono v organizacijskem sodelovanju s Slovensko prosvetno zvezo in Zvezo slovenske katoliške prosvete, nam bo torej tudi letos posredovala svetovno znane umetniške skupine iz Slovenije in Jugoslavije.

Vabilo staršem otrok vrta v Štandrežu

Verjetno se je zaveda druge sekcije slovenskega otroškega vrta v Štandrežu premaknila z mrtve točke. Občinska uprava je namreč pripravila vse potrebno za začasno adaptacijo notranjih prostorov nove stavbe otroškega vrta, šolski skrbnik je obljubil učno moč brž ko bodo prostori naredi. S tem v zvezi je predsednik štandreske konzulte Walter Rešič imel včeraj pogovore z goriškim županom in z didaktičnim ravnateljem za slovenske šole. Da

PO GROŽNJI S 70 ODPUSTI

Nejasna perspektiva razvoja tekstilne tovarne v Sovodnjah

Prizadeto bi bilo domače prebivalstvo - Morda ugodne perspektive za podgorsko predelnico

den že prejšnji teden, ko je lastnik dal v dopolnilno blagajno do prvih januarjskih dni, praktično za tri mesece, 65 delavk. Dohodek dopolnilne blagajne je sicer fotov, je pa manjši in ni gotovosti za bodočnost. V tem primeru je bila bojazen zelo upravičena, kot je razvidno iz drugega sklepa.

Kako je sploh do tega prišlo? Na sestanku na goriški zvezi industrijskega sveta, ki je razprava tekla tako o delavcih v dopolnilni blagajni kot o predlogu lastnika tovarne, da zgradi v njej še dodatni obrat, predelavni, v kateri bi našlo zaposlitev, čez dve leti, nadaljnjih 30 delavcev. Investicija v ta obrat naj bi znašala približno dve milijardi in baje je dežela že obljubila denar tovarnarju. Z novim obratom bi boljše uspevali tudi drugi oddelki tovarne. S svoje strani pa so sindikati, ki niso nasprotovali tej novi investiciji, zelo zaskrbljeni s položajem 65 delavcev v dopolnilni blagajni za tri mesece. Zahtevali so njih rotacijo in ob koncu meseca anticipacijo prejemkov; te naj bi izplačalo podjetje, kajti zavod INPS jih izplačuje s precejšnjo zamudo.

Na petkovem sestanku pa je med diskusijo prišlo do prekinitev razgovorov, zastopniki tovarne so se odaljili in kasneje izročili sindikalnim pisno, da pričenujejo z odpuštnim postopkom 14. da bo do konca oktobra odpuščenih 70 delavcev.

Vest je torej alarmantna. Delavci so še isti petek popoldne dobili pismo podjetja, v katerem so skušali zvaliti krivdo za prekinitev pogajanj na sindikate, češ da niso bili dovoljeni za predloge podjetja v trenutku krize. Nekateri zaposleni v tovarni so nam povedali, da so v tem tednu, ko ni bilo na delu 65 ljudi, morali proizvajati iste količine blaga, kar pomeni, da morajo delati več kot doslej.

Jutri bo sindikat tekstilcev sklical v tovarni seštevke delavstva, da bi razpravljali o teh hudih perspektivah.

V drugi goriški tekstilni tovarni, t.j. v podgorski predelnici, se niso še stviri premaknile z mrtve točke, čeprav so neki znaki, ki kažejo na morebitno izboljšanje. Sedaj je v tovarni zaposlenih 720 ljudi, ni pa še znano, če bodo spoštovali konec oktobra sporazum, ki oredvideva, da bi takrat bilo na delu že 1.050 delavcev. Na vrhu družbe Busteje je prišlo do simptomatičnih premikov vodilnega kadra, haje je bil imenovan tudi komercialni direktor za podgorsko predelnico. V. t. n. naj bi bili tudi premiki v lastništvu družbe. Ta teden se je komisija državnega sveta sestala najprej s sindikalisti, zatem se z zastopniki družbe. Pričakuje skupni seštevki vseh zainteresiranih in morda bo prišlo do njega kmalu.

bi stari imeli jasno sliko o adaptaciji notranjih prostorov vrta, va bi predsednik konzulte Rešič jutri ob 20. uri v vrtec vse stare otroke, ki obiskujejo prvo sekcijo in tudi tiste, ki so vpisani v bodočo drugo sekcijo, na ogled adaptacijskih del.

Kmalu metan v štandreske hiše

Po dvomesečnem premoru so v teh dneh delavci mestnega podjetja spet pričeli z deli za namestitve metanovodske napeljave v štandreske hiše. Dela so prekinili letos poleti po nesreči na delu, ki je terjala smrt dveh delavcev tega podjetja. Številni štandreski, ki so se spomnili plačali zahtevane vsote za povezovalno na metanovodsko omrežje, so menili, da se ne bodo v tej zimi posluževali metana za kurjavo. Na mestnem podjetju upajo, da bo do dela končana v nekaj tednih in vseh hišah tistih, ki so zahtevali povezovalno na metanovodsko omrežje.

Tudi v Podgori bodo imeli že to zimo metan v vseh hišah. Enako tudi v Ločniku.

Danes v Novi Gorici odkrijte doprsnega kipa pesnika Alojza Gradnika

Danes ob 10. uri bo tudi pesnik Alojz Gradnik v Erjavčevem drevoju v Novi Gorici dobil mesto, ki mu pripada med zaslužnimi slovenskimi možmi Goriške. Klub starih goriških študentov mu bo odkril doprsni kip na tako imenovani Aleji velikih mož, kjer so že kipi Frana Erjavca, Simona Gregorčiča, Antona Gregorčiča, Karla Lavriča, Gradnikov kip je delo kiparja Negovana Nemca.

PRVI BO 16. NOVEMBRA

Pet koncertov v abonmaju Glasbene matice v Gorici

Glasbena matica je tudi za letošnjo sezono pripravila abonma v Gorici. V okviru abonmaja bodo predali pet koncertov, dva bosta v režiji Attens, dva v Auditoriju, eden pa v Verdijevem gledališču.

Sezona se bo pričela 16. novembra, ko bo Trio Tartini nastopil v dvorani palače Attens. V tem priznanem ljubljanskem triu igrajo pianist Aci Bertonec, violonist Dejan Bravničar in violončelist Ciril Skerjanc.

6. decembra bosta nastopila v Auditoriju simfonični orkester Slovenske filharmonije in pevski zbor Concertum musicum iz Ljubljane; nastopila bodo ob tej priliki nastopili tenorist Jurij Reja, violonist Črtomir Šiškočič in violončelist Milos Mlejnik.

Dirigent je Uroš Lavjovic. 1. februarja bomo imeli v Verdijevem gledališču izredno prireditev: nastopili bodo namreč orkester, zbor in solisti ljubljanske Opere.

Se isti mesec, 21. februarja, bo v palači Attens klavirski recital Marine Horak, abonma pa bo sklenjen 13. marca v Auditoriju s koncertom pevskega zbora Collegium musicum iz Beograda, ki ga vodi Darinka Matić Marović.

Glasbena matica, ki prireja abonmaje sezono v organizacijskem sodelovanju s Slovensko prosvetno zvezo in Zvezo slovenske katoliške prosvete, nam bo torej tudi letos posredovala svetovno znane umetniške skupine iz Slovenije in Jugoslavije.

Vabilo staršem otrok vrta v Štandrežu

Verjetno se je zaveda druge sekcije slovenskega otroškega vrta v Štandrežu premaknila z mrtve točke. Občinska uprava je namreč pripravila vse potrebno za začasno adaptacijo notranjih prostorov nove stavbe otroškega vrta, šolski skrbnik je obljubil učno moč brž ko bodo prostori naredi. S tem v zvezi je predsednik štandreske konzulte Walter Rešič imel včeraj pogovore z goriškim županom in z didaktičnim ravnateljem za slovenske šole. Da

odseka »Sovodnje«. Vabljeni so vse vaške organizacije in predvsem mladinski odseki, ki delujejo po raznih prosvetnih društvi.

Rafko Butkovič

Spet uspeh članov fotokluba Skupina 75

Goriški slovenski fotografi se lepo uveljavljajo. Po uspehu na razstavi »Foto treh dežel« v Ljubljani, o katerem smo že poročali, beležimo danes drugo vest. V Novem mestu, v salonu tamkajšnje tovarne Krka, bo 27. oktobra, otvoritev 20. republiške fotografske razstave. To je vsakoletni pregled slovenske fotografske predelave. Razstava bo odprta do 11. novembra.

V vodilnih krogih slovenskega fotokluba »Skupina 75« ugotavljajo z zadovoljstvom, da je bila »fotografska bendima« dosedaj zelo bogata. Zamejski Slovenci in še posebej člani tega fotokluba so lahko zelo zadovoljni.

V sredo odprte fotografske razstave Jaka Čopa

Znani mojster planinske fotografije Jaka Čop bo v tem tednu razstavljal v delnem auditoriju v Gorici ob priložnosti 14. srečanja planincev treh dežel. Razstava za katero je poskrbelo Slovensko planinsko društvo v Gorici v sodelovanju s fotografskim krožkom »Skupina 75« bodo odprli v sredo, 18. t.m., ob 19. uri. Ob tej priložnosti bo nastopil tudi sovedenski net.

Prireditve

Slovensko planinsko društvo prireditve v nedeljo, 22. oktobra, tradicionalno »kstanjajo« pri štekarjevih v Steverjanu. Na razpolago bo kostanj in pristno vino, medtem ko bo vsem dana možnost, da na ogromni »gradeli« preizkusijo svoje kuharske sposobnosti.

Planinsko društvo bo tudi letos priredilo 12. novembra popoldne tradicionalno martinovanje v Lipici. Prijave sprejemajo na sedežu društva do vključno 4. novembra. Društvo bo poskrbelo tudi za avtobusni prevoz.

V Sovodnjah dobilo delovanje mladincev novega poleta

</

«LEDA» V IZVEDBI STALNEGA SLOVENSKEGA GLEDALIŠČA

Krleževa tragična komedija o meščanski zlaganosti in nemoči za usodna dejanja

Negotovost režije otežkočala delo igralcev - Kljub temu ustvarjenih nekaj solidnih vlog

Bistvo meščanskega gledališča je neizogibno usodni dejanj. Meščanin si želi videti na odru peripetije, ki bi spreminjale usodo ljudi. Meščanin si želi blagih in trdnih, trenutne napetosti in lagodne reševanja drobnih konfliktov. Aristotelova poetika je bila za meščanske gledališke teoretike samo tehnični vadbenik. Ontološko bistvo Aristotelove poetike: strah, sočutje in katarza, ter po njem posnemanja kot dojemanja biva stvar, so bili meščanskemu okusu tuji. Salonska gospoda ni mogla sprejemati muhavosti usode in tragičnega padca iz sreče v nesrečo. Ojdiševsko peripetijo je bila preveč usodno označena, da bi navdušila salonske okuse.

V svoji «komediji» meščanske noči» Ledi je Krleža ostro podčrtal meščansko nemoč za usodna dejanja. Konflikti v «Ledi», ljubezne spletke, pogovori o umetnosti nisočar temeljnega spreminjenja v življenju dramskih junakov. Zaključek «Ledi» je emblematičen: Klara sledi soprogu Avreli, Melita se vrne k veleindustrialcu Klanfarju, samo vitez Oliver ostane zvest svojji činični škopi. On je edini, ki daje slutiti, da ve resnico meščanskega sveta in je zato v igri prikriti akter dogajanja.

«Leda» je tragedija komedije. Komedija tu pomeni, da je meščansko življenje prazna igra, ki temelji na povprečnosti in banalnosti, gnili temelji se skrivajo v konvencionalnem žargonu. Besede ne označujejo dejanj, za kramljanjem zveza praznina. V «Ledi» se dogaja kot v Musilovem «Ledu» brez lastnosti, kjer so besede, umetnost in filozofija samo maske za neko resničnost. Namesto neposredno ljubezne izpovedi se ljubimca skrivata za branjem splošnih pesmic. Veliki miselni poleti izgubljajo silo, hemo vez z resničnostjo. Simptomatično v «Ledi» je to, kako vitez Urban zapeljuje Klaro. Loteva se tam, kot sta umetnost in smisel življenja, njegov pravi cilj pa ostane vseskozi seks na divanu. Klara se vda Urbanu v vabilu z izrazom naveličanosti ter z ohranjenjem svoje splošnosti in svetoboljša. Okvir dvorjenj in skakanju čez plot so ugašene, «zvišene» besede. Dejanja so lahko nečista, samo da vitez ostane spodoben. Krleževa drama je tu ostra kritika meščanskega žargona, izostri se predvsem v pogovorih junakov o umetnosti. Urban jasno pove, da umetnost ne odkriva resnic sveta, ampak je

samo tržna zadeva, umetnik je dober, če s svojim delom mastno služi. Takšen je Avrel, kot umetnik je naveden pajac, družba njegovo neumnost nagradi in ga proglasa za uspešnega slikarja. Meščan želi pač videti na platnu narisana lastna stremjenja, udobnost, površnost in neopredelnost, skratka to, kar se lepo vidi in kar ne vznemirja. Vse mora slediti točnim kalupom, povedana so tveganja in avanture. Velika postavka v «Ledi» je erotika. Ljubezni seveda ni usodni ogenj junakov romantičnih, ljubezni spolni pomeni kvečjemu žalitev samoljublja. Ko je meščanstvo postalo skrajno konservativno družbeni element, ni več znalo prevesti razpoloženja v globja čustva. Telo ostane sredstvo trenutnega užitka, Melita samo ljubimka, gradi si naivne iluzije, a se vsemu brez tragedije odpove. Za svoj ljubzen ni pripravljena žrtvovati nič modernega klobučka.

Banalnost je tragična podlaga Krleževih junakov. Njihova psihološka podoba je tesno povezana z nemočjo, da bi izvršili temeljne preobrate. Samo Oliver se činično giblje na robu niča. Faliar diplomati je zavestni lakaj meščanske povprečnosti, Avreli poje v časopisu hvalnice, čeprav ve, da slednji ni umetnik. Zaljubljenima in razočaranima damama pripoveduje to kar jima najbolj paše, s tem pa usmerja njuna dejanja. Avrel je, kot smo že napisali, niča, lepo se vede, družbi prija njegova bleščeča pullost, vse kar zmore v slikarstvu pa so gnile pomaranče in portret lepe, mlade «Lede». Kreativne iskre Avrel se zdajče ne pozna. Veleindustrialac Klanfar je človeški avtom, njegova moč je samo v denarju. Klanfar je denar, brez denarja bi ga ne bilo. V Klanfarju se utelesa načelo, da «človek velja, kar plača». Njegova žena Melita živi od trenutnih iluzij, konvencionalnega vedenja in plehke zaljubljenosti. Avrela žena Melita pozna samo erotični nemir, naveličanost in droben preračunljivost. Psihologija Krleževih junakov je torej psihologija nemoči. «Leda» je komedija, ker njeni junaki tragičnih in zato «velikih» dejanj niso sposobni izvesti. Ta nesposobnost vsebuje seveda grozljivost nemoči. «Karnevalska noč» je noč smrti in praznine. Sedaj si moramo zastaviti vprašanje: o uprizoritvi «Lede», ki jo je izvedel tržaško štalno slovensko gledališče.

Režiser Vlado Štefancič se je odločil za salonski, konverzacijski način igranja. Tak prijem se lahko pri izvajanju «Lede» spremeni v past. Dejansko Štefancič ni uspel udejanjiti praznine in groze, ki diha za pogovori in dejanji Krleževih junakov. Če je vodilna nit «Lede» nemoč za usodna dejanja, potem je ostala ta nit v izvedbi SSG skrita. Režiser bi se moral odločiti za groteskno komiko, ali pa za takšen način igre, ki bi pošastno odmeval v praznino. Pravega dejanja v delu ni, edini možni ritem je v njem atmosfera. Salonsko igranje dopušta nekaj smeha, nekaj joka, odteka pa linearno, za igro, ki je kritika pulle lagodnosti in površnosti, ni to primerno. Režiserjeva negotovost se je seveda odražala v igri, ki je bila kljub vsemu na dostojni ravni, čeprav ni dosegla prave koralnosti. Lidija Kozlovič (Melita) je zelo uspešno zaigrala v «resnih» trenutkih: ko je upodabljala «družabno» in konvencionalno vlogo aristokrat-

ske dame, je morda preveč karikurala naivnost in afektiranost, tako da ni prišla prav do izraza tragično pulha «gospodskost» meščanske dame. Stane Starešinič (Klanfar) je zelo točno in doganjo podal lik človeškega avtomata; industrialca brez človeške topline in «duše». Anton Petje je zaigral viteza Urbana dovolj premišljeno, poudaril je svoj položaj lutkarja, ki razvzvala niti dogajanja z zavestjo, da se kreva v zlaganem svetu. Zelo dobro je podala svojo vlogo Bogdana Bratuževa, preostala je režiserjeva negotovost in ustvarila Klaro v vsej njeni omejenosti in zato tudi tragični dimenziji. Bratuževa se je izogibala rutine, gledalec je občutil stisko, a hkrati omejenost žene, ki se v zatohlem meščanskem svetu zna prebiti iz vsake

ACE MERMOLJA

(Nadaljevanje na 7. strani)

ZA PROSLAVO STOLETNIČE PROSVETNEGA DRUŠTVA VALENTIN VODNIK

Recital «Rodovi skozi stoletje»

Besedilo Boris Pangerc, glasba Edvin Križmančič, recitatorji in zbor Valentin Vodnik, godba na pihala Breg, ansambel Supergroup

Kot smo že poročali slavi letos p.d. Valentin Vodnik iz Doline stoletnico svojega obstoja. Dolničani so si praznovanje stoletnice zamislili v znamenju, ki je celo stoletje odlikovalo njihovo delo: vztrajnost

Boris Pangerc

in skromnost. Prosvetno društvo iz Doline ni nikdar prirejalo fa-raonskih prireditev, temveč je razdelovalo redno brez večjih pretresov vsake sto let. Tako imamo eno izmed redkih ustanov, ki so bile ustvarjene samo med obema vojnama, sicer so vedno delovale, čeprav v težkih okoliščinah. Zato je društvo sklenilo prirediti več manjših prireditev skozi vse leto.

V tem smislu je dolinski pevski zbor priredil letos že dva jubileja: enega šaljivih in vesele pesmi, ter enega umetnih in političnih, ki sta oba žela obilo priznanja. Tudi likovna sekcija se je izkazala z rekordno udeležbo slikarjev - amaterjev na vsakoletnem srečanju v Turku.

Problem je nastal kaj prirediti v tednu, ko bo Dolina slavila svoj dvojni praznik: 100 let tabora in društva in ko bodo prišli na obisk gostje iz vse države, s katerimi Dolničani že leta sodelujejo, ter ljubitelji naših kulturnih prireditev. Likovna sekcija se je takoj zmašala: v sodelovanju z društvenim odborom in raznimi sodelavci bo priredila istočasno kar tri razstave, o katerih bomo še poročali.

Za osrednjo prireditev pa so poskrbeli domači ustvarjalci. Boris Pangerc, mladi a že poznani literarni ustvarjalec iz Doline je napisal tekst za recital, kateremu je dal naslov «Rodovi skozi stoletje». Na posvetilu recitala pa piše: «Vsem bivšim in sedanjim pevčim zbora Valentin Vodnik iz ljubljenoj in spoštovanjem. Recital je nanašanka zgodovinskega preseka, pravil Bralnega društva ob ustanovitvi, citatov iz 8. literature, ki sodelujejo v obdobju na katere se recital nanaša. Del je posvečen dolinskemu tabornu, del uporu proti fašističnemu zatiranju, preganjanju slovenske besede, zmagi nad črnimi silami, zaključki pa se s pretresljivo novelo o razlaskanju.

Recital je seveda napisan nalašč za to priložnost, vendar je po svoji gradnji primeren tudi za prireditev izven Doline. Je istočasno spomenik dolinskemu društvu in prežez skozi obdobje, ki so ga vsi zamejski Slovenci bolj ali manj enako doživljali.

Da bi bil recital blizu tudi mladim rodovom, se je društvo obrnilo na prebrenski ansambel Supergroup in na njegovega člana Edvina Križmančiča, ki je bil takoj za to, da sestavi glasbeno spremljevalno recitalu, ostali člani pa so bili tudi navdušeni nad novim pristopom v svojem sicer intenzivnem delu narodnozabavnega ansambla.

Edvinova glasba je modernejša izjava a vendar tako prirejena, da bo za vsako obdobje usklajena s tekstom. Da bodo posamezni momenti dovolj podčrtani pa bosta poskrbela godba na pihala Breg s svojim vložkom in pevski zbor Valentin Vodnik, tako s spremljavo kakor s samostojnimi vložki.

Gre torej za nov, originalen pristop proslavi, in, nekega dogodka, ki je toliko bolj vreden, ker je ustvarjen z lastnimi silami od sestave do izvedbe, od teksta do glasbe in izvajalca. Dolina sicer nima svoje dramske skupine, a vendar je naša primerne recitatorje, ki bodo nosili pomembno vlogo pri izvajanju. Za njih pripravilo je priskočila na pomoč dolgolletna sodelavka dolinskega prosvetnega društva, gledališka igralca Mira Sardoč, ki je kljub svojim številnim obveznostim, v eja lahtevno vlogo uskladi recitatorje - amaterje. Režijo je prevzel Mario Uršič, prav tako član SSG.

Pa še nekaj informacij o obeh avtorjih. Medtem ko je Boris Pangerc že poznani kot literarni ustvarjalec tudi širšim krogom tako s svojimi pesniškimi zbirkami kot s prozo, ni š. poznani kot pevec in «rosvetni delavec». Kot pevec je bil v pevskih zbora Vinko Vodnikov in Valentin Vodnik, pri oktetih Majenca in Ancilla Vocis, so petje pa vadi pri Majdi Hercog.

Bogdana Bratuževa v vlogi Klare v Krleževi «Ledi»

Edvina Križmančiča pa pozna zlasti mladi rod, ki rad sledi po šagrah ansambel Supergroup. Ni pa poznan kot «lasbenik, kar pa ni čudnega, saj je star šele dvajset let. Glasbe se je pričel učiti

Edvin Križmančič

sam, kar na paši. In sicer harmoniko. Eno leto se je potem pri dolinski godbi na pihala učil klarnet, nekaj časa je zahajal k Ignacij Oti na «uk klavirja». Vse ostalo se je naučil sam, saj ima prirojeni talent za glasbo. Po poklicu je strugar. Kljub mladim letom je bil vedno zelo aktiven. Šest let je pel pri dolinskem zboru Valentin Vodnik, eno leto pri oktetu Majenca, že pet let je redni član ansambel Supergroup, sodeloval pa je tudi pri folklorni skupini Sli ledi.

Osrednjo proslavo društva Valentin Vodnik bo dopolnil kot gost pevski zbor Bojan iz Dornberka, ki se je letos lepo uveljavil na tekmovalstvu v Mariboru.

Prireditve bo zaradi velikega števila nastopajočih, pa tudi zato, da se širši množici ljudi omogoči obisk, v občinski telovadnici v Dolini.

K. V.

NA OZEMLJU GORIŠKEGA VOJNEGA PODROČJA

Razstava o delovanju partizanskih delavnic

Zametek bodočega celovitega prikaza partizanskega gospodarstva na osvobojenem ozemlju Primorske

Med NOB so na območju Goriškega vojnega področja delovale številne delavnice za potrebe partizanov: kovarske, mehanične, silviske, krojaške, čevljarke, sedlarske in orožarske. Iz podatkov, ki smo jih zbrali na razstavi izdelkov partizanskih delavnic med NOB na osvobojenem ozemlju slovenskega Primorja v Cerknem, naj navedemo nekaj podatkov:

Na ozemlju Goriškega vojnega področja je med NOB delovalo 21 mehaničnih, kovarskih in orožarskih delavnic, 35 šiviljskih in krojaških delavnic, 10 čevljarških in usnjarskih delavnic, 11 žag in mizarjskih delavnic, 14 mlinov in mesnic. Na žagi v Gačniku so na žagali in pripravili sestavne dele barak za tiskarno Slovenijo, za Partijsko šolo v Šebreljah - Zabrčnici - Podstanaja in še druge skrite partizanske bolnišnice.

V krojaških in šiviljskih delavnicah je bilo zaposlenih 133 šivilj in 47 krojačev. Lokovski kovači so med drugim izdelovali za potrebe šiviljskih in krojaških delavnic tudi škarje in igle za šivalne stroje. Pletile so večkrat kar same izdelovale potrebne pletilke iz ogradij starih dežnikov in špic dvokoles. Partizanska iznajdljivost je znala premostiti največje ovire pri pomanjkanju drobnega orodja in pripomočkov pri pletenju nogavic, rokavic, majic in drugih volnenih izdelkov za partizane.

V Spodnji Trebuši so iz šrapnelov izdelovali rušilne granate za partizanske topove. Štefan Kovac je v lastni kovačiji ob pomoči tovaršev izdeloval take rušilne granate. Na razstavi je njegova fotografija.

Posebno so se pri izdelovanju raznih kovanih predmetov, ključavnic, žebelj, spojk, okovov za vrata in okna pri barakah in popravljanju orožja izkazali lokovski kovači. V kovačiji Leopolda Pavšiča iz Srednjega Lokovca sta sin Ludvik in Filip Leban popravljala orožje, puške in preurejala municijo. Kovac Ignac Suligoj iz Spodnjega Lokovca je že pred razpadom fašistične Italije aktivno pomagal popravljati orožje. Kovac Ivan Humar iz Srednjega Lokovca je po nalogo komande mesta Celovca izdeloval kovačije. Posebno je zanimiv prikaz solstva na Cerknjanskem med NOB. Med drugim so razstavljeni portreti devetih učencev in učenk partizanske šole v Jagarščah, ki jih je med NOB narisal partizanski učitelj Miloš Macarol.

Andrej Pagon - Ogarev

BRANKO HOFMAN PRI CANKARJEVI ZALOŽBI

Pogovori s slovenskimi pisatelji: dokumentarno, duhovito in prijetno

Po «Obiskih» Izidorja Cankarja je to po dolgih letih prva tovrstna predstavitev literarnih ustvarjalcev

Vsi, ki jim je vsaj malo pri srce domača literatura, poznajo Obiske, ki jih je pred davnimi desetletji napisal Izidor Cankar. V njih je objavil svoje pogovore s tedanjimi slovenskimi pisatelji. Knjiga Izidorja Cankarja je bila izjemnega značaja. Nihče kasneje ni poskusil napisati kaj takega. Nihče se tudi ni lotil teme, da bi v knjigi objavil drugačne pogovore s slovenskimi pisatelji. Zdaj je to storil Branko Hofman, ki ga poznamo predvsem kot pesnika. Pri Cankarjevi založbi je v okviru njenega «spomladanskega paketa» objavil izjemno zajetno knjigo velikega formata, knjigo, ki je s svojim naslovom pripoveduje svojo veselo in kaže na svoj značaj. Gre za knjigo Pogovori s slovenskimi pisatelji, ki prinaša Hofmanove pogovore s tridesetimi slovenskimi pisatelji, s podatki o njihovih knjigah, rojstninah in karikaturah. Zajetna knjiga je po svoji vsebini izjemno bogata na slovenskem knjižnem trgu in v slovenski literaturi sploh, obenem pa knjiga traja vrednosti, ki predstavljajo nepoprednih pogovorih trideset slovenskih literarnih ustvarjalcev.

Branko Hofman je s pogovori začel že pred leti, ko je pogovore pisal predvsem za revijo Knjiga. Tem je delo zastavil globlje in širše. Sam pravi, da se je delo lotil zato, ker slovenski pisateljski proletarij živijo več ali manj anonimno v prostoru in času, pa ne preostane pisateljem nič drugega, kot da sami spregovorijo o sebi. O svojih ustvarjalnih dilemah in o svojem življenju. Tako je nastala knjiga, ki ima čez 550 strani, na koncu pogovor avtorja s samim seboj, v katerem pojasnjuje svoje delo in razčlunjuje njegova značaja. Prvotno je v knjigo vključil tudi pogovore z nekaterimi esejisti in kritiki. Delo pa je preveč naraslo in tako so izpadli ti, ostali pa so pisatelji. Bralce bo opazil, da nekateri med njimi manjkajo in da bi pogovor z njimi obogatil in zaokrožil prikaz sodobne slovenske književnosti. Hofman pojasnjuje tudi to pomanjkljivost svoje knjige: nekaterim pisateljem se je težko približati in kjer ni bilo dovolj sproščene pripravljenosti za sodelova-

nje se je raje umaknil. V nekaterih primerih so intervjuvani avtorji hoteli pogovor uporabiti za samopromocijske, pa je prav tako prišlo do umika. Tako je torej ostalo trideset avtorjev, kar je sorazmerno malo, če vemo, koliko članov šteje Društvo slovenskih pisateljev. Pa vendar veliko za tako knjigo. Nekateri pogovori, približno ena tretjina, so bili že objavljeni, dve tretjini sta povsem novi. Vsi pogovori pa so seveda zanimivi, vsak po svoje. Seveda ni zanimivosti tega branja poglavitna odlika. Morda še večja je dokumentarna vrednost teh pogovorov in njihovih zapisov. Bralac sodi pisatelja po njegovem delu. Ti pogovori dopolnjujejo podobo, počlovečujejo pisateljevo osebnost, morda dajejo tudi določeno razočaranje, na drugi strani pa osvetljujejo kot je zapisal Hofman, njihovo problemsko in izpovedno naravnost in govore o človeških stiskah, doživljanju sveta, genezi tega ali onega ti-

ska, o uspehih in neuspehih in osebnih človeških problemih. Da so pogovori avtorizirani ni odveč poudariti.

Hofman se kaže v teh svojih intervjujih ne samo kot spreten izpraševalec in oblikovalec pogovorov, temveč tudi kot odlični poznavalec dela, pobud, izdaj, idej in načrtov posameznih avtorjev, tako da svoje pogovore spretno oblikuje. Posebej mu je treba priznati, da je znal svoje sobesednike spodbuditi tako, da so se znali odpreti in javnosti zaupati svojo notranjost.

Posebna odlika knjige je oprema. Karikature avtorjev je prispeval Borut Petar, oprema knjige pa je delo Jožeta Brumna. Tako imamo pred seboj knjigo z mnogimi odlikami. Govori o slovenskih sodobnih pisateljih, ti se nam predstavljajo sami, dokumentarna je, duhovita in prijetna in lepo opremljena. Sodobna in trajne vrednosti. Kaj hočemo še več?!

Sl. Ru.

Marta Valetič med svojim koncertnim nastopom za «klasna srečanja» v baziliki sv. Silvestra

Doprnski kip Alojza Gradnika v Novi Gorici

Pred enajstimi leti so v goriških Brdih pokopali pesnika Alojza Gradnika. Klub starih goriških študentov obuja v teh dneh spomin nanj s postavitev doprnskega kipa v Novi Gorici.

Proslava nekoga ali nečesa ponavadi ni le pasivni interpretiranje preteklosti, ampak vključuje aktiviranje in aktualiziranje nekih dejstev, ki naj veljajo tudi za danes; ko proslavljamo spomin umetnika se to aktualiziranje giblje predvsem v okviru odnosa umetnika - družba. Pri Gradniku se moramo temu odpovedati, sam pesnik se zavestno odpoveduje areni življenja, družbeni zavezani umetnika, in opredeljuje samega sebe kot pesnika «svetih samota», svojo samota pa označuje kot pogovor s samoto, ki se je odpravila v vsakemu sprevnemu lepotnemu učinku ter leporečju kot domeni pesniškega ter se razvelja v trdo, skoraj prozno raztrgano govorico.

Čaru tega izraza se moramo podrediti tudi tedaj, ko je premaknjen na druga tematska področja in sicer v drugi veliki sklop Gradnikove ustvarjalnosti, na motive iz brisrkega okolja, iz Istre in s Kraš ter tamkajšnje zgodovine. V ciklusih o domači zemlji pesnikova disonantna razklanost doživi najglobljo pomiritve kot navezanost na tradicijo in na zemljo. Tu di v sklopu socialne in narodnostne je pesnik vezan na dojemanje domače zemlje kot posebne biti, ki je nad zgodovino; zemlja je Gradniku «večna, nespremenljiva, od črpa Gradnikov kmet vdanost, s katero premaguje revščino in skrb, ter obenem ponos kot posebno narodnostno vrednost. Pa če sprejemamo ta pesniški svet pa triarhalni vrednoti pa onega disonantnosti in nemira, ali pa ne, je gotovo da Gradnikova pesniška govorica ena izmed najbolj sugestivnih izrazov v slovenski literaturi 20. stoletja.

ANKA PRIMOŽIČ

Spomenik pesniku Alojzu Gradniku v slovenski novni šoli na Celu v repentabrski občini

Primorske bibliografske vesti

PLANINSKI VESTNIK, 9, 1978.

V glasilu Planinske zveze Slovenije sta v septembrski številki dva članka, ki se dotikata Primorske. Dr. Lev Svetek opisuje v članku z naslovom Na Kranj v vojnem letu 1944 (iz partizanskega dnevnika, str. 576-583) prvo partizansko propagandno pot igralne skupine, ki jo je vodil igralec Danilo Turk-Joco. Med potjo proti skrajnim zahodnim mejam slovenskega življa, proti Režiji in Beneški Sloveniji, so se nekega jasnega dne povzpeli tudi na Kranj.

Ob 70-letnici dr. Slavka Tute je Janko Fili napisal kratko biografijo (str. 585-586).

KRONIKA. (Časopis za slovensko krajevno zgodovino), 2, 1978. Arduino Cremonesi (prevod Stanko Murovec) nam v razpravi z naslovom Potresi v zgodovini Furlanije (71-82) podaja kronološki pregled potresov tega področja vse od leta 1000 do danes. Avtor nam nudi bogat izbor strokovne literature.

BOREC, 6 in 7, 1978. V tej in v naslednji dvojni številki Borca, revije za zgodovino NOB in ohranjanje revolucionarnih tradicij, je France Škerl objavil članek Prihod britanskih obveščevalcev na Primorsko (str. 325 do 347 v št. 6 in str. 435 do 454 v št. 7). Avtor je ta dogodek, ki ga je pod drugačnim naslovom opisal tudi Pavel Dobida v Prispevkih 1973, št. 1,2, str. 185-209, ob uporabi novih virov, popolneje dokumentiral.

BOREC, 8 in 9, 1978. V dvojni številki Borca so objavljeni kar trije prispevki o NOB na Primorskem. Andrej Pagon-Ogarev je napisal članek z naslovom Dva

od njih so objavili s sekro (462-466). Pod tem naslovom je dr. Tone Ferenc v lanskem številki revije Borec dokumentirano opisal gnusen okupatorjev zločin z dne 11. junija 1944 na Idrijskih Kričkah. Andrej Pagon-Ogarev, takratni vojni dopisnik 31. divizije, pa je Ferencu razpravil, s pomočjo svojega partizanskega arhiva, dodal še nekaj podrobnosti, ki Ferencu razpravo nazorneje osvetlujejo. Zanimiv je tudi članek Franca Hvale Dva glasova o nemški junjski ofenzivi 1944 na Cerknjanskem (455-462), ki omenja še en gnusen okupatorjev zločin, ko so 10. junija 1944 v zaselku Žabče pod vasjo Bukovo na Cerknjanskem postrelili pet ljudi in jih s hišo vrenje zažgali. Naj omenim še članek Borisa Mlakarja Primorski domobranci in Italijani, ki opisuje prizadevanja domobrancev, da bi se (tako v kulturnem kot tudi v političnem pogledu) predstavili Primorcem kot enakinski naravnih osvoboditelj, kot borci proti fašizmu.

SLAVISTIČNA REVILJA. (Časopis za jezikoslovje in literarne vede). Zbornik prispevkov za VIII. mednarodni slavistični kongres v Zagrebu (Ljubljani) 1978. Revilja nam prinaša razpravo Tineta Logarja Slovenska dialektična metatonijska, ki obravnava narečje iz Šmartina pri Dobrovi (41-45).

SODOBNOST, 8 - 9, 1978. V dvojni številki, v Kroniki, je Pavle Merku v članku Bogata spomladanska knjižna žetev v Benečiji in o Benečiji (901-906) spregovoril o pomenu predavanj, ki obravnavajo beneško kulturo in zgodovino z naslovom Beneški kulturni dnevi. Avtor je podal oceno tako članov prvih dveh ciklusov teh predavanj, ki so izšli letos spomladi, kot tudi ostalih del s tematiko o Beneški Sloveniji.

N. S.

PRED LETOŠNJO STOLETnico (1878) ZGODOVINSKEGA TABORA V DOLINI

Taborsko gibanje na Slovenskem v luči hotenja naših prednikov pred sto in več leti

S pričujočim zapisom prof. Benjamina Slavca, avtorja pred petimi leti objavljene knjige v italijanskem jeziku z naslovom «Il movimento nazionale e politico degli Sloveni e dei Croati dall'Illuminismo alla creazione dello Stato Jugoslavo», bomo seznanili naše bralce s taborskim gibanjem na Slovenskem in z dogodki, ki so posredno ali neposredno povezani z delovanjem in hotenji naših prednikov pred sto in več leti.

Uvodoma bi poudaril, da spada pojav nacionalne zavesti pri Slovencih v čas prosvetljenstva ob koncu 18. in v začetku 19. stoletja, ter da je ustanovitve Napoleonovih ilirskih provinc pomenila pomemben zagon v smeri, zlasti, če nacionalni problem povežemo s političnim dejstvom osvoboditve od tisoletne nemške odvisnosti. Napoleonov padec in zmaga reakcije v Evropi je navidezno zaustavila začeti proces in nacionalne težnje, kolikor so prihajale od veljave v dobi Metternichovega absolutizma, so se omejevale skoro izključno na ležerjavost in na težnje po večji uveljavitvi slovenskega jezika v javnem življenju. Zagon in zanos, ki sta ga pred tem pokazala Linhart in Vodnik, ne moreta zaradi stroge cenzure več od veljave. Edino Prešernu je uspelo, da je ob nepopisnih žrtvah in težavah nadaljeval s svobodoljubno tradicijo, lastno slovenskemu človeku, ki je stolaletja pretrpel v velikih kmečkih uporih.

Napočilo je leto 1848. Fevdalno-mu sistem je za vedno odbila zadnja ura. Slovenski človek, ki je bil dotlej skoraj izključno na tlačen, je postal osebo svobodno in zemlja, dotlej last zemljiškega gospoda, je postala njegova last. Tisoletnega fevdalizma in absolutističnega režima je bilo konec. Nastopili so boljci časa. Toda ne povsem. Uspeh avstrijskega orožja proti upornim Italijanom v severni Italiji in še zlasti pomoč ruskega carja svojemu avstrijskemu sovrzniku proti upornim Madžarom, imata za posledico, da avstrijski cesar predlaga dano ustavo in ponovno uvede osvojen absolutizem, ki dobi naziv po ministru Bachu - Bachov absolutizem. Polagoma se ukinjejo tudi ostale vsobodne in vračajo se stari časi brezpravnosti. Toda ne za dolgo. Vojna za osvoboditev Italije ob francoski podpori ob koncu petdesetih let prejšnjega stoletja privede do izgube Lombardije, kar zapeta nadaljnji obstoj Bachovega režima in cesar je prisiljen leta 1860 objavit novo ustavo (oktobrsko listino), ki pa avstrijske buržoazije ni zadovoljila. Zato marca februarja naslednjega leta proglasi novo (februarsko listino). Absolutizem je bil odtejen dalje v Avstriji za vedno pokopan in stara monarhija je postala ter ostala vse do svojega razpada leta 1918, z nekaterimi spremembami, ustavna monarhija.

Kako so bili Slovenci pripravljeni na te odločilne zgodovinske trenutke v večnacionalni državi, kaj so pričakovali od novonastale situacije in kaj so zahtevali?

Dejstvo je, da je vse slovensko ozemlje v tistih časih bilo v sklopu ene same države - Avstrije. S tem so bile dane objektivne možnosti za uresničitev zahtev po zedinjenju Slovenij, kar so slovenski predstavniki zahtevali od cesarja že v revolucionarnem letu 1848. V pravno-političnem oziru bi Avstrija nicesar ne utrpela, ako bi se ta zahteva uresničila. Vendar na Avstrijo te zahteve ni sprejela ne leta 1848, ne v šestdesetih in sedemdesetih letih v časih tabornih in ne pozneje vse tja do svojega razpada oktobra leta 1918. Kaj je bilo v postavki zedinjene Slovenije za Avstrijo nesprejemljivo, da ni bila pripravljena ugoditi slovenskim zahtevam? Razlog je treba iskati v njeni germinatorni politiki, ki je imela svojo oporo v pravnozgodovinskih institucijah obstoja historičnih dežel. Slednje so namreč nastajale v dolgotrajnem procesu zaokroževanja dinastičnih teritorijev s strani velikih fevdalnih rodbin. V časih centralizma in absolutizma je bila moč fevdalnega partikularizma sicer zastrta, vendar ni bil prizadet teritorialni okvir historičnih dežel. Ta je bil celo dobrodošel pri upravnih razdelitvah velikih habsburških monarhije v politično-teritorialne enote.

Slovenci so živeli v času stare Avstrije v naslednjih historičnih deželah: na Koroskem, Stajerskem, Goriskem, Kranjskem, v Trstu in Istri. Vsaka od teh (Trst ima status dežele, čeprav je sloj skoraj le za mesto) je imela svoj poseben deželni zbor, državni zbor (parlament) za vsa državna dela. Bil ob začetku ustavne dobe na Dunaju. Razdelitev Avstrije v zgodovinske dežele je bila za Slovence nepopolna, ker so bili v številnih deželnih zborskih manjšini. Na Koroski je bila že zdavnaj po večini nemška, enako tudi Stajerska v svojih zgodovinskih mejah; na Goriskem, v Trstu in Istri so morali Slovenci ubadati z Italijani, točneje z italijanskim identitizmom in nacionalizmom. Edino na Kranjskem (Gorenjska, Notranjska in Dolenska) so bili Slovenci v povolnem položaju, ker so bili v večini.

Obstojele historične dežele, med seboj ločeni in odvisni le od državnega središča, ni dajal Slo-

edina v tistem času lahko v celoti koristila nacionalni stvari.

Takoj ob začetku ustavne dobe so sicer Slovenci poslali petičije ministru Schmerlingu (s 18386 podpisov), v njej postavili zahtevo po uresnitvi 2. in 3. točke narodnega programa iz leta 1848, ki se nanašala na enakopravnost slovenske in v solah in uradih, zahtevo po zedinjenju Slovenij pa so potpisali nekoliko in stran s pripombo, da bi bili omenjeni zahtevi lažje uresničljivi, ako bi se slovenske dežele spojile v eno administrativno krovno. Sploh se po letu 1861 prva točka opušta in nadomestja z zahtevo po deželni avtonomiji. Ta program ni bil več osnovan dosledno na narodnem načelu, ampak je bil koncesija teritorialnemu načelu, slonečemu na zgodovinski pravici. To pa je bilo v korist le na Kranjskem, kjer so bili Slovenci v večini, povsod drugod pa bi deželna avtonomija onemogočila narodno enakopravnost. To ni bil več vselovslovenski program.

Politično in kulturno delovanje Slovencev v tem času se je osredotočilo v čitalnicah. Prvo so ustanovili leta 1861 v Trstu z imenom Slavjanska čitalnica, ker je bila namenjena tudi ostalim južnim Slovanom. Še isto leto se pojavijo čitalnice v Mariboru, Ljubljani in Celju. Ob koncu šestdesetih let jih je bilo 57. V čital-

skupne zadeve pa bi reševal skupni parlament notranjeavstrijske skupine. Narodne zadeve vsake narodnosti pa bi reševali poslanci iste narodnosti iz vseh dežel. Mariborski program je hotel rešiti problem zedinjenja Slovencev, ne da bi kršili načelo nedeljivosti dežel, ki je bilo tako ljubo stajerskim in koroskim Nemcem. Program sta znanstveno utemeljevala Peter Hitzinger in Novičar, Peter Radics v Triljavu, nemško pisanem slovenskem časopisu v Ljubljani. Toda kmalu se je izkazalo, da za notranjeavstrijske Nemce novi program ni bil nič bolj vabljiv kot ZS in tudi pri Slovencih samih ni našel na splošno odobravanje.

Medtem se kolo zgodovine premika nezadržno dalje. Izbruhnila je prusko - avstrijska vojna, v katero stopi tudi Italija kot pruski zaveznik. Posledice za Avstrijo so hude. Prusiji mora prepušiti vodilno vlogo v Nemški zvezi. I Italiji pa izroči Benečijo. S tem pa je bilo približno 40.000 Slovencev odtrganih od svojih rojakov in se je znašlo v novi državi. S preureditvijo avstrijskega cesarstva v Avstro-Ogrsko pa se je bilo še kak tisoč Slovencev v Prekmurju in Beli krajini znašlo izven avstrijske polovice in izročeno madžarskemu gospodstvu. Deželni razkosanosti se je pridružila še no-

skemu časopisju povod za še ostrejša stališča proti Slovincem.

Toda medtem ko se je med ljudstvom krepil odporni narodni duh, se je slovensko politično vodstvo vse bolj odtegnalo od tega vzdušja in vdajalo oportunizmu. Pojavilo se je vračanje, ali naj Slovenci sledijo Čelmu in se vzdržijo volitev v državni zbor, potem ko so se Poljaki že izneverili federalizmu. Prevladal je oportunizem. Kranjska slovenska delegacija je šla v državni zbor in Svetec je pred odhodom na Dunaj pisal Vošnjaku: «V sedanjih silovitih in brezposavnih Beustovih časih kaže bolj po lahko stopati, da si vsej deželni zbor ohranimo in da ga ne izpostavimo novi nevarnosti. Zato se mi vidi pametneje, da se šibi enako viharju upogremo, raje nego, da bi nas, ko bi se ustavljali, prelomili.»

Skrnomo obiskani državni zbor se je sestel 22. maja. Slovenci so ob tej priliki predložili Beustu sledeče zahteve: razširjeno deželno avtonomijo, enakopravnost slovenske in v solah in uradih, slovenske uradnike in sodnike in nekaj drugih zahtev. Pri adresni debati dne 3. junija sta se Toman in Svetec ravnala po Riegerovem navodilu, govorila zoper adrese nemške dualistične večine. Toda pri glasovanju so vsi slovenski predstavniki glasovali zanjo. Dejanje slovenskih

kakor da poginemo brez boja v strahopetnosti! Jurčičeve misli so jasne in koncizne ter ne potrebuje nobenega pojasnila ali dodatka.

V zakonodajnih zborskih sta dala prvi javnega duška tej ideji slovenskega poslanc v stajerskem deželni zboru Herman in Vošnjak. 9. sept. 1868 je Herman v Gradcu takole govoril: «... v tem deželni zboru ne bomo slovenski poslanci nikdar nič dosegli... Gospoda morda, temu zlu se ne pride prej v okoliščini, predno se Slovenci ne ločijo od vas in se ne združijo vsi v eno celoto. Podobno je govoril tudi dr. Vošnjak. Vložena je bila tudi interpelacija z zahtevo po uresnitvi slovenskih zahtev po enakopravnosti v solih in uradih in obvezno znanje slovenskega jezika pri uradnikih, ki služujejo na Slovenskem.

Slovenska Stajerska je navdušeno pozdravila zahteve svojih predstavnikov. Herman in Vošnjak sta dobivala brzojavne čestitke ne samo s Slovenskega, marveč celo iz Češke. Graški deželni zbor dobiva iz slovenske Stajerske veliko prošnje za enakopravnost slovenske in za ZS.

Interpelacija o enakopravnosti slovenske in v uradih in solah je obravnavala tudi gorški deželni zbor. Realneje izgleda za uresničevanje postavljenih zahtev pa je imel nedvomno kranjski deželni zbor, odkoder bi morala iziti najbolj radikalna zahteva po zedinjenju Slovenij. V veliko presenečenje in razočaranje pa ni prišlo tu do nikake interpelacije in nikakega predloga. Samo Bleiweis je v svojem poročilu o težkem stanju primorskih in stajerskih Slovencev povedal: «Po vsem tem je tedaj želja po zedinjenju Slovenij na vsako stran upravičena in ponavljala se bode ta želja tako dolgo, dokler ne bode več klic vpijočega v puščavi. V ostalem se je v kranjskem deželni zboru govorilo o enakopravnosti slovenske, o potrebi vsaj enega oddelka vseučilišča v Ljubljani, o potrebi po slovenski akademski znanosti in umetnosti in o vložih slovenske na srednji šoli. Jurčič, ki je v tistem času poleg Levstika najpazljivejši sledil stopenjam slovenskih pravic, je v Narodno ostro kritiziral kompromisarsko in oportunistično politiko staroslovcov.

Avantgardna vloga mladostencev se je pokazala zlasti v iniciativah za organiziranje tabornih. Bila so to velika množica zborovanja na prostem. Njihovo pripranje je omogočilo v ravst tistim decembrskim ustava, proti kateri je bila njihova ost nacerjena. Slovenski rodoljubi so hoteli s temi shodi rodoljubni narodni vladiti in ne nazadnje tudi slovenskim konservativnim pravdom, da prisluhnejo narodnim zahtevam, ali pa da se umaknejo s politične pozornice. Njihov velikanski pomen je v celoti dosegel že leta 1868 Valentin Zarnik, ko je v Novicah zapisal, da je stopil slovenski narod s tem dejanjem iz čitalniškega rodoljubja in ravnja na politično politiko. «Slovenski tabori, kakor se spominjam te najradikalnejši v svojih zahtevah tudi zato, ker je bilo slovensko ljudstvo na Stajerskem najbolj izpostavljeno raznarodovalnemu pritisku.

Velik uspeh ljutomerskega tabora je opogumil stajerske rodoljube, da so se v istem mesecu sklicali nov tabor za 6. september istega leta v Zalcu. Udeležilo se ga je še enkrat več obiskovalcev kot v Ljutomeru. Značilno je bil ob tej priliki govor dr. Valentina Zarnika, ko je med drugim poudaril: «Zemlja slovenska, na kateri prebivamo, je zemlja sveta. Zadnji ostanek le je več onega večega slovenskega posestva, katero se je nekajkrat raztežalo čez Gradec, Dunaj, Tirole itd., katerega pa smo izgubili dve tretjini, tako da imamo zdaj svojo granico že pri Muri. Zadnji sveti ostanek je torej, kar se imamo, držati ga moramo z vsemi močmi, da ne bomo nekdanji naši otroci rekli: Naši očeti so nam pripravili lepo deželo.»

Vzdrnila se je tuč Koroski in sklican je bil tabor v Bistrici pri Piberku, ki ga moral biti 29. septembra istega leta, a ga je vlad prepovedala, češ da zakon ne

Spomenika taboru in NOB pred cerkvijo v Dolini

socialen pa toliko, kolikor je še veljalo, da je bila gospoda tuja, ljudstvo pa slovensko. Zato je bilo taborsko gibanje narodnoosvobodilno in socialno obnem. Medtem ko se leta 1848, pa tudi leta 1861 in 1866 ni vedelo koliko ljudi med Slovenci se zavzema za slovenske politične zahteve (Bleiweis leta 1843 ni vedel odgovoriti na vprašanje nadvojvode Janeza, če so zahteve po zedinjenju Slovenij tudi zahteve prebivalcev Stajerske, Koroske in drugih), se ob tabornih ob masovni podpori zahteva zedinjena Slovenija. Predvsem so bili taborni kake vrste plebiscita slovenskega prebivalstva Koroske, Stajerske, Kranjske in Primorske za združitve v eno samo politično enoto.

Čast za sklicanje prvega tabora je pripadla ljutomerski čitalnici. Priredili so ga 9. avgusta 1868 ob udeležbi kakih 7.000 obiskovalcev. Na njem je bila sprejeta resolucija z zahtevo po zedinjenju Slovenij ter da postane slovensčina izključno uradni jezik na Slovenskem, ki se ga morajo vsi uradniki naučiti, in ki ga morajo čimprej vpeljati v osnovne in srednje šole kot učni jezik, nemščina pa naj bi ostala kot učni predmet. Ljutomerski tabor je bil najradikalnejši v svojih zahtevah tudi zato, ker je bilo slovensko ljudstvo na Stajerskem najbolj izpostavljeno raznarodovalnemu pritisku.

Na mednarodnem prizorišču se je v tem vmesnem obdobju zgodilo marsikaj novega in pomembnega, kar je imelo svojo težo v političnem življenju habsburške monarhije in kar je neposredno ali posredno vplivalo tudi na slovenske razmere in na nadaljnje smerne slovenske politike. Nemogoče je na tem mestu strniti v bežen zaokrožen pregled, kar se je med tem presledkom zgodilo. Poznamo je, da je francosko - pruska vojna v začetku sedemdesetih let privedla do ustanovitve novega nemškega cesarstva, ki je postajalo atraktivna sila tudi za avstrijske Nemce. Pri njih se pojavljajo celo stališča, da je Avstrija svojo vlogo odigrala ter naj se nemški predeli Avstrije priključijo k Nemčiji. Za pripravo takih stališč pa seveda pripravljajo slovensko ozemlje za «nemško». Tak «razpad» Avstrije bi bil za Slovence še huja nesreča, ker bi njihova priključitev v homogeno nemško državo pomenila še huja germanizacijo in skorajšnjo nacionalno smrt. Iz bojazni pred novo nevarnostjo velike Nemčije iščejo Slovenci takih rešitev, ki bi jim bile učinkovite proti nemški pa tudi proti italijanski nevarnosti (Francosko - pruska vojna je namreč posredno vplivala tudi na italijanske razmere; Italijani so ob tej priliki zasedli Rim in napravili konec papeški posvetni državi. Z osvoboditvijo srednje Italije je postala odsej Italijanska kraljevina teritorialno enotna od Alp do Sicilije). Nemci smatrajo slovensko ozemlje za mrt na Jadran, zato ga je treba čimprej pomesti, Italijani pa kot odskočno desko za bodočo posego na Balkan. Nemško - italijanska nevarnost je direktno ogrožala Slovence, toda bila je nevarna tudi ostalim južnim Slovanom.

8. nov. 1870 so se sestali slovenski in hrvaški politiki na predhodni sestanki v Sisku, kmalu zatem 1. dec. istega leta na prvi južnoslovenski kongres v Ljubljani. V njem je bil formuliran skupen program za doseg edinstva na legalen način. Seveda pa je bilo koščljivo vprašanje, kako to doseči, ali v avstrijskem, ali v o grskem okviru? V ozadju tega je tičalo skrito vprašanje, kateri narodni element: srbski ali hrvaški bi tvoril kristalizacijsko jedro ali Piemont bodočega državnega samostojnega južnega slovanstva.

Reševanje slovenskega vprašanja v povezavi z ostalimi južnimi Slovani ne ostaja le pobožna želja, ampak dobiva tudi vse večje izglede za uresničevanje, zlasti po avstrijski okupaciji Bosne in Hercegovine sredi leta 1878, torej le nekaj mesecev pred dolinskimi tabornimi.

Značilno je dejstvo, da leta 1868 ni bil sklican noben tabor na Kranjskem. Toda na ostre kritike «mladih», zlasti Levstika, se zganjajo tudi kranjski praviki, da organizirajo prvi tabor 9. maja pri graščini pesnika Vilharja na Kalcah. Največji slovenski tabor pa so sklicali v Vižmarjih pri Ljubljani, ki se ga je udeležila ogromna množica (30.000) iz Ljubljane, okolice, kakor tudi predstavnikov iz Stajerske, Goriske, Trsta in Istre.

Omeniti je še naslednje tabore: v Ormožu (8. avgusta 1869), kjer je zupnik Božidar Rač zaključil svoj govor s priseganjem navzočih na zahteve govornika. Dr. Vošnjak pripoveduje: «Bil sem na mnogih tabornih in shodi, pa takega splošnega navdušenja, kakor pri tem govoru, nisem doživel. Leta 1870 so se zvrstili tabori v Tolminu, Sežani, Cerkljici, pri Radgoni, Kurbetu, Bistrici pri Piberku, Zoprah, na Koroskem in v Vipavi. Leta 1871 sta bila še tabora v Kastvu v Istri in Buhljah na Koroskem. Po dolinskem presledku je bil leta 1878 sklican nov tabor, tokrat v Dolini, katerega stoto obletnico obhajamo leto.

Na mednarodnem prizorišču se je v tem vmesnem obdobju zgodilo marsikaj novega in pomembnega, kar je imelo svojo težo v političnem življenju habsburške monarhije in kar je neposredno ali posredno vplivalo tudi na slovenske razmere in na nadaljnje smerne slovenske politike. Nemogoče je na tem mestu strniti v bežen zaokrožen pregled, kar se je med tem presledkom zgodilo. Poznamo je, da je francosko - pruska vojna v začetku sedemdesetih let privedla do ustanovitve novega nemškega cesarstva, ki je postajalo atraktivna sila tudi za avstrijske Nemce. Pri njih se pojavljajo celo stališča, da je Avstrija svojo vlogo odigrala ter naj se nemški predeli Avstrije priključijo k Nemčiji. Za pripravo takih stališč pa seveda pripravljajo slovensko ozemlje za «nemško». Tak «razpad» Avstrije bi bil za Slovence še huja nesreča, ker bi njihova priključitev v homogeno nemško državo pomenila še huja germanizacijo in skorajšnjo nacionalno smrt. Iz bojazni pred novo nevarnostjo velike Nemčije iščejo Slovenci takih rešitev, ki bi jim bile učinkovite proti nemški pa tudi proti italijanski nevarnosti (Francosko - pruska vojna je namreč posredno vplivala tudi na italijanske razmere; Italijani so ob tej priliki zasedli Rim in napravili konec papeški posvetni državi. Z osvoboditvijo srednje Italije je postala odsej Italijanska kraljevina teritorialno enotna od Alp do Sicilije). Nemci smatrajo slovensko ozemlje za mrt na Jadran, zato ga je treba čimprej pomesti, Italijani pa kot odskočno desko za bodočo posego na Balkan. Nemško - italijanska nevarnost je direktno ogrožala Slovence, toda bila je nevarna tudi ostalim južnim Slovanom.

8. nov. 1870 so se sestali slovenski in hrvaški politiki na predhodni sestanki v Sisku, kmalu zatem 1. dec. istega leta na prvi južnoslovenski kongres v Ljubljani. V njem je bil formuliran skupen program za doseg edinstva na legalen način. Seveda pa je bilo koščljivo vprašanje, kako to doseči, ali v avstrijskem, ali v o grskem okviru? V ozadju tega je tičalo skrito vprašanje, kateri narodni element: srbski ali hrvaški bi tvoril kristalizacijsko jedro ali Piemont bodočega državnega samostojnega južnega slovanstva.

Reševanje slovenskega vprašanja v povezavi z ostalimi južnimi Slovani ne ostaja le pobožna želja, ampak dobiva tudi vse večje izglede za uresničevanje, zlasti po avstrijski okupaciji Bosne in Hercegovine sredi leta 1878, torej le nekaj mesecev pred dolinskimi tabornimi.

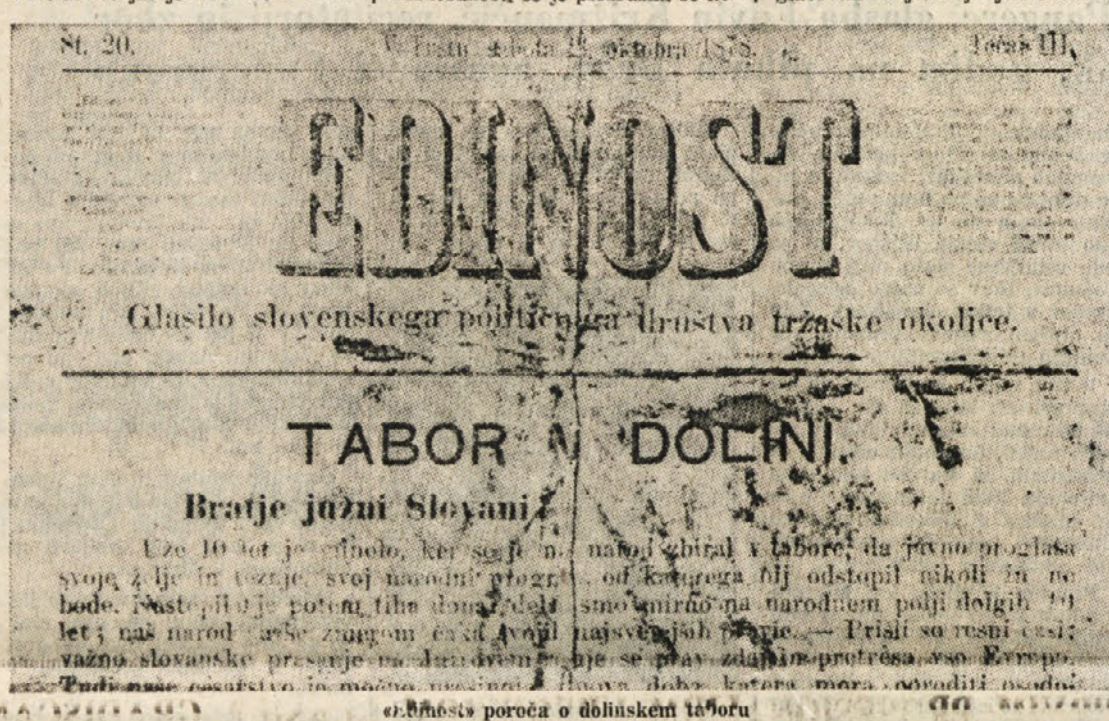
Značilno je dejstvo, da leta 1868 ni bil sklican noben tabor na Kranjskem. Toda na ostre kritike «mladih», zlasti Levstika, se zganjajo tudi kranjski praviki, da organizirajo prvi tabor 9. maja pri graščini pesnika Vilharja na Kalcah. Največji slovenski tabor pa so sklicali v Vižmarjih pri Ljubljani, ki se ga je udeležila ogromna množica (30.000) iz Ljubljane, okolice, kakor tudi predstavnikov iz Stajerske, Goriske, Trsta in Istre.

Omeniti je še naslednje tabore: v Ormožu (8. avgusta 1869), kjer je zupnik Božidar Rač zaključil svoj govor s priseganjem navzočih na zahteve govornika. Dr. Vošnjak pripoveduje: «Bil sem na mnogih tabornih in shodi, pa takega splošnega navdušenja, kakor pri tem govoru, nisem doživel. Leta 1870 so se zvrstili tabori v Tolminu, Sežani, Cerkljici, pri Radgoni, Kurbetu, Bistrici pri Piberku, Zoprah, na Koroskem in v Vipavi. Leta 1871 sta bila še tabora v Kastvu v Istri in Buhljah na Koroskem. Po dolinskem presledku je bil leta 1878 sklican nov tabor, tokrat v Dolini, katerega stoto obletnico obhajamo leto.

Na mednarodnem prizorišču se je v tem vmesnem obdobju zgodilo marsikaj novega in pomembnega, kar je imelo svojo težo v političnem življenju habsburške monarhije in kar je neposredno ali posredno vplivalo tudi na slovenske razmere in na nadaljnje smerne slovenske politike. Nemogoče je na tem mestu strniti v bežen zaokrožen pregled, kar se je med tem presledkom zgodilo. Poznamo je, da je francosko - pruska vojna v začetku sedemdesetih let privedla do ustanovitve novega nemškega cesarstva, ki je postajalo atraktivna sila tudi za avstrijske Nemce. Pri njih se pojavljajo celo stališča, da je Avstrija svojo vlogo odigrala ter naj se nemški predeli Avstrije priključijo k Nemčiji. Za pripravo takih stališč pa seveda pripravljajo slovensko ozemlje za «nemško». Tak «razpad» Avstrije bi bil za Slovence še huja nesreča, ker bi njihova priključitev v homogeno nemško državo pomenila še huja germanizacijo in skorajšnjo nacionalno smrt. Iz bojazni pred novo nevarnostjo velike Nemčije iščejo Slovenci takih rešitev, ki bi jim bile učinkovite proti nemški pa tudi proti italijanski nevarnosti (Francosko - pruska vojna je namreč posredno vplivala tudi na italijanske razmere; Italijani so ob tej priliki zasedli Rim in napravili konec papeški posvetni državi. Z osvoboditvijo srednje Italije je postala odsej Italijanska kraljevina teritorialno enotna od Alp do Sicilije). Nemci smatrajo slovensko ozemlje za mrt na Jadran, zato ga je treba čimprej pomesti, Italijani pa kot odskočno desko za bodočo posego na Balkan. Nemško - italijanska nevarnost je direktno ogrožala Slovence, toda bila je nevarna tudi ostalim južnim Slovanom.

8. nov. 1870 so se sestali slovenski in hrvaški politiki na predhodni sestanki v Sisku, kmalu zatem 1. dec. istega leta na prvi južnoslovenski kongres v Ljubljani. V njem je bil formuliran skupen program za doseg edinstva na legalen način. Seveda pa je bilo koščljivo vprašanje, kako to doseči, ali v avstrijskem, ali v o grskem okviru? V ozadju tega je tičalo skrito vprašanje, kateri narodni element: srbski ali hrvaški bi tvoril kristalizacijsko jedro ali Piemont bodočega državnega samostojnega južnega slovanstva.

Reševanje slovenskega vprašanja v povezavi z ostalimi južnimi Slovani ne ostaja le pobožna želja, ampak dobiva tudi vse večje izglede za uresničevanje, zlasti po avstrijski okupaciji Bosne in Hercegovine sredi leta 1878, torej le nekaj mesecev pred dolinskimi tabornimi.

Uže 10 let je edino, kar se je na narodni zbirali v tabore, da je prvo priznala svoje želje in svoje narodni program, od katerega ni odstopil nikoli in ne bode. Nastopilo je potem tihomirno, smotljivo na narodnem polju dolgih let, vendar narod naše zgodnje časi in naša navedba. Prišli so resni časi, v katerih slovenske prave narodne želje se prav zaradi protislovja, vso Evropo, vendar vendar, in naša navedba, da je prvo priznala svoje želje in svoje narodni program, od katerega ni odstopil nikoli in ne bode.

Možnosti za ZS postajajo vse težje, če že ne nemogoče. Z dualizmom pa je bila še posebno prizadeta misel o slovensko - hrvaški zvezi.

Slovenci po letu 1867

Dualizem je pomenil hud udarec vsem tistim političnim konceptom, ki so računale na enakopravnost narodov v monarhiji. Razdelitev oblasti med Nemce in Madžare pa je utrdila in podaljšala možnost nadaljnjega narodnostnega zatiranja, ne samo pri Slovencih in Hrvatih marveč tudi pri vseh ostalih Slovanih v državi in tudi pri Italijanih, ki so se o-stali v Avstro - Ogrski.

Volitve v deželne zbornice na Slovenskem so ob tej priliki izpadle povojno. Tako so bili na Stajerskem v slovenskih kmečkih okrajih izvoljeni samo slovenski kandidati, enako tudi na Goriskem, največji uspeh pa je bil zabeležen na Kranjskem. V neposrednem navdušenju je pisal dr. Valentin Zarnik v Novicah, da bodo ostali dnevi teh volitev, az zlatimi črkami zapisani v naši zgodovini in pristavljaj: «Zdaj se moremo prosto dhati, zdaj se smemo reči, da je slovenski narod v resnici na svetu, da živi, da se zrelo politično gibanje in da nismo samo narodopisni pojem». Celotno v močno ogroženi Koroski sta se dobro afirmirala Einspeler v Celovcu in Pucher v Beljaku.

Belcedri je moral kmalu odstopiti vladno predsedstvo Beustu, kateri je dobil od krone vsa pooblastila, da se dualizem sprejme v civilistični konstituenti kot gotovo dejstvo. Zaman so si avstrijski federalisti prizadevali, da bi ga onemogočili. Čehi so se odločili proti volitvam v državni zbor in računajo tudi na podporo ostalih. Toda tudi Beust ni ostal križem. Najprej je pridobil Poljake, s tem da jim je obljubil široko avtonomijo. Slovenci sprva slede Čehom in slovenska večina v kranjskem deželni zboru je poslala cesarju adreso, v kateri odreja bodočemu državnemu zboru ustavnost in cesarja obvešča, da kranjski deželni zbor ne bo volil vanj. Cesar pa je v odgovor s patentom 1. marca zbor razpustil in razpisal nove volitve na Kranjskem za konec istega meseca. Volitve so v sled močnega nemškega pritiska izpadle nekoliko slabše kot prej, a so bile še vedno uspešne. Novice so ob tej priliki zapisale: «Zmag je večja kot sprva, ako bi treba desetkrat voliti, bo volili desetkrat tako!» V Ljubljani zavladalo živahno narodno in protinemsko vzdušje. Slovensko ča-sopisje je dajalo nenavadno velik pomen vselovslovenski etnografski razstavi v Moskvi. Udeležence razstave, Matija Majar, je v tem letu izdal svojo rusko slovnico. V Ljubljani je bilo tedaj silati peti rusko himno, kar pa je dajalo nem-

poslancev je bilo nepričakovano in neznačilno. Spročilo je velikansko negodovanje in razburjenje v domovini in pri ostalih Slovanih. Celotno konservativno Bleiweisa je ta korak osušen, čeprav je v Novicah opravil njihovo dejanje.

Opornostitvijo in nepremišljeno stališče slovenskih pravikov, ki so sklonili tilnik pred Beustom in glasovali za dualizem, je vzdrnilo «mladoslovensko» generacijo, ki postane za kratko dobo nosilec nove politične dejavnosti. Ta je postala nosilec ideje slovenskega naroda, ki se je zavesila takih nekaterim odličnim slovenskim mišljenjem v časih «pomladi narodov» leta 1848, ideja, ki se je upala po prenehanju desetletja Bachovega absolutizma v vsej polnovnosti oglasiti v zadnjem stavku slovenske spomenice Schmerlingu l. 1861, ideja, ki se je v vsenarodni deželi običevala l. 1866. Ta ideja je bila ideja zedinjene Slovincje, zedinjene po izbrisu vseh meja historičnega prava in zarisanu po edinih mejah, zapisanih v grudo po narodni, njegovem tisočletnem delu in njegovi historični eksistenci, ideja Slovenije zedinjene po prirodnem pravu (kot ugotavlja literarni zgodovinar Ivan Prijatelj).

V Slovenskem narodu, glasilo «mladoslovcov», ki je začel izhajati aprila leta 1868, naslednje misli, ki jih smemo tolmačiti kot smernice «mladoslovenskega programa»: Zbršimo krivično nam zgodovinsko pravo in nadomestimo vsjo preteklost z živim, krepko narodno utripajočim sedanjostjo, namesto na Dunaj morda dobiti drobtinico, hodimo rajši v narodno budno narodno zavestnost, in na usta izbijemo samozavestnega naroda, naslonjeni na ostalo slovanstvo, bomo nekoč ob kritiki uni Avstrije lahko posedli po samoodločbi. Ob drugi priliki ni izrekel nezaupanja samo Beustu, ampak tudi slovenskim poslancem. «Beust je ondan en kosček železnice od Dravnega zbora izposil Kranjskim Slovincem (Kakor bi raniki Prešeren dejal, za peseta kruha kos, da lajal več ne bo), toda nikdar bi ne smeli zaradi te železnice in boga abecednika pustiti Čeha na cedilu. Beust je namreč Tomanu obljubil gradnjo gorenjske železnice kot plačilo za glasovanje slovenskih poslancev za dualizem. Casopis je ironično pripominjal: «Morda nam bodo res še kaj maleda dali od vlade, postavim zraven abecednika se katikizem, ali ne smemo preveč zaupati, pazite, da ne pozabimo slovanstva. Timeo Danaos! Pisce teh članov je bil Josip Jurčič, ki je časopis tudi urejeval, se zavzemal za načelno politiko, ki je imela za cilj pravo zedinje Slovenij, kajti po njegovih besedah izgubiti nimamo nicesar, kar nicesar nimamo. Dobili nam je mogoče vse... Bolje je, da kot narod začnemo boj za pravično reš in v tem boju poginemo kot Saturnovi otroci.

Učitelj Alojzij Bunc, organizator tabora v Dolini

Učitelj Alojzij Bunc, organizator tabora v Dolini

Učitelj Alojzij Bunc, organizator tabora v Dolini

Učitelj Alojzij Bunc, organizator tabora v Dolini

Učitelj Alojzij Bunc, organizator tabora v Dolini

Učitelj Alojzij Bunc, organizator tabora v Dolini

Učitelj Alojzij Bunc, organizator tabora v Dolini

Izvešček iz «Edinosti» iz leta 1878 po taboru

BENJAMIN SLAVEC

PRAZNIK OBČINE PIRAN V SPOMIN NA USTANOVITEV MORNARICE IX. KORPUSA NOVJ

Pomorstvo in turizem nosilni panogi nadaljnjega razvoja piranske občine

Razgovor s predsednikom občinske skupščine Tonetom Mikelnom

Ob prazniku piranske občine, ki ga slave vsako leto 15. oktobra v spomin na ustanovitev mornarskega odreda IX. korpusa NOVJ, je naš sodelavec obiskal predsednika občinske skupščine Toneta Mikelna in mu zastavil nekaj vprašanj.

— Kako gledate na delegatski razvoj občine skozi razpravo in sklepe nedavnega posvetovanja predstavnikov slovenskih občin v Kopru?

— Vsakdanja praksa nam potrjuje, da pomeni uvedba delegatskega sistema resnično dogajanje občine predvsem kot samoupravne skupnosti. Delegatski sistem v občini ne sestavljajo le skupščina in njeje organi, ampak tudi celotna delegatska baza, torej delovni ljudje v TOZD, delovnih, krajevnih in samoupravnih skupnostih ter družbenopolitičnih organizacijah. V delegatskem sistemu se iz dneva v dan bolj poglobljajo delegatski odnosi s tem, ko delavci v TOZD pridobivajo odločilno vlogo v celotnem sistemu samoupravnega in političnega odločanja v občini. To jim zagotavlja njihova neodtujljiva pravica, da odločajo o celotnem dohodku v TOZD.

Tudi za naše krajevne skupnosti v občini lahko mirno rečemo, da so zelo pomemben dejavnik pri razvijanju in utrjevanju občine kot samoupravne skupnosti. Isto lahko rečemo za občinske samoupravne interesne skupnosti.

Ko opisujemo naše dosežke oziroma novo kvaliteto v razvoju občine kot samoupravne skupnosti, v katero prehajamo od uvedbe delegatskega sistema in delegatskih razmerij v letu 1974, pa ne nameravamo zatirati dejstva, da smo na tem področju vse dogradili. Zavedamo se namreč, da dograditev občine po naši ustavi zamisli kot komunice z dvojnimi značajem, torej kot samoupravne skupnosti in kot temeljne družbenopolitične skupnosti, terjata daljši proces. Vendar z vsakodnevnim zavestnim in prizadevanjem delovanjem spoznavamo tudi razne slabosti, ki jih z novimi metodami in prijemi organiziramo, s skupnimi močmi postopoma odpravljamo.

Ko poskušamo primerjati delegatski razvoj naše občine z drugimi občinami na slovenskem prostoru, lahko rečemo, da ne ugotovimo bistvenih razlik. To pomeni, da tudi na tem področju živimo s časom na celotnem slovenskem prostoru.

Sklepi, sprejeti na nedavni skupščini skupnosti slovenskih občin v Kopru (novinar z njimi razpolaga), so v celoti aktualni tudi za nadaljnji razvoj naše občine. Zato si že prizadevamo in si bomo tudi v nadaljevanju, zlasti skozi naše programe in planske dela na celotni, torej v TOZD, zborov skupščine in njenih organov, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti, DPO, da jih bomo v okviru realnih možnosti izvajali in s tem dograjevali delegatski občini — komunice kot samoupravno skupnost in temeljno družbenopolitično skupnost.

V pomorstvu, kot nosilni gospodarski panogi občine se je marsikaj premaknilo naprej, v celoti pa še zmeraj ne moremo biti zadovoljni. Tu mislim predvsem na uresničevanje piranskega spoznanja, ki bi moral predstavljati začetek širokega sodelovanja med jugoslovanskimi podjetji pomorskega gospodarstva?

— Splošna plovba Piran je v zadnjih nekaj letih z napredkom devetih letih povečala zmogljivost ladstevja za preko 75 odst. S sodobnimi polikontejnerskimi ladjami je začela z uvajanjem nove tehnologije pomorskega transporta. Izrazito izvzno ameriške delovne organizacije, ki s svojim poslovanjem v celoti deluje na mednarodnem pomorskem tržišču, bo v letošnjem letu ustvarila že okrog 100 milijonov deviznega priliva.

Razmere na svetovnem pomorskem tržišču, ki so se več let sila neugodne, se seveda odražajo tudi v trenutnih gospodarskih težavah našega edinega pomorskega prevoznika. Zato je danes, še bolj kot je bilo včeraj, jasno, da bodo sedanje težave lahko odpravljene z nadaljnjim hitrejšim izvajanjem srednjeročnega razvojnega programa in dejavnim uresničevanjem sprejetih, vendar zaenkrat še neizvajanih elementarnih družbeno-ekonomskih ukrepov, ki so naravnani na zagotavljanje enakopravnega nastopanja jugoslovanskih ladijskih prevoznikov na zahtevnem mednarodnem trgu. Hitrejši nadaljnji razvoj je nujen, kajti z ladjami, ki so stare že preko 18 let, takih pa ima Splošna plovba kar četrtino, ne more uspešno konkurirati v vse bolj ostri konkurenci.

Pranski sporazumi, ki je bil podpisani junija 1976 med ladijskimi in ladjedelničnimi delovnimi organizacijami Jugoslavije, ne moremo dobiti pričakovane življenjske moči vse dotlej, dokler bo domači ladijski sektor izven gledane in kreditnih pogojev v bistveno slabši položaj od tujega. Nadaljnja prizadevanja bi bilo treba usmeriti v odpravljanje teh razlik in to ne glede na republiške meje.

Modernizacija flote pa je treba v takih tržnih pogojih kot vladajo danes, zagotoviti z obsežnejšimi kupi maljših rabljenih ladij, ki v tudi v tem razmerah lahko zagotavljale usposlovanje.

— Za nami je bogata bera glavne turistične sezone, pa tudi od posezone si mnogi obetamo. Vendar se takoj postavlja vprašanje, kako izkoristiti letošnje izkušnje za poprejštev turističnih

uslug, saj kljub uspehom obstajajo možnosti za večje učinke?

— Res je letošnja turistična sezona uspešnejša od lanske in tudi obeti za posezono so dobri: v veliki meri zaradi dobrega dela delavcev v turističnem gospodarstvu in dobrih priprav na sezono. Vendar pa z rezultati v celoti ne moremo biti zadovoljni. Ugotavljamo lahko, da

ciljev, ki smo jih zastavili v srednjeročnem programu razvoja za obdobje 1976-1980, ne dosegamo; tako kar zadeva investicij v nove turistične kapacitete kot tudi finančnega obsega turističnega prometa. Odoledene bomo morali preseči še vedno močno prisotno razdrobljenost turističnega gospodarstva, spodbuditi sodelovanje ter povezovanje v širši regiji in med regijami ter izhajajoč iz dohodkovnih povezav gledati na množični učinek turizma v drugih gospodarskih dejavnostih, poiskati nove oblike združevanja dela in sredstev.

Novi programi in investicije so usmerjene zlasti v izgradnjo infrastrukture, ki ni dvignila raven naše turistične ponudbe, jo obogatila z

novimi oblikami, ki so na turističnem tržišču vse bolj iskane (letališče v Sečoveljah, ki smo ga odprli pred kratkim in športno-rekreacijski center v Luciji, v okviru katerega je že usposobljen del športno-turistične luke.

Posebej velja opozoriti tudi na najširši kulturni pomen turizma. Ob široki odprtosti naših meja in gostoljubnosti naših ljudi moramo turistom omogočiti spoznavanje bogate kulturne dediščine jugoslovanskih narodov in narodnosti ter dosežkov,

ki smo jih dosegli pri izgradnji humanih, socialističnih odnosov.

— Za konec še vprašanje: kako si predstavljate sodelovanje vseh delovnih ljudi in občanov pri napredku občine in kakšna naj bi bila v tem smislu vaša želja ob občinskem prazniku?

— Vprašanje je vsekakor zelo kompleksno in široko. Zato bo moj odgovor nanj, glede na odmerjeni prostor, gotovo skromen.

Naj začnem z delovnimi ljudmi v združenem delu, predvsem v materialni proizvodnji.

Odprava odtujenosti posameznega delavca pomeni nesporno odpravo odtujenosti vseh delavcev. Z drugimi besedami sleherni delavec naj pri opravljanju dela in nalog da od sebe po svojih sposobnostih in naj v polni meri, ki je z ustavo zajamčena, sodeluje in sodeluje pri razpolaganju z rezultati svojega dela. Torej poleg pridobitve politične moči naj se nenehno zavzema tudi za uveljavitev in razvijanje nove organizacije dela. Delavec v TOZD, delovni in drugi samoupravni skupnosti naj pri razpolaganju z ustvarjenim dohodkom vodi računa tudi o dogovorjenih in programiranih potrebah in interesih kraja, kjer prebiva sam in člani njegove družine, t.j. krajevne skupnosti, ter o dogovorjenih in programiranih potrebah delavcev v samoupravnih interesnih in drugih samoupravnih skupnostih, ki opravljajo določene storitve za normalno delo, življenje in razvoj občinske skupnosti.

Vsi delovni ljudje in občani v občinski skupnosti naj se po svojih sposobnostih, nagnjenostih in življenjski kot doslej neposredno vključijo prek raznih samoupravnih skupnosti in samoupravnih organov v reševanje vprašanj in interesov, pomembnih za kraj in življenje človeka. Potrebe in njih prireditve naj bodo temeljitelje programiranja. Programi posameznih organizacij in skupnosti pa usklajeni. Sprejemajo naj se na podlagi družbenega dogovarjanja in sporazumevanja. Različni interesi naj se prav tako usklajujejo in rešujejo z dogovarjanjem in sporazumevanjem.

Vsem delovnim ljudem in občanom naše občine iskreno čestitam ob našem prazniku in želimo veliko delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva.

ADRIJAN RUSTJA

PANTOMIM ANDRES VALDES GOST NA ZAMEJSKIH ODRIH

V okviru posebnih dejavnosti tržaškega SSG bo od ponedeljka, 16. t.m. do vključno 28. t.m. gostoval na Tržaškem in Goriskem priznani pantomimik Andres Valdes.

Andres Valdes, se je rodil v Havani, Kuba. Prvič je nastopil pred številnimi gledalci v četrtem letu starosti kot plesalec v cirkusu. Za

tem se njegovo sodelovanje v ansamblu pred publiko ni ustavilo: nastopil je v otroških prireditvah s trdnim odločitvijo, da je bila smer njegovega življenjskega dela že izbrana. Po končani igralski akademiji je postal plesalec-igrallec in leta 1954 je odpotoval v Meksiko z željo in upi, da ga bodo tudi tukaj gledalci sprejeli tako prirčno kot v Kubi, kjer je leto dni vsak dan nastopal v izbrani televizijski oddaji. S pantomimo se je začel ukvarjati prav v Meksiku, ko je nastopal na filmu, televiziji in gledališču. Zelo znana je bila televizijska oddaja «Kubanske večerne», ki mu je prinesla ponudbo pogodbe za dva kratka filma za ameriško televizijo. Tako se je leta 1958 odpravil v Ameriko in nastopal tam tudi v ansamblu iz Kube kot komik.

Po poteku dveh let se je odločil za pot v Evropo. V Parizu, kjer je živel pet let, se je povsem posvetil pantomimu in mimu. Solal se je pri največjem umetniku pantomime Etienneu Decroux, ki je bil profesor svetovno znanega mojstra pantomime Marcela Marceaua. V času med bivanjem v Parizu je gostoval v Belgiji, Italiji in Švici.

Leta 1962 je zastopal Francijo na mednarodnem festivalu za pantomimo v Berlinu.

1963. nastopi v theatre L'Alhambra v Parizu in v spectacle experimental du clavier v Parizu. Od leta 1964 živi Andres Valdes v Ljubljani.

RAZGOVOR Z JURICO ČENARJEM, PRVIM PROFESIONALNIM UREDNIKOM GLASILA GRADIŠČANSKIH HRVATOV

Gradiščanski Hrvati enako kot koroški Slovenci

Vloga Hrvatskih novin v narodnostnem boju - Prizadevanja za radijske oddaje v hrvaščini iz deželnega studia v Železnem in za TV oddaje - Študentski dvomesečnik Novi glas - Založniška dejavnost

ZELEZNO/EISENSTADT — Gradiščanski Hrvati, ko govorijo o neuresničenem 7. členu državne pogodbe, poudarjajo zlasti tri temeljna vprašanja: neurejeno šolstvo, slabe možnosti obveščanja za narodnost in o narodnosti ter zavlačevanje uvedbe hrvaščine v javne ustanove. Prav to jesen pa imamo občutek, da so naredili ravno v informativni dejavnosti pomemben napredek, čeprav moramo hkrati poudariti, da ne vsega kar bi morali imeti in kar bi bila republika Avstrija dolžna narediti za gradiščanske Hrvate.

Napredek je viden zlasti v Hrvatskih novinah, ki so dobile novega urednika Jurico Čenarja, donedavnega predsednika Hrvatskega akademskega kluba na Dunaju. Tako je postal Jurica Čenar v večletni zgodovini gradiščanskih Hrvatov prvi profesionalni narodnostno politični delavec, ki nadaljuje prizadevanja za uveljavljanje narodnostnih vprašanj, kakor je to že hotel kot dvakratni predsednik narodnostne študentske organizacije. Vse to so bili razlogi, da smo poprosili nekdanjega kolega za nekoliko daljši pogovor, v katerem ne bomo govorili o informiranju, marveč želimo nekoliko širše poseči v sedanje razmere na narodnostno političnem področju Gradiščanske; pisali in pogovarjali se bomo o razmerah, ki jih je predsednik Hrvatskega kulturnega društva v Železnem doktor Ivo Müller označil kot stopnjo čakanja, vendar aktivnega in ne pasivnega čakanja.

— Zadnje čase posvečate na Gradiščanskem veliko pozornosti obveščanju v hrvaškem jeziku. Jurica Čenar, vi ste novinar — urednik Hrvatskih novin, prej pa ste bili predsednik Hrvatskega akademskega kluba na Dunaju. Razmere torej dobro poznate, zato bi vas najprej prosil, da pojasnite, čemu pravzaprav — toliko na pozornost obveščanju?

J. Čenar: «Pri obveščanju našega prebivalstva je najpomembnejše, da ga sproti seznanjamo z zahtevami, ki jih postavljamo vladi, da piše o trenutnih razmerah, ga obveščamo, kako potekajo razgovori o tem ali onem neresenem vprašanju. Tako na primer, kako potekajo pogovori z avstrijsko radiotelevizijo, kako je s šolstvom in podobno. Pri vsem tem imajo sredstva obveščanja zelo pomembno vlogo, prebivalstvo pa seznanjamo samo s Hrvatskih novin, kar nimamo drugi. Hrvatskih novin, ki ste jih omenili?

Jurica Čenar, prvi urednik Hrvatskih novin

bi imele zgolj hrvaške oddaje predložiteljce in da bi poslušalci ugašali radijske sprejemnike zaradi teh oddaj.

— Vendar se s tako obliko, da bi obveščali Hrvate v nemškem jeziku, najbrž gradiščanski Hrvati, pa tudi vi, ki delate v sredstvih obveščanja in organizacijah, ne boste mogli prijetni. Kolikor vemo, imate svoje predloge, kako oblikovati radijske oddaje oziroma radijski program?

J. Čenar: «Da, imamo jih. Prvi predlog smo poslali avstrijski radioteleviziji že leta 1970, ko smo zahtevali štirinajst ur program na tedni. Zda si prizadevamo za oddajo, ki bi bile vsaj tako dolge, kot jih

— Eno so informacije v hrvaškem jeziku, drugo pa so informacije o narodnosti za večinski narod. Toda ostaniša še pri tem vprašanju. Bi o veliki ali? — ki ste jo že omenili, povedali še kaj več. Bila je na Gradiščanskem in že tudi na Dunaju. Kolikor vem?

J. Čenar: «Kajci je organiziral komite za pravice gradiščanskih Hrvatov, podprla pa so jo vsa gradiščanska društva — s tem se je pravzaprav začela razprava o radiotelevizijskem programu. Sicer pa je imel komite za »avice gradiščanskih Hrvatov« pred dvema letoma plakat s podobno vsebino. Menimo, da je prišel čas, da bi potrebovali kakšno storit, kajti manjšina ne more sama čakati in čakati na »st« inškega naroda. Tako ne doseže velikega.

— Na Gradiščanskem pripravljate novo revijo POKUS. Ste vi tudi seznanjeni s tem?

J. Čenar: «Da, vem za to in menim, da gre za zelo zanimiv projekt, ker so nam ga poslušali nemški govorniki — rjci. Torej tisti, ki nimajo ravno veliko stikov z manjšino, a menijo, da je to kulturno in področju, ki ga moramo imeti. POKUS bo kulturno in družbenopolitična revija, ki bo na voljo v vseh gradiščanskih kioskih. S tem bomo nekako zapolnili praznino v naši založniški de, nasti»

— Tu boste objavljali prispevke, ki bi bili pretehtani, z več dokumenti obravnavajo narodnostno življenje, narodnostno problematiko. Kaj pa študenti?

J. Čenar: «Tr — študenti so pripravili nov koncept svojega Novega glasa, ki je večkrat zašel v težave. Zda pripravljajo nov glas, ki bi prva številka bo kmalu izšla. Za začetek bo Novi glas izhajal kot dvomesečnik, če bo dobro sprejet, pa vsak mesec.

— Pa za mlade, najmlajše?

J. Čenar: «Za najmlajše imamo v Hrvatskih novinah prilogo Radost, ki izhaja dobro le, vendar ne dovolj uspešno. Mnogo bolje bi bilo, če bi Radost izhajala samostojno, ker bi ji laže razširjali med mladimi kot na primer šolske knjige ali šolski list ter bi mu tako zagotovili tudi denar za »izhajanje»

— Če nekako stneva ta pogovor o informativni dejavnosti, bi nekaj povedala še o sodelavcih, o ljudeh, ki so bili pripravljeni ali pa so pripravljali sodelovati pri časnih, v tem, kar tukaj izdajate, pa se morate beseda o finančnem položaju?

J. Čenar: «Za Hrva v sosednjih državah» te od 1. oktobra dalje polovico te oddaje namenja razmeram med gradiščanskimi Hrvatimi. Gre bolj za zasilno rešitev, dokler ne bodo imeli svojih oddaj v Železnem.

ERNEST RUŽIČ

la Fažan, kjer bo dovolj prostora za brezplačno »parkiranje« plovi domačinov, prav tako sta predvideni dve cestni povezavi do morine, ureditve večjega parkirišča in ploščadi, na celotno območje pa je treba tudi napeljati elektriko, vodo, urediti kanalizacijsko mrežo in ga hortikulturno polepsati. Za vse pogoje bo že omenjeni investitor oddel nadaljnji 24 milijonov dinarjev.

Središče pa še naprej! Dela na nekdanjih solinah, ki bodo poslednje namenjene turizmu in športu, pa z napisanim ne bodo postala. Prav kmalu pride na vrsto dom vodnih športov za potrebe jadralcev, plavalcev in veslačev, v programu je tudi druga marina, kjer bodo lahko sprejeli 400 večjih plovil, po letu 1980 pa tudi športna dvorana, kjer bo prostora za 3 tisoč gledalcev. Na površini bodo uredili nogometno in druga igrišča, pa še kaj. Pod to »še kaj« lahko sodi ureditev nekakšnega solinarskega muzeja na prostem, kjer nameravajo prikazati današnji in nekdanji način pridobivanja soli. Načrtovalci prav tako razmišljajo o konjih, ki bi bili na polju stalnim obiskovalcem kot del turistične ponudbe kraja, na vrsto bodo prišle kopalne pešine in med njimi posebna za naturiste.

Portorož je vsekakor dovolj. So deč po sedanjem zagonu, pred nami so namreč prvi končni turistični »izdelki«, lahko sklepamo, da bomo najmanj čez 10 let pričakali v Portorožu urejeno turistično in športno središče, primerno za dnevno zabavo številnih obiskovalcev, domačinov prebivalcev in za pripravljenost aktivnih športnikov.

Portorož bo tako h kongresnemu, zdravstvenemu turizmu in siceršnje mu dobremu občinskemu primaku in možnost za športni turizem, ki je v silovitem razmahu. Središče s tako naravnim »značajem« pa bo potem lahko privlačilo obiskovalce različnih želja in različnega kova, vsakdo pa bo tu lahko prišel na svoj račun.

Portorož se sicer drži nekaj svetovljanskega stajaja, ki ima zdaj pečji, drug spet manjši lesk. Zna biti, da mu bodo letalske, marina in znotraj turistično športno središče utrdele trajen sloves uspešnosti.

Avstrija bi si sicer morala podpirati manjšinski tisk, vendar je to drzavna pogodba, endar se tudi tu ne drža svoje obvešt. Ne daje nam tistih pravic, ki jih ima večinski narod. Žal, teh razmer ne vidim oziroma jih ne vidim.

— Torej je vse Tiskarski društvo, ki nekako skrbi za izdajanje lista, za knjige, tudi v težkem finančnem položaju?

J. Čenar: «Na vsak način, saj s nenehno spopada s primankanjem denarja. Ob 50-letnici smrti Mateja Meršiča — Milorada — če spominam samo na en primer — smo izdali jubilejno zbirko, za katero smo porabili veliko denarja. To smo morali storiti, saj gre za celotni Miloradov opus, zato pa sicer hoče nočes morali odrediti denar — drugim izdajam. Ali drugač? rečeno: na voljo imamo določeno, seveda premajhno vsoto denarja, in če želimo založiti še kaj več, se moramo dogovoriti, da naš časniki določeno vsoto ne bi izhajali na 12, ampak na 8 straneh. Tako seveda ne bo šlo dolgo in morali bomo lajti kaj izhod.

Moralno bono — bodo najti kak izhod, če ponovimo za sogovornikom Jurico Čenarjem, kajti očito se tudi gradiščanski Hrvati ne mislijo sprijazniti z usodo, ki jim jo želi vsiliti uradna politika, sedmoljudska zakonodaja in gradiščanski asimilanti. Vse, kar je bilo potrebno reči o informiranju je razgrnil ta naš nekoliko čit, i pogovor, pripisimo, da se tudi matična komunistična republika Hrvatska, zanima, kje rešujejo svoje, v tem primeru probleme informiranja na Gradiščanskem. V ta namen so na radiu Zagreb spremenili tudi koncept stalnih nedeljskih enournih oddaj «Za Hrvate v sosednjih državah» te od 1. oktobra dalje polovico te oddaje namenja razmeram med gradiščanskimi Hrvatimi. Gre bolj za zasilno rešitev, dokler ne bodo imeli svojih oddaj v Železnem.

ERNEST RUŽIČ

la Fažan, kjer bo dovolj prostora za brezplačno »parkiranje« plovi domačinov, prav tako sta predvideni dve cestni povezavi do morine, ureditve večjega parkirišča in ploščadi, na celotno območje pa je treba tudi napeljati elektriko, vodo, urediti kanalizacijsko mrežo in ga hortikulturno polepsati. Za vse pogoje bo že omenjeni investitor oddel nadaljnji 24 milijonov dinarjev.

Središče pa še naprej! Dela na nekdanjih solinah, ki bodo poslednje namenjene turizmu in športu, pa z napisanim ne bodo postala. Prav kmalu pride na vrsto dom vodnih športov za potrebe jadralcev, plavalcev in veslačev, v programu je tudi druga marina, kjer bodo lahko sprejeli 400 večjih plovil, po letu 1980 pa tudi športna dvorana, kjer bo prostora za 3 tisoč gledalcev. Na površini bodo uredili nogometno in druga igrišča, pa še kaj. Pod to »še kaj« lahko sodi ureditev nekakšnega solinarskega muzeja na prostem, kjer nameravajo prikazati današnji in nekdanji način pridobivanja soli. Načrtovalci prav tako razmišljajo o konjih, ki bi bili na polju stalnim obiskovalcem kot del turistične ponudbe kraja, na vrsto bodo prišle kopalne pešine in med njimi posebna za naturiste.

Portorož je vsekakor dovolj. So deč po sedanjem zagonu, pred nami so namreč prvi končni turistični »izdelki«, lahko sklepamo, da bomo najmanj čez 10 let pričakali v Portorožu urejeno turistično in športno središče, primerno za dnevno zabavo številnih obiskovalcev, domačinov prebivalcev in za pripravljenost aktivnih športnikov.

Portorož bo tako h kongresnemu, zdravstvenemu turizmu in siceršnje mu dobremu občinskemu primaku in možnost za športni turizem, ki je v silovitem razmahu. Središče s tako naravnim »značajem« pa bo potem lahko privlačilo obiskovalce različnih želja in različnega kova, vsakdo pa bo tu lahko prišel na svoj račun.

Portorož se sicer drži nekaj svetovljanskega stajaja, ki ima zdaj pečji, drug spet manjši lesk. Zna biti, da mu bodo letalske, marina in znotraj turistično športno središče utrdele trajen sloves uspešnosti.

Avstrija bi si sicer morala podpirati manjšinski tisk, vendar je to drzavna pogodba, endar se tudi tu ne drža svoje obvešt. Ne daje nam tistih pravic, ki jih ima večinski narod. Žal, teh razmer ne vidim oziroma jih ne vidim.

— Torej je vse Tiskarski društvo, ki nekako skrbi za izdajanje lista, za knjige, tudi v težkem finančnem položaju?

J. Čenar: «Na vsak način, saj s nenehno spopada s primankanjem denarja. Ob 50-letnici smrti Mateja Meršiča — Milorada — če spominam samo na en primer — smo izdali jubilejno zbirko, za katero smo porabili veliko denarja. To smo morali storiti, saj gre za celotni Miloradov opus, zato pa sicer hoče nočes morali odrediti denar — drugim izdajam. Ali drugač? rečeno: na voljo imamo določeno, seveda premajhno vsoto denarja, in če želimo založiti še kaj več, se moramo dogovoriti, da naš časniki določeno vsoto ne bi izhajali na 12, ampak na 8 straneh. Tako seveda ne bo šlo dolgo in morali bomo lajti kaj izhod.

Moralno bono — bodo najti kak izhod, če ponovimo za sogovornikom Jurico Čenarjem, kajti očito se tudi gradiščanski Hrvati ne mislijo sprijazniti z usodo, ki jim jo želi vsiliti uradna politika, sedmoljudska zakonodaja in gradiščanski asimilanti. Vse, kar je bilo potrebno reči o informiranju je razgrnil ta naš nekoliko čit, i pogovor, pripisimo, da se tudi matična komunistična republika Hrvatska, zanima, kje rešujejo svoje, v tem primeru probleme informiranja na Gradiščanskem. V ta namen so na radiu Zagreb spremenili tudi koncept stalnih nedeljskih enournih oddaj «Za Hrvate v sosednjih državah» te od 1. oktobra dalje polovico te oddaje namenja razmeram med gradiščanskimi Hrvatimi. Gre bolj za zasilno rešitev, dokler ne bodo imeli svojih oddaj v Železnem.

ERNEST RUŽIČ

DA BI VOJAŠKI KROGI VZHODA IN ZAHODA OPRAVIČILI STROŠKE

VOJSKE NATO SO IMELE VRSTO OROŽNIH VAJ

SOVJETI SO «OPAZOVALCE» GOSTILI Z VODKO

Vala orožnih vaj na severu Evrope - Sovjetske ladje se motajo med manevrskimi ladjami Zahoda Prikrile grožnje ameriškega generala - Sovjeti vabijo zahodne opazovalce, a jih neradi puščajo na tereh

Vtem ko se v krogih poznavalcev razmer v zadnjem času z zadovoljstvom ugotavlja, da bi moglo zed NATO in SZ v kratkem priti do sklenitve «SALT-2», kar pomeni govor o manjšanju napetosti, smo na drugi strani pričali neverjetno velikemu številu orožnih vaj, torej priprav za morebiten spopad, pa naj gre za obrambno ali napadalno akcijo. V okviru NATO je bilo letos neverjetno veliko orožnih vaj, pa tudi na drugi strani so se preizkušali v vojaških veščinah.

Na severu Norveške in na Danskem Jyllandu so imeli petnajst dnevne orožne vaje, pri katerih je sodelovalo 40 tisoč mornarjev, 200 vojaških plovil, 22 podmornic ter 800 letal. Pomorske operacije so bile zelo obsežne in sta pri teh sodelovali kar dve grupi letalostrel. Te orožne vaje so imenovale «Poroka na severu». Toda to je bil le del mnogo širšega programa vojaških vaj NATO pod skupnim naslovom «Autumn Forge 78», v katerih je sodelovalo nad 300 tisoč vojakov z ustreznimi pomorsko in letalsko silo. Orožne vaje so se v raznih oblikah in v večjih in manjših grupacijah vrstile od severozahodnega Atlantika pa vse do Rokavskega preliva.

Da bi si ustvarili približno sliko o obsegu in dinamiki teh orožnih vaj, bomo navedli nekaj podatkov:

Od 8. do 26. septembra je na otoku Jylland ter v Zahodni Nemčiji in sicer v pokrajini Schleswig - Holstein bila velika akcija, v kateri je sodelovalo kakih 60 tisoč vojakov. Tem orožnim vajam so dali ime «Bold Guards», kar bi po naše pomenilo «Drzna straža». V istem času, torej od 8. do 24. septembra je v akciji «Griffon» sodelovalo 6.500 vojakov, v akciji «Cold Fire» torej «Hladni ogenj» pa je preizkusilo svoje sposobnosti vojni letalstvo šestih članic NATO.

Preselimo se nekoliko proti vzhodu. V orožnih vajah «Blue Donau» - «Plava Donava» je sodelovalo 40 tisoč vojakov in kot smo naslov orožnih vaj pove, so se vojske NATO umakale z atlantskih obal v notranjost Zahodne Nemčije. V času od 18. do 23. septembra pa so v Zahodni Nemčiji imeli vaje pod naslovom «Certain Shield» torej «Varni ščit», pri katerih je sodelovalo 60 tisoč vojakov in ameriških vojakov. V tem primeru je morda zanimivo navesti primer treh tankov in sedmih ameriških vojakov, ki so jih Američani med vajami ali boljše vajah - opazili in se je izkazalo, da enota šele teden dni po končanih vajah vrnila na izhodišče in nato domov. Vaje «Certain Shield» so bile povezane z vajami «Blue Donau» in «Cold Fire».

Končno bomo navedli še orožne vaje z naslovom «Crested Cap», kar bi po naše pomenilo «Perjanica». Tu so preizkusili desant ali če hočemo hkrati desant in zračni most. V rekordnem času so namreč iz strateških rezerv ZDA prepeljali v Zahodno Evropo 13 tisoč vojakov in 48 letal vrste F-4E, torej znanih «fantomov» itd. Toda bolj kot ta akcija je bila v tem primeru pomembna akcija dobave streliva vojski na evropskem Zahodu, kar so prav tako v rekordnem času prepeljali 37 tisoč ton orožja, streliva in druge opreme in še 130 helikopterjev.

Lahko bi še navajali orožne vaje v manjših obsegi in nekaj tega je bilo na vrsti, to se pravi, da ves program orožnih vaj še ni zaključen. Če pa pogledamo to, kar se je doslej dogajalo, bomo ugotovili nekaj pomembnih «zanimivosti» ali podrobnosti:

Tako se je na nebu Zahodne Nemčije tokrat prvič pojavil prav v okviru manevrov «Hladni ogenj» veliki ameriški bombnik B-52, ki so pravi tisti transportni bombniki, ki so ga Američani preverili v Vietnamu. Ne smemo pozabiti, da so Američani v Vietnamu prevzeli z njim vojsko in vojno oskrbo,

toda osnovni smoter tega letala je prinesiti atomsko bombo na sovjetske cilje, seveda v primeru vojne. Gre namreč za letalo z izredno velikim radijskim. Letalo namreč more v enem samem neprekinjenem letu opraviti pot iz ZDA do Sovjetske zveze in nazaj.

Druge podrobnosti: ko so se ob zaključku manevrov «Hladni ogenj» častniki srečali z ameriškim generalom Aleksandrom Haigom v Neumünsteru, je ta glavni komandant NATO med drugim rekel: «Naša zveza z vsem srcem podpira prepoved uporabe kemijskega orožja, toda če se ne doseže na predeku v pogajanjih za prepoved tega orožja, bomo morali svoje mnenje spremeniti.» Kdor se je malo spomnila Vietnamu, mu takšna grožnja izveni čudno. Američani so kemijsko orožje dobodba preverili v Vietnamu. To se pravi, da bi sedaj to kemijsko orožje morali se izpopolniti in ga napraviti še bolj strašno... Čemu?

Med razne akcije jesenskih manevrov na zahodu Evrope spada tudi akcija «Jesenska kovača 78», v kateri so skušali izboljšati koordinacijo v taktilni in logistični, to se pravi v oskrbi. Toda v navodilih glede te koordinacije je bilo rečeno, da gre za «krepitev Evrope v krizni situaciji», ki je nastala zaradi «narasle plime levičarskih sil, plime, ki je dosega kritično točko, študi brez prodora rdečega sovražnika v smeri Atlantika». V tem primeru, kot vidimo, ne gre za vojaške vaje, ki bi bile vperjene proti potencialnemu jutršnjemu vojaškemu nasprotniku - Sovjetski zvezi oziroma socialističnemu bloku, pač pa gre za pripravo za primer, če bi v Zahodni Evropi napredni, oziroma levičarski elementi pridobili še več oblasti oziroma vpliva v javnem in političnem življenju. To pa ni več vprašanje Pentagona in njegovih ožjih zaveznikov.

In vendar strategov, ki so vse to pripravili in vodili, ni šlo vse tako, kot so računali, kajti po poročilih, ki so prišla s Shetlandskih otokov, so orožne vaje «Severna poroka» opazovali ali če hočemo spremljali Sovjeti z najmanj petnajstih ladij ter iz šestih podmornic. Med sovjetskimi vojnimi plovili, ki so se v času teh orožnih vaj «motale» okoli Shetlandskega otočja, je bila tudi raketa križarka «Admiral Makarov», posebnosti sovjetskega letala pa so orožne vaje «nadzirali» iz zraka.

Se in še bi lahko navajali številke, ki bi prikazovale obseg teh orožnih vaj, pa tudi nadrobnosti, ki bi nakazovale nekatere zaskrbljujoče posebnosti, toda nevedno je neki znani italijanski politik in državnik govoril o 400 milijardah dolarjev, kolikor jih svet vržuje vsako leto za vojsko, ali kot temu tudi rečejo za varnost. In te strahotne stroške je treba na nek način opravičiti.

Letos zgodaj spomladi in v septembru pa so na nek način opravičevali svoj delež teh stroškov tudi sovjetski strategji ter strategji vzhodnega pakta. In tudi tu so imeli v gosteh svoje potencialne nasprotnike ali sovražnike. Ko so v februarju letos Sovjeti priredili orožne vaje, so povabili v goste vojaške predstavnike NATO. In tudi v septembru, ko so imeli vaje na Kavkazu ter v bližini Minska, so tudi povabili opazovalce NATO. Neki novinar, ki je spremljal sovjetske orožne vaje in bil tudi v bližini gostov NATO, je med drugim zapisal:

«Razlikuje se gostoljubje, ki ga zahodne ali vzhodne dežele nudijo svojim gostom iz nasprotnikovega bloka. Opazovalcem NATO, ki so bili na orožnih vajah v Belorusiji, so nudili vse, kar so hoteli, predvsem pa veliko kaviarja in vodke. Ko pa so si zahodni opazovalci hoteli pogledati orožne manevre, so jim nabili še več vod-

● Krleževa tragična komedija

(Nadaljevanje s 5. strani)

danstoj. Urbanu se vda bolj iz negotovosti in naveličnosti, kot zaradi neke notranje potrebe. Nihakor se ne želi odpovedati življenju, ki ji ga nudi Avrel. Slednje je zaigral Livio Bogatec, podal je karikaturu salonskega umetnika, včasih preveč enosmerno in enostavno, to se je poznalo predvsem, ko je moral biti Avrel pijan. Bogatec je tragičnost Avrela ničevrednosti večkrat zakril z «odprt» komičnostjo. Kljub temu Bogatecve vloge ne gre o- cenjevati negativno. V igri so nastopili še Nerina Svab (Fanny), Mira Sardoc (prva dama), Tanja Smoljak (druga dama), in Joško Lukeš (gospod). Pri oceni igralcev moramo upoštevati, da so bile njihove negotovosti in večkratno podajanje klisijskih gest tudi sad negotove režije. Zgodovinsko se no je izdelal Niko Matul, kostume pa je pripravila Ružica Nenadović-Sokolčić, glasbo pa Aleksander Vodopivec.

Bruselj pripravljala velika slavlja ob svoji 1000-letnici

Poleg več velikih razstav in prireditvev bo tudi veliko športa

BRUSELJ - Prebivalci Bruslja pravijo, da je belgijsko glavno mesto prestolnica vsega sveta. In ta «prestolnica sveta» bo prihodnje leto slavila svoj veliki jubilej - 1000-letnico. Ustanovljena je bila namreč 979. leta.

V začetku so mislili, da bi bilo prav «jubilej» poslati v velikim «ljudskim slavlju», vendar so se nato premislili, kot pravi bruseljski župan Pierre van Halteren, kajti «nabralo se je veliko manifestativnega programa, ki prekaša poprečno ljudske veselice in najavljenega je veliko tujega občinstva, saj računamo, da bo naše mesto obiskalo zelo veliko turistov».

Proslavljanje tisočletnice Bruslja se bo začelo v aprilu, ko bodo porovno postavili na oder Berliozovo «Austrovo pogubljence». In to prireditev nameravajo pripraviti v velikem stilu, saj se sodelovalo na odru in pod odrom nič manj kot 400 ljudi. Toliko bo članov orkestra in zbora pri uprizoritvi opere. Zanimivo je pri tem še to, da bodo opero znanega francoskega skladatelja uprizorili v obeh jezikih, namreč v flamsčini in francoski. In to pomešano, to se pravi, da ne bo uprizorjena opera enkrat v flamsčini, drugič v francosčini, pač pa se bosta jezika med seboj «križala».

Kaj vse pride nato na vrsto, je za sedaj težko reči, vsekakor čaka stotisoče tujih turistov velikanska razstava z naslovom «Simbolizem sv. Mihaela», to se pravi razstava, ki jo povezuje z bruseljskim škofom sv. Mihaelom. Zanimivo je, da bo razstava vsebovala tudi

del, ki so danes še po najrazličnejših muzejih sveta, tako da bodo posamezna dela prinesli tudi iz Sovjetske zveze, iz raznih del Srednjega vzhoda, da ne govorimo o delih, ki jih bodo poslali Bruslju razne pinakoteke iz srednje Evrope. Obiskovalce Bruslja bo čakala tudi velikanska razstava tiskarskih preprog, med katerimi bo tudi nekaj znanih tovrstnih del, kot na primer «Maksimilijanovci», ki ga bodo prinesli iz Francije in sicer iz pariškega Louvra.

Za ljubitelje športa je vredno omeniti to, da nameravajo prirediti vrsto mednarodnih športnih prireditvev, med drugim tudi nogometni turnir, ki bo pripeljal v Belgijo najboljšo nogometno enajsterico iz vse Evrope, koledarska dirka pa Franciji «Tour de France» pa bo imela eno etapo tudi v Bruslju.

Samo ob sebi se razume, da se bodo na to veliko slavlje pripravili tudi belgijski gostinci, ki so nad pobudo navdušeni, kajti prav oni so v zadnjih letih doživljali nemajhno krizo, ker se je srednjeevropski in severnoevropski turizem pomaknil proti jugu, proti Sredozemlju in so njihove domače, belgijske zmožljivosti ostale slabo zasledene. Poleg tega pa je znano, da je Belgija zadnja leta imela malo tujih gostov tudi zaradi vedno višjih cen, saj v Bruslju najdražje mesto v Evropi.

Da so belgijski gostinci upravičeno nerazpoloženi nad sedanostjo in navdušeni nad tem programom, nam govori naslednja dva podatka: leta 1976 je obiskalo Bruselj 1.900.000 tujih turistov, v lan-

Restavracija
«DA FLEGO»
TRŽIČ (Monfalcone)
Ul. Bazzi 39 Tel. (0481) 73389

Velika banketna dvorana: poroke, birme, obhajila ipd. Domača kuhinja z ribjimi specialitetami in divjačino. Veliko parkirišče.

POHISTVO
RENAR
OPCINE, Proseka 3
Telefon 212-255
Lastna obrtniška delavnica in prodajalna
Nudimo po ugodnih cenah: SPALNICE, KUHINJE, DNEVNE SOBE, SEDEŽNE GARNITURE, POSTELJICE IN POHISTVO ZA OTROKE, OTROŠKE VOZIČKE IN STAJICE.
Obiščite nas!

RADIO VELE

Nedelja, 15. oktobra 1978	Ponedeljek, 16. oktobra 1978	Nedelja, 15. oktobra 1978	Ponedeljek, 16. oktobra 1978
TRST A 8.00, 11.00, 12.00, 14.00, 19.00 Poročila; 8.15 Dobro jutro; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Maša; 9.45 Nedeljski zvon; oddaja o Benečiji; 10.15 Vedri zvoki; 10.30 Danes o biščemo Gabrije; 11.05 Mladinski oder; 11.35 Naborna glasba; 12.15 Glasba po željah; 13.00 Ljudje pred mikrofonom; 13.20 Poslušajmo spet; 15.00 Nedeljsko popoldne; Napotki za filateliste, Sport in glasba; Prenosi z naših prireditvev. KOPER 6.30, 7.30, 10.30, 12.30, 13.30, 14.30, 20.30 Poročila; 6.05 - 7.00 Glasba za dobro jutro; 8.30 V nedeljo jutraj z G. Pagano; 9.15 Skupina Libertas; 9.30 Plošče; 10.00 Z nami je; 10.15 Glasbeni portret; 10.40 Glasba in nasveti; 11.00 Dogodki in odmevi; 11.30 Kim, svet mladim; 12.00 Pogovor s poslušalci; 12.10 Glasba po željah; 12.40 Pičice na i; 14.00 Avto story; 14.30 Najpopolnejše popevke tedna; 15.00 Posebna oddaja iz Furlanije; 15.15 Onore al merito; 15.30 Folk in me; 16.00 Jaz poslušam, ti poslušaj; 16.30 Sosejnik kroži in ljudje; 16.50 in 17.45 Od hiše do hiše: Glasba po željah; Kmetijski nasveti, Gospodinjstvo; 17.30 Primorski dnevnik; 18.30 Nedelja na športnih igriščih; 20.00 Orkestralna panorama; 20.30 Rock party; 21.15 Majhna dela velikih mojstrov; 22.00 Plesna glasba. RADIO 1 8.00, 10.10, 13.00, 17.00, 19.00 Poročila; 6.00 Glasbeno prebujenje; 6.30 Prostor za humor; 8.40 Naša zemlja; 9.10 Katoliški svet; 9.30 Maša; 10.20 V prvi vrsti; 10.30 Special: Nanni Lay; 11.45 Radio šabla; 13.30 El Calderone, glasbeno - govorni program; 14.45 Bel papir; 15.50 V nogetumu, minuto za minuto; 17.05 Stadio quiz, nagradna oddaja; 18.25 Radio 1 za vsakogar; 19.30 Naborna oddaja; 20.15 Don Pasquale, drama; 22.30 Rdeča plošča; 23.08 Lahko noč. RADIO 2 7.30, 8.30, 9.30, 11.30, 12.30, 13.30, 16.55, 19.00 Poročila; 6.00 in 8.05 Nekaj drugi dan; 7.55 Succoth; 8.15 Danes je nedelja; 8.45 Vi dolex; 9.35 Gran varietà z Domenico Modugno; 11.00 Ne, ni BCB; 12.15 Revival; 12.45 Nagradna oddaja; 13.40 Romanca; 14.00 Popevke; 15.00 Nedelja v športu; 15.50 V nedeljo z nami; 17.00 Športna nedelja; 19.50 Franco Soprano; Opera 78; 22.40 Lahko noč Evropa. LUJBLJANA 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 19.00 Poročila; 6.15 Danes je nedelja; 7.15 Zdravo, tovariši; 8.07 Radjska igra za otroke; 8.34 Skladbe za mladino; 9.05 Še pomnite, tovariši...; 10.05 Kar znaš, to veljaš; 11.05 Pogovor s poslušalci; 11.15 Glasba po željah; 13.20 Za kmetijske proizvajalce; 13.45 Obisk pri orkestru Radia Hannover; 14.05 Nedeljsko popoldne; 17.50 Zabavna radjska igra; 19.35 Lahko noč, otroci!; 19.45 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Skupni program JRT; 23.05 Literarni nočturno; 23.15 Plesna glasba za vas; 00.05 Nočni program. TRST A 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.30, 14.00, 15.30, 17.00, 18.00, 19.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro; 7.45 Pravljica za dobro jutro; 8.05 Prijateljsko iz studia 2; 9.05 V svetu jugoslovanske lahke glasbe; 9.30 Psihologija predšolskega otroka; 10.05 Koncert sredi jutra; 11.00 Odlomci iz Svevove proze; 11.35 Plošča dneva; 12.00 Kdo je na vrsti?; 12.10 Vesela glasba; 13.15 Naša pesem 1978; 13.35 Orkestri lahke glasbe; 14.10 Kulturna beleznica; 14.20 Glasbeni ping pong; 16.30 Glasbena panorama; 17.05 Mi in glasba: koncert violinista Crtomira Šiškovića in pianistke Alison Lander; 18.05 Čas in družba; 18.20 Za ljubitelje operne glasbe. KOPER 6.30, 7.30, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 18.30, 19.30, 20.30 Poročila; 6.05 - 7.00 Glasba za dobro jutro; 8.32 Orkestralne miniature; 9.15 Pianist Eumir Deodato in njegov orkester; 9.32 Plošče; 10.00 Z nami je...; 10.10 Življenje v soli; 10.32 Glasbeni trenutek; 10.40 Glasba in nasveti; 11.00 Kim, svet mladim; 11.32 Poslušajmo jih skupaj; 12.00 Na prvi strani; 12.05 Glasba po željah; 14.00 Športne vesti; 14.10 Plošče; 14.33 Valčki, polke in mazurke; 15.20 Orkester Pino Presti; 15.40 Glasbeni odmor; 15.45 Onore al merito; 16.00 Pismo iz...; 16.05 La Vera Romagna; 16.40 Glasbeni notes; 17.00 Od petih popoldne; 17.30 Primorski dnevnik; 18.00 Glasbeni cocktail; 18.35 Iz zborovske arhiva; 20.00 Srečanje z našimi pevci; 20.32 Rock party; 21.00 Diskoteka sound; 21.32 Gremo gledat opero. RADIO 1 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00 Poročila; 6.00 in 7.30 Glasbeno prebujenje; 8.40 Glasbeni odmor; 9.00 Radio, anho!; 11.30 Končno spet ponedeljek!; 12.05 in 13.30 Vi in jaz 78; 14.05 Glasbena oddaja; 14.30 Nekdo trka na vrata; povest; 15.05 E... state con noi - s Furio Bordonom; 16.40 Plošče; 17.05 Sestanek z Juli & Julie; 17.20 Srečanje s sodobnimi pisatelji; 17.50 Kdo, kako, kje, kdaj; 18.05 Glasbeni spored z Mjuno; 18.35 Castigat ridendo mores, satira; 19.30 Naborna oddaja; 19.35 Iznajdba, ki ji pravimo plošča; 20.00 Evropski objektiv; 20.35 Zvočna kombinacija; 21.25 Cirano, radjska priredba. LUJBLJANA 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19. Poročila; 6.20 Rekreacija; 6.50 Dobro jutro, otroci!; 7.30 Iz naših sporedov; 8.08 Glasbena matineja; 9.05 Ringaraja; 9.20 Pesnica za mlade; 9.35 je in pozdravi; 9.40 Vedre melodije; 10.45 Turistični napotki; 11.03 Za vsakogar nekaj; 12.10 Veliki režijski orkestri; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.40 Pihalne godbe; 13.30 Priporočila vam...; 14.05 Primorska poje 13.30 Glasba po željah; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.45 Kulturna kronika; 16.00 «Vrtljaj»; 18.05 Izročila tisočletij; 18.25 Zvočni signali; 19.35 Lahko noč, otroci!; 19.45 Minute z ansambli Milana Križana; 20.00 Kulturni autobus; 20.10 Giacomo Puccini; «Gianini Schicchi»; 22.20 Popevke iz jugoslovanskih studiov.	TRST A 8.00, 11.00, 12.00, 14.00, 19.00 Poročila; 8.15 Dobro jutro; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Maša; 9.45 Nedeljski zvon; oddaja o Benečiji; 10.15 Vedri zvoki; 10.30 Danes o biščemo Gabrije; 11.05 Mladinski oder; 11.35 Naborna glasba; 12.15 Glasba po željah; 13.00 Ljudje pred mikrofonom; 13.20 Poslušajmo spet; 15.00 Nedeljsko popoldne; Napotki za filateliste, Sport in glasba; Prenosi z naših prireditvev. KOPER 6.30, 7.30, 10.30, 12.30, 13.30, 14.30, 20.30 Poročila; 6.05 - 7.00 Glasba za dobro jutro; 8.30 V nedeljo jutraj z G. Pagano; 9.15 Skupina Libertas; 9.30 Plošče; 10.00 Z nami je; 10.15 Glasbeni portret; 10.40 Glasba in nasveti; 11.00 Dogodki in odmevi; 11.30 Kim, svet mladim; 12.00 Pogovor s poslušalci; 12.10 Glasba po željah; 12.40 Pičice na i; 14.00 Avto story; 14.30 Najpopolnejše popevke tedna; 15.00 Posebna oddaja iz Furlanije; 15.15 Onore al merito; 15.30 Folk in me; 16.00 Jaz poslušam, ti poslušaj; 16.30 Sosejnik kroži in ljudje; 16.50 in 17.45 Od hiše do hiše: Glasba po željah; Kmetijski nasveti, Gospodinjstvo; 17.30 Primorski dnevnik; 18.30 Nedelja na športnih igriščih; 20.00 Orkestralna panorama; 20.30 Rock party; 21.15 Majhna dela velikih mojstrov; 22.00 Plesna glasba. RADIO 1 8.00, 10.10, 13.00, 17.00, 19.00 Poročila; 6.00 Glasbeno prebujenje; 6.30 Prostor za humor; 8.40 Naša zemlja; 9.10 Katoliški svet; 9.30 Maša; 10.20 V prvi vrsti; 10.30 Special: Nanni Lay; 11.45 Radio šabla; 13.30 El Calderone, glasbeno - govorni program; 14.45 Bel papir; 15.50 V nogetumu, minuto za minuto; 17.05 Stadio quiz, nagradna oddaja; 18.25 Radio 1 za vsakogar; 19.30 Naborna oddaja; 20.15 Don Pasquale, drama; 22.30 Rdeča plošča; 23.08 Lahko noč. RADIO 2 7.30, 8.30, 9.30, 11.30, 12.30, 13.30, 16.55, 19.00 Poročila; 6.00 in 8.05 Nekaj drugi dan; 7.55 Succoth; 8.15 Danes je nedelja; 8.45 Vi dolex; 9.35 Gran varietà z Domenico Modugno; 11.00 Ne, ni BCB; 12.15 Revival; 12.45 Nagradna oddaja; 13.40 Romanca; 14.00 Popevke; 15.00 Nedelja v športu; 15.50 V nedeljo z nami; 17.00 Športna nedelja; 19.50 Franco Soprano; Opera 78; 22.40 Lahko noč Evropa. LUJBLJANA 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 19.00 Poročila; 6.15 Danes je nedelja; 7.15 Zdravo, tovariši; 8.07 Radjska igra za otroke; 8.34 Skladbe za mladino; 9.05 Še pomnite, tovariši...; 10.05 Kar znaš, to veljaš; 11.05 Pogovor s poslušalci; 11.15 Glasba po željah; 13.20 Za kmetijske proizvajalce; 13.45 Obisk pri orkestru Radia Hannover; 14.05 Nedeljsko popoldne; 17.50 Zabavna radjska igra; 19.35 Lahko noč, otroci!; 19.45 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Skupni program JRT; 23.05 Literarni nočturno; 23.15 Plesna glasba za vas; 00.05 Nočni program. TRST A 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.30, 14.00, 15.30, 17.00, 18.00, 19.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro; 7.45 Pravljica za dobro jutro; 8.05 Prijateljsko iz studia 2; 9.05 V svetu jugoslovanske lahke glasbe; 9.30 Psihologija predšolskega otroka; 10.05 Koncert sredi jutra; 11.00 Odlomci iz Svevove proze; 11.35 Plošča dneva; 12.00 Kdo je na vrsti?; 12.10 Vesela glasba; 13.15 Naša pesem 1978; 13.35 Orkestri lahke glasbe; 14.10 Kulturna beleznica; 14.20 Glasbeni ping pong; 16.30 Glasbena panorama; 17.05 Mi in glasba: koncert violinista Crtomira Šiškovića in pianistke Alison Lander; 18.05 Čas in družba; 18.20 Za ljubitelje operne glasbe. KOPER 6.30, 7.30, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 18.30, 19.30, 20.30 Poročila; 6.05 - 7.00 Glasba za dobro jutro; 8.32 Orkestralne miniature; 9.15 Pianist Eumir Deodato in njegov orkester; 9.32 Plošče; 10.00 Z nami je...; 10.10 Življenje v soli; 10.32 Glasbeni trenutek; 10.40 Glasba in nasveti; 11.00 Kim, svet mladim; 11.32 Poslušajmo jih skupaj; 12.00 Na prvi strani; 12.05 Glasba po željah; 14.00 Športne vesti; 14.10 Plošče; 14.33 Valčki, polke in mazurke; 15.20 Orkester Pino Presti; 15.40 Glasbeni odmor; 15.45 Onore al merito; 16.00 Pismo iz...; 16.05 La Vera Romagna; 16.40 Glasbeni notes; 17.00 Od petih popoldne; 17.30 Primorski dnevnik; 18.00 Glasbeni cocktail; 18.35 Iz zborovske arhiva; 20.00 Srečanje z našimi pevci; 20.32 Rock party; 21.00 Diskoteka sound; 21.32 Gremo gledat opero. RADIO 1 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00 Poročila; 6.00 in 7.30 Glasbeno prebujenje; 8.40 Glasbeni odmor; 9.00 Radio, anho!; 11.30 Končno spet ponedeljek!; 12.05 in 13.30 Vi in jaz 78; 14.05 Glasbena oddaja; 14.30 Nekdo trka na vrata; povest; 15.05 E... state con noi - s Furio Bordonom; 16.40 Plošče; 17.05 Sestanek z Juli & Julie; 17.20 Srečanje s sodobnimi pisatelji; 17.50 Kdo, kako, kje, kdaj; 18.05 Glasbeni spored z Mjuno; 18.35 Castigat ridendo mores, satira; 19.30 Naborna oddaja; 19.35 Iznajdba, ki ji pravimo plošča; 20.00 Evropski objektiv; 20.35 Zvočna kombinacija; 21.25 Cirano, radjska priredba. LUJBLJANA 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19. Poročila; 6.20 Rekreacija; 6.50 Dobro jutro, otroci!; 7.30 Iz naših sporedov; 8.08 Glasbena matineja; 9.05 Ringaraja; 9.20 Pesnica za mlade; 9.35 je in pozdravi; 9.40 Vedre melodije; 10.45 Turistični napotki; 11.03 Za vsakogar nekaj; 12.10 Veliki režijski orkestri; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.40 Pihalne godbe; 13.30 Priporočila vam...; 14.05 Primorska poje 13.30 Glasba po željah; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.45 Kulturna kronika; 16.00 «Vrtljaj»; 18.05 Izročila tisočletij; 18.25 Zvočni signali; 19.35 Lahko noč, otroci!; 19.45 Minute z ansambli Milana Križana; 20.00 Kulturni autobus; 20.10 Giacomo Puccini; «Gianini Schicchi»; 22.20 Popevke iz jugoslovanskih studiov.	ITALIJANSKA TV Prvi kanal 10.45 Maša 11.40 Vedeljska srečanja 13.00 DNEVNIK - OB 13. URI 13.30 DNEVNIK 1 - VESTI 14.00 V TEKU NEDELJE... 14.15 Športne vesti 14.20 Io e la Befana - uvod 15.05 Zgodbe starega Zahoda: BILLYJEVO DEKLE - TV film 15.55 Športne vesti 16.45 90. minuta: NOGOMET 17.00 Io E LA BEFANA 18.10 Športne vesti 19.00 ITALIJANSKO NOGOMETNO PRVENSTVO 20.00 DNEVNIK 20.40 WILLIAM SHAKESPEARE - 4. epizoda 21.35 Športna nedelja 22.35 Napoved programa za prihodnje dni Drugi kanal 12.30 Risan filmi! 13.00 DNEVNIK 2 - OB 13. URI 13.30 ONA DRUGA NEDELJA 15.15 DNEVNIK 2 - NEPOSREDNI ŠPORTNI PRENOSI 16.45 Tom & Jerry - risanke 16.55 DNEVNIK 2 - NEPOSREDNI ŠPORTNI PRENOSI 17.15 Napoved programa za prihodnje dni 17.25 Bologna: PIAZZA MAGGIORE, glasbena oddaja 18.15 Italijanska nogometno prvenstvo 18.55 ZLATO CIGANOV - TV film 19.50 DNEVNIK 2 - Odprti studio DNEVNIK 2 - NEDELJA 20.00 SREČANJE, glasbena oddaja 21.45 DNEVNIK 2 - DOSSIER 22.40 DNEVNIK 2 - ZADNJE VESTI 22.55 Mladi izvajalci JUGOSLOVANSKA TV Ljubljana 8.35 Za nedeljsko dobro jutro 9.05 Pregled programa 9.25 V. Kovčević: KAPELSKI KRESOVI 10.35 Nikogar ni doma 10.55 Skrivnost pletenega koša 11.30 KMETIJSKA ODDAJA 12.30 Šahovski komentar 14.40 Čudovita leta film 15.05 Okrogli svet 15.25 Dosje našega časa: LE TO 1954 16.40 Nogomet: DINAMO - HAJDUK 17.15 Športna poročila 17.20 SNEG NA KILIMANDZARU, film 19.30 DNEVNIK 20.00 J. Horvat: MAČEK POD CELADO, nadaljevanje 21.07 CIGARIJE - dok. oddaja 21.40 DNEVNIK 21.55 Športni pregled Koper 19.30 Otroški kotiček 20.00 Na 27. kanalu 20.15 STIČISCA 20.35 NABA MLADA DELTA, film 22.00 Glasbena revija z ansambli Bay City Rollers Zagreb 13.45 Črni biseri, film 19.30 DNEVNIK 20.00 Joša Horvat: Maček pod celado 21.05 KARAVANA: BEOGRAD 21.35 DNEVNIK 21.55 Športni pregled	ITALIJANSKA TV Prvi kanal 12.30 Nova - sodobne znanstvene raziskave 13.00 Knjižne novosti 13.25 Vremenska slika 13.30 DNEVNIK 14.00 Posledna odd. iz parlamenta 14.25 Jezik za vsakogar: Italijan, ščina 17.00 Umeiški danes 17.15 Iz jaza v jazz 18.00 Argumenti 18.30 Glasovi iz temine 18.50 Osmi dan 19.20 Rottamopoli: HISA NA DRE VESU - TV film 19.45 Almanah in Vremenska slika 20.00 DNEVNIK 20.40 Gregory Peck: dogodivščine mirnega Američana CAPTAIN NEWMAN - film Ob koncu DNEVNIK, Danes v parlamentu in Vremenska slika Drugi kanal 12.30 Vidim, slišim, govorim 13.00 Dnevnik 2 - OB 13. URI 13.30 Vozja iz dežele 17.00 Program za mladino 17.60 Paddington, risanka 17.05 Deček Dominic - TV film 17.30 Znanstveni dokumentarci 18.00 Otroštvo danes 18.30 Iz parlamenta 18.55 Spaziolbero 19.10 Potovanje okrog sveta v 80 dneh, risani filmi 19.45 DNEVNIK 2 - ODPRTI STUDIO 20.40 Močnejši spol, nagradna oddaja 21.55 Jerry Lewis show, risani filmi 21.40 Zadnji jezdec sveta

VELIKA PRIDOBITEV ZA VES SLOVENSKE ZAMEJSKE ŠPORT

V Ronkah ustanovili športno društvo

Iskra ime novega društva - Predsednik Karel Gergolet - Pozdrav predsednika ZSSDI Vojka Kocmana in tajnika Vilija Prinčiča

Tudi Slovenci v Ronkah bodo od sedaj imeli svoje športno društvo. Pred nekaj dnevi so se namreč zbrali na otvoritvenem obnem zboru domači športni delavci, simpatizerji ter skratka vsi tisti, ki jim je pri srcu ohranitev slovenstva na tem, tako izpostavljenem področju slovenskega etničnega ozemlja.

Zamisel o ustanovitvi slovenskega društva v Ronkah se je porodila leta 1974, ko se je skupina mladih začela resneje ukvarjati s tem vprašanjem. Naj omenimo, da sta bila glavna pobudnika te zanimivega dela mlada, novozvoljena slovenska odbornika v ronškem občinskem svet, in sicer Liljana Vižintin ter Robert Pahor. Oba dokaj dobro poznata šport, saj sta bila še pred nedavnim aktivna odbojkarja pri SD Dom iz Gorice. Poleg tega je Robert Pahor tudi uspešno dokončal visoko šolo za telesno kulturo v Rimu. Pogostje za razvoj slovenskega organiziranega športa v tem kraju so torej idealni, kajti, že od nekdaj tu živeli ali pozneje priseljeni Slovenci v teh krajih ni malo, poltrajno je bilo samo lotiti se nečesa. Upaj je torej, da bo ta, trenutno še majhna skupina ljudi, uspevala privabljati v svoje vrste čimveč številno pripadnikov našega naroda. Ta

kih pobud se moramo samo veseliti ter jih vsestransko podpirati, kar sta na obnem zboru podčrta Vojko Kocman in Vili Prinčič, predsednik ter tajnik ZSSDI.

Prisotni so tudi soglasno potrdili predlog, da bi se novo društvo imenovalo »Športno društvo ISKRA« s sedežem v Ronjani pri Ronkah. Izvoljen je bil tudi odbor s porazdelitvijo funkcij. Za predsednika je bil izvoljen Karel Gergolet, ki je svoj čas bil tudi med ustanovitelji SZ Mladost iz Dobrodoja; zdaj pa je že več let živi v Ronkah ter je tudi njegovim sodnik. Podpredsednik bo Robert Pahor, ki bo poleg te funkcije tudi treniral. Za tajnico so izbrali Metko Fantini, za gospodarja Klavdija Vižintina, medtem ko se bo za blaginjičarstvo ubadala Sonja Vižintin. Svetovalec pa sta Elviro Jerman ter Davorin Devetak.

Nadzorni odbor pa bodo sestavljali Feručo Cernic, Liljana Vižintin ter Giuliana Fontana.

Odbor se je obvezal, da bo čimprej poskrbel za legalizacijo statusa pri notariju, nakar bo kmalu pričelo z rednim delovanjem. Za športno panogo si je društvo izbralo žensko odbojko, ki trenutno ima največ možnosti uveljavitve. Kasneje pa mislijo ustanoviti tudi sekcijo

za otroško telovadbo ter prirediti tečaje v plavanju.

Vemo, da se bo društvo na svoji poti, zlasti pa na začetku srečevalo z obilnimi težavami, vendar smo prepričani, da jih bo znalo premostiti ter da bo poleg športnih uspehov, svojo poštovnost kronalo z onim največjim, da bi javnosti dokazali, da tudi v krajih, kjer smo izrazito v manjšini, še obstajamo ter krepimo našo narodno zavest.

Vili Prinčič

KAJAK

Milan Janić uspešen

CIUDAD MEXICO — Jugoslovanski kajakaš Milan Janić, ki je pred nedavnim postal v Beogradu svetovni prvak, je na velikem tekmovanju v glavnem mehiškem mestu dosegel že itak uspešni sezoni še en zavidljiv uspeh.

V izredno ostri konkurenci je slavil v kajaku enosedu na 500 metrov. Premagal je namreč kot Madžara Čapka, ki je bil doslej kar osemkrat svetovni prvak te kategorije.

Drugi jugoslovanski svetovni prvak Matjaž Ljubek je v kanuju na 500 metrov osvojil drugo mesto. Boljše od njega je bil Madžar Hajdu.

ORIENTACIJSKI POHOD V ORGANIZACIJI SK DEVIN

Spet pohod po Krasu

Udeležencem bodo podelili mnogo nagrad

SK Devin priredi v nedeljo, 22. t.m., drugi jesenski pohod po Krasu. Medtem ko je lani, prvi jesenski pohod potoke od Repna do Trnovca, se bo letošnji odvijal v okolici Praprota, kjer se bo začel in tudi zaključil. Start bo z igrišča, ki je last vaške skupnosti iz Praprota. Odhodi se bodo začeli ob 9. uri in se bodo zaključili ob 11. uri. Hoje bo približno dve uri in pol. Nagradjevanje bo v zgodnjih popoldanskih urah, vedno na igrišču v Praprotu, kjer bo organizator poskrbel tudi za razne igre: tek v vrečah, vlečenje vrvi in podobno. Deloval bo tudi dobro založen kiosk s klobasami in pristno kraško kapljico.

Pravilnik

- Smučarski klub Devin priredi v nedeljo, 22. oktobra 1978, jesenski ocenjevalni pohod z odhodom in prihodom v Praproto.
- Jesenskega ocenjevalnega pohoda se lahko udeležijo skupine ali družine.
- Odhodi se začnejo ob 9. uri in se zaključijo ob 11. uri.
- Organizator bo nagradil prvih deset ekip. Prvo, drugo in tretje uvrščena ekipa ali družina prejme pokal. Četrto, peto in šesto uvrščena ekipa ali družina prejme kolajne. Sedmo, osmo, deveto in desetouvrščena ekipa ali družina prejme trofeje. Najštevilnejša šola prejme pokal. Najstarejši in najmlajši (dokumentirani) udeleženci prejme poseben priznanje. Poseben priznanje prejme tudi najštevilnejša družina.
- Vsem udeležencem bo organizator ob prihodu na cilj podelil spominsko značko.
- Med pohodom bo organizator nudil vsem udeležencem čaj.
- Ekipa ali družina mora v popolni postavi priti na cilj in izročiti vprašalno polo.
- Kdor dospe na cilj pred določeno časovno mejo, bo sodnik odbil pet točk za vsako minuto. Kdor dospe na cilj po določeni času mu bo sodnik odbil eno točko na vsaki pet minut.
- Organizator odklanja vsakršno odgovornost za škodo, ki lahko nastane iz kateregakoli razloga, tako pri udeleženci ali pri drugih osebah ali predmetih, pred pohodom, med pohodom in po njem.
- Organizator si pridržuje pravico, da pravilnik po lastni uvidenosti spremeni.

R. B.

OBVESTILO

ŠD Kontovel

obvešča, da je spored treningov naslednji:

KOŠARKA

Minibasket - igralci letnikov 1967 in 1968:

ponedeljek od 14. do 16. ure

sreda od 14. do 16. ure

sobota od 16. do 18. ure

Minibasket - igralci letnika 1968 in mlajši:

četrtak od 18. do 19. ure

sobota od 14. do 16. ure

Dečki in mlajši:

ponedeljek, sreda in petek od 18. do 19. ure

Kadeti:

ponedeljek, sreda in petek od 19. do 20. ure

ODBOJKA

Deklice:

torek od 18. do 19. ure

četrtak od 18. do 19. ure

3. divizija:

torek od 19. do 20. ure

četrtak od 19. do 21. ure

1. divizija:

ponedeljek od 20. do 22. ure

sreda od 20. do 22. ure

ODBOJKA

PO ZAKLJUČENEM SVETOVNEM PRVENSTVU

Pittera izreden trenerski talent

Po mnenju jugoslovanskega zveznega trenerja Krevslja ima prav Pittera največ zaslug za srebrno kolajno Italije na zadnjem SP

Vodja jugoslovanske odbojarske reprezentance Viktor Krevslj si je klub odnosti »plavil« na svetovnem prvenstvu ogledal finalni del turnirja in povedal nekaj za nemovitosti, ki so za običajnega športnika večkrat nevidne.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv, ki ve kaj hoče, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage. Pobral je od vseh vrhunskih odbojkarjev, ki igra sodobno odbojko in si je z vsemi močmi želel zmage.

«Kaj menite o tem svetovnem prvenstvu, ki je prineslo veliko presenečenje, največje pa je gotovo drugo mesto tradicionalnih nasprotnikov, to je Italije?»

«Svetovno prvenstvo je italijanska federacija izkoristila v povsem pozitivnem smislu. Predstavljena je bila panoga, ki je dala pravi spektakel in je privabila veliko število navijačev. Organizatorji so imeli polno

dvorano EUR, tako v polfinalnih borbi pa je kotirala vstopnica celo 50 tisoč lir. Kar se tiče italijanske reprezentance se človeče: pred tremi meseci so Italijani v Sofiji gladko klonili jugoslovanski reprezentanci s 3:1. Samo tri mesece kasneje je trener Pittera, katerega specializacija je veslanje, po poklicu pa je pedagog (in ga je odbojka tako prevzela, da je v kratkem popeljal Paolotti iz Catanie do državnega naslova), ustvaril kolektiv,

SPORT SPORT SPORT

KOŠARKA

NA SVETOVNEM PRVENSTVU V MANILI

Jugoslovani svetovni prvaki

V zadnji in odločilni tekmi so včeraj po podaljšku premagali Sovjetsko zvezo, ki je osvojila srebrno kolajno - Brazilija je s točko razlike premagala Italijo in tako osvojila bron - «Azzurri» zopet praznih rok

MANILA — Jugoslavija je včeraj na 8. svetovnem prvenstvu osvojila svojo drugo zlato kolajno v zgodovini SP. Prvo odličje so Jugoslovani osvojili pred osmimi leti v Ljubljani, ko je «plave» vodil Žeravica.

Nadaljuje se tako vrsta izrednih uspehov Jugoslovancev, ki tudi po igri, ki so jo pokazali v Manili, upravičeno sodijo v sam vrh svetovne amaterske košarke. Pred njimi je trenutno le najboljša ameriška amaterska postava, a gotovo ne tista, ki jo ZDA pošle v Manilo. Nov in zaslužen trijumf, torej, jugoslovanske košarke in pravilno plačilo za ves napor in poštvalno delo vseh jugoslovanskih košarkarskih delavcev.

Sovjeti so se morali zadovoljiti, kot na EP v Liegeu, s srebrno kolajno. Zopet so morali priznati premoč «plavih», pa čeprav so bili včeraj Jugoslovani povsem enakovredni in na trenutke celo boljši. Ni pa dvoma, da so bili skozi vso prvenstvo Jugoslovani daleč najboljša reprezentanca in da je njihovo prvo mesto povsem zaslužen.

Bronasto kolajno so osvojili Brazilci, ki so gotovo največje presenečenje tega SP. Oscar in tovariši so izgubili le dve tekmi in zato je njihovo tretje mesto tudi zaslužen, pa čeprav so včeraj premagali Italijane le za boro točko in čeprav so zmagovalci kos dosegli prav v zadnji sekundi.

FINALE ZA 1. MESTO
Jugoslavija — SZ 82:81
(41:41; 73:73)

JUGOSLAVIJA: Dalipagić 21 (2:4), Kićanović 17 (1:2), Čošić 6 (2:2), Radovanović 10 (6:6), Vilfan 6, Jerkov 2 (2:3), Delibašić 8 (2:2), Slavnić 4, Žižić 6 (2:3), Knego, Krstulović in Skroče.

SOVJETSKA ZVEZA: Jovajša 2 (2:3), Zarmuhamedov 6, Tkačenko 11 (4:6), Miškin 10 (2:2), Beloštenij 2, Salnikov 12 (2:2), Bjelov 12, Lopatov 8 (2:2), Jedesko 4 (2:2), Jeremin 11 (3:4), Bolosev in Žigilij.

SODNIKA: Cline (Kanada), Omor (ZDA).
PET OSEBNIH NAPAK: Čošić (38), Tkačenko (41), Jedesko (43).
PROSTI METI: Jugoslavija 17 na 22, SZ 17 na 21.

GLEDALECEV: 25.000.
Odločilna tekma med Jugoslovijo in Sovjetsko zvezo je potekala po predvidevanju — dramatično. Prikovati je bilo ogorčen boj do poslednje sekunde. In tako je tudi bilo.

Jugoslovani so začeli tekmo že kot emorali zmagovalci tega SP. Dotlej so namreč premagali vse nasprotnike in med njimi tudi Sovjete s 13 točkami razlike. Nasprotno pa so Sovjeti vedeli, da je to edinstvena prilika, da se znebijo «kompleksa Jugoslavije»: Delibašić namreč se ni bil navedel po bolečinah v hrbtu, Kićanović je dva dni pred finalno tekmo imel hude želodčne težave (večkrat je bruhal), Dalipagić je že kazal znake «nasitenosti» košarkarke, pa tudi s centri ni bilo vsi v redu. Skratka, idealna prilika za Gornjskijia, da prekine črno vrsto porazov (0:10), in to prav

v odločilni tekmi za SP.

Le zvrhana mera poštvalnosti in zbranosti (in to predvsem v podaljšku) je omogočila «plavih» tesno zmago in zlato odličje. Na diani je, da Jugoslovani niso v tem srečanju s prikazano igro zadovoljili. Kićanović, ki je bil v prvi tekmi s Sovjeti odličen, je tokrat delno odpovedal, pa tudi Jerkov je bil s Tkačenko v hudih težavah in za nameček tudi Slavnić ni zaigral proti Sovjetom, kot zna.

No, kljub temu pa so «plavi» po podaljšku le izbojevali to izredno dragoceno zmago in slavje v jugoslovanskem taboru je bilo seveda še večje.

FINALE ZA 3. MESTO

Brazilija — Italija 86:85 (50:45)

BRAZILIJA: Fausto 6, Ubiratan, Carioquina 14, Helio Rubens 4, Marquinho 10, Gilson 12, Marcel 22, Adilson, Oscar 18, Agra, Robertao.

ITALIJA: Cagliaris 2, Jellini, Carraro 8, Della Fiori 2, Bariviera 21, Bonamico 8, Meneghin 13, Vecchia 4, Marzorati 6, Bertolotti 21, Ferracini, Villalta.

SODNIKA: Davidov (SZ) in Richardson (ZDA).
PM: Italija 21:27, Brazilija 8:13.
PON: Gilson (37), Marquinho (39).

Kot na OI v Montrealu, ko je Slavnić 3 sekunde pred koncem tekme dal zmagovalni kos za Jugoslavijo, tako je včeraj Brazilci Marcel, in to prav v zadnji sekundi, pokopal «azzurri» in tako so Italijani zopet ostali praznih rok — brez kolajne.

Čeprav so nekateri «azzurri» pri tem Marcelovemu kosu ostro protestirali (in pri tem ugovarjanju se je kot običajno najbolj «izkazal» Meneghin), čes da je bilo tekme že konec, pa je treba priznati, da je bil Marcelov kos povsem regularen in priznati je treba tudi, da je bila zmaga Brazilcev povsem zaslužena, saj so južnoameriški košarkarji v glavnem vodili skozi vso tekmo in da so popustili le proti

koncu srečanja, ko so bili utrujeni. Italijani pa so zopet zaigrali dokaj živčno, preveč so čutili važnost tega srečanja in pri tem pa so seveda zagrešili hude napake. Sreča se je tako nasmehnila pogumnejšemu in poštvalnejšemu nasprotniku, to je Braziliji.

Dalipagić najboljši košarkar SP
Prisotni časniki v Manili so za najboljšega košarkarja na tem SP soglasno izbrali Jugoslavana Dražena Dalipagića, ki je tako po nagradi za najboljšega košarkarja Evrope prejel še to laskavo priznanje v Manili.

Na tem SP so izbrali tudi najboljšo peterko, v kateri sta tudi dva jugoslovanska košarkarja.
Najboljša peterka pa je naslednja: Kićanović (Jugoslavija), Oscar (Brazilija), Dalipagić (Jugoslavija), Marcel (Brazilija), Tkačenko (SZ).

Dražen Dalipagić je bil z 202 točkami tudi najboljši strelac prvenstva. Torej, Dalipagić je bil gotov prva košarkarska osebnost na igrišču na tem SP.

VCERAJSNI IZIDI

Finala za 1. mesto
Jugoslavija - Sovjetska zveza 82:81 (41:41; 73:73)

Finala za 3. mesto
Brazilija - Italija 86:85 (50:45)

Finala za 5. mesto
ZDA - Kanada 96:94

Finala za 7. mesto
Avstralija - Filipini 92:74 (38:36)

KONČNA LESTVICA 8. SP

1. Jugoslavija (zlata kolajna)
2. Sovjetska zv. (srebrna kolajna)
3. Brazilija (bronasta kolajna)
4. Italija, 5. ZDA, 6. Kanada, 7. Avstralija, 8. Filipini, 9. ČSSR, 10. Portoriko, 11. Kitajska, 12. Dominikanska republika, 13. Južna Koreja in 14. Senegal.

KOLESTARSTVO

TROFEJA BARACCHI

ZMAGA TUJCEV

Prvo mesto sta osvojila Nizozemec Schuiten in Norvežan Knudsen

BERGAMO — Nizozemsko - norveška dvojica Schuiten - Knudsen je osvojila letošnje tradicionalno mednarodno kolesarsko dirko za trofejo «Baracchi».

Zmagovalca sta bila ves čas negotovna, saj sta imela prednost od začetka do konca dirke. Najboljši Italijan je bil Baracchi, uvrstil pa se je (skupno s Švedom Johansonom) na 3. mesto, medtem ko je zasedla najboljša italijanska dvojica šele četrto mesto.

Lestvica je taka:

1. Schuiten-Knudsen (Niz.-Nor.), ki sta prevozila 110 km dolgo progo v 2.18'38" s povprečno hitrostjo 47,605 km na uro
2. Kuiper-Zoetemelk (Niz.) 2.19'02"
3. Baracchi - Johansson (It.-Šve.) 2.20'44"
4. Luaidi - Parsani (It.) 2.22'54"
5. Knetemann - Lubberding (Niz.) 2.23'45"
6. Fraccaro - Porrini (It.) 2.26'12"
7. Noris - Rosolan (It.) 2.28'28"
8. Laurent - Hezard (Fr.) 2.36'42"

NOGOMET

AMSTERDAM — Zadnjo tekmo v svoji plodni nogometni karieri oo nizozemski as Johann Cruyff odigral 7. novembra v Amsterdamu z ekipo Ajaxa, proti bivšim evropskim prvakom, nogometašem Bayernu iz Münchna. Vstopino so namenili v dobrodelne namene.

V anticipiranih tekmah 1. jugoslovanske zvezne nogometne lige so včeraj dosegli te izide:

Osijek - Budućnost 1:1

Dinamo - Hajduk 2:2

Rijeka - Sloboda 0:0

MILJE — V prijateljskem srečanju je včeraj peterka Uniona iz Kopra premagala ekipo Jadrana, ki bo v prihodnji košarkarski sezoni nastopila v prvenstvu prve divizije, s 74:55 (25:29).

SPLOSNA OPREMA

Korsic

— SERIJSKO POHISTVO
— POHISTVO PO MERI
— PREUREDITVE
— BOGATA IZBIRA LESTEV

TRST, Ul. S. Cilino 38 (pri cerkvi sv. Ivana), tel. 54-390
KUPCI IZ MATIČNE DOMOVINE BODO DELEŽNI POSEBNE POZORNOSTI

DANCING nočni bar

PLESNI ORKESTER IZ FILIPINOV

vsak večer
ob nedeljah zaprt

NOVA GORICA

ROLICH

NABREZINA

Kamnoolom 35/c — Tel. 20-03-71

KERAMICNE PLOŠČICE
SANITARIJE

V Dolini dajemo v našem trgovino z mešanim blagom in tobakarno — JERJAN. Tel. 790237
od 8. do 13. ure ali pa od 13.30 do 16. ure — 228121.

PRODAM ploščice po nizki ceni in dvojna vrata ter dajem v najem skladišče. Tel. 741670 v uradnih urah.

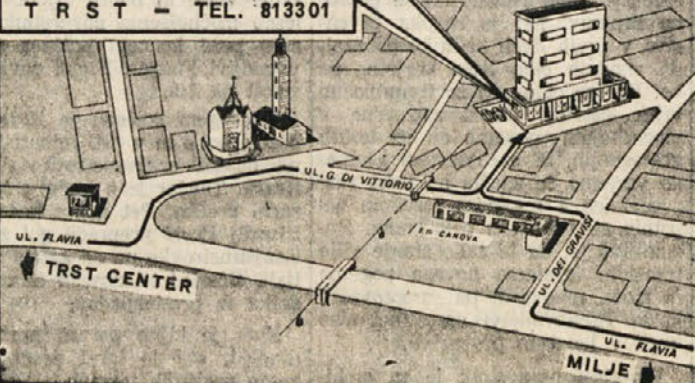
ŽELITE se poročiti? Informacije agencija «Conoscersis», Ul. Pellicerle 6. Videm — odprto ob sredah, sobotah popoldan in ob nedeljah popoldan. Tel. 295923.

VELIKI SALON POHIŠTVA

EDI MOBILI

UL. G. DI VITTORIO, 12/1

TRST — TEL. 813301

SODOBNO IN STILNO POHIŠTVO

KVALIFICIRANO OSEBJE ZA SERVIS IN GARANCIJO

IZBRANI ARTIKLI ugodne cene! Odkup rabljenega pohištva po ugodnih cenah

PRODAJAMO POHIŠTVO ZA KUHINJE podjetja moreluzzo

Posebno ugodni pogoji za prodajo v Jugoslavijo!

ENTE NAZIONALE PER L'ENERGIA ELETTRICA
DRŽAVNA USTANOVA ZA ELEKTRIČNO ENERGIJO

Roma — Via G. B. Martini 3

OBVESTILO LASTNIKOM OBVEZNIC

Po izžrebanju, ki je bilo 9. oktobra 1978 v smislu zakonskih predpisov in pravilnika bodo, začeni s 1. januarjem 1979, vnovčljive pri običajnih poverjenih bančnih zavodih:

a) spodaj navedene obveznice, ki sestavljajo sledeče «serije»:

naslov posojila	Serija štev.
6% 1965-1985 I. emisija (Galvani)	5 - 15 - 19 - 25 - 53
6% 1966-1986 I. emisija (Pacinnotti)	4 - 11 - 13 - 24 - 31 - 64
6% 1967-1987 (Righi)	13 - 66 - 77 - 79 - 89
6% 1968-1988 I. emisija (Marconi)	9 - 13 - 18 - 30 - 101 - 115 - 121
6% 1969-1989 I. emisija (Ampère)	61 - 67 - 80 - 86 - 90 - 96 - 115
7% 1970-1985 (Faraday)	1 - 14 - 22 - 25 - 32 - 34 - 50 - 92 - 93
7% 1972-1987 (Edison)	34 - 39 - 54 - 63 - 71 - 87 - 139 - 161 - 178 - 195 - 228 - 250 - 256 - 262 - 272 - 286 - 287 - 299
7% 1973-1993 (Meucci)	8 - 33 - 51 - 70 - 73 - 74 - 87 - 121 - 125 - 193 - 195 - 210 - 283 - 302 - 321

b) spodaj navedene obveznice:

naslov posojila	Obveznice
6% 1965-1985 II. emisija	po 500 obveznic: od štev. 3271 do šte.
	po 1000 obveznic: od štev. 53119 do štev. 57980, od štev. 61928 do štev. 63238, od štev. 67673 do štev. 68169

Obveznice, ki bodo predložene v izplačilo bodo morale biti opremljene s kuponi z zapadlostjo od 1. julija 1979 dalje. Vsota morebitnih manjkajočih kuponov se bo odštela od vsote dolžnega kapitala.

SAH

NA SP V BAGUTU

Karpov «košarkar»

Včerajšnji dvoboj so odgodili, ker si je Karpov ogledal košarkarski finale SP

BAGUTO — Včeraj bi morala biti na svetovnem šahovskem prvenstvu v Bagutu na sporedu 32. partija med svetovnim prvakom Karpovom in izivalcem Korčnejem. Do srečanja pa ni prišlo, kar je Karpov izrazil željo, da bi si ogledal finalno srečanje svetovnega košarkarskega prvenstva med Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo, ki je bila v filipinski prestolnici.

Karpovova želja, seveda, tistih, ki dvoboj spremljajo, ni presenetila. Svetovni prvak je bil namreč po zadnji partiji, ki je prinesla Korčniju nepričakovano izenačenje, vidno prizadet. Ogled finala košarkarskega SP je bila zato v bistvu le pretveza, v resnici pa si Karpov skoraj gotovo še ni opomogel po udarcu, ki ga je utrpel. V to so vsaj prepričani šahovski izvedenci.

Dvoboj je zdaj, kajpak, izredno zanimiv. Ob stanju 5:5 zadostje obema nasprotnikom le še ena zmaga, da se ta ali oni dokopljeta do odločilne točke, saj bo v bodoče svetovni prvak tisti, ki bo prvi skupno zbral šest točk.

Odgodeno 32. partijo bodo odigrali v torek.

TENIS

BARCELONA — Rumun Ilie Nastase je izločil Italijana Paola Bertoluccija z mednarodnega teniškega turnirja v Barceloni s 6:3, 3:6, 9:7. V drugem polfinalnem dvoboju je Madžar Toroczay odlošil Ceha Lendla s 6:7, 7:5.

BLOOMINGTON — Američanka Chris Evert in Angležinja V. ginia Wade sta se uvrstili v finale mednarodnega ženskega turnirja «indors» v Bloomingtonu (ZDA). Evertova je premagala rojakinjo Turnbull s 6:4, 6:0. Wade pa Američanko Reid s 4:6, 6:3, 7:5.

KOŠARKA

Uspeh Bora

Na košarkarskem turnirju «Radio-express» v Trstu je sinoči Bor v kvalifikacijah premagal Barcelano s 84:72 (37:35).